31. szám. Nagy-Kanizsa, 1885. augusztus 2-án. XII. évfolyam.

Szerkesztőség: Bajza-utcza 4. sz., ide intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Kiadóhivatal: városházutcza 1.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

ZALA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zalamegyei ügyvédegylet, a Nagy-Kanizsai- és Délzalai takarékpénztárak, Bankegyesület, az Alsó-muraközi takarékpénztár reszvénytársaság és önsegélyző szövetk. hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	5 frt. — kr.
Fél évre	2 „ 50 „
Negyedévre	1 „ 25 „

Hirdetések jutányosan számittatnak.

Árverési s egyéb hivatalos hirdetmények 30 kr. bélyegdíjon felül 100 szóig 1 frt, azontul minden szóért ½ kr.

Nyílttér petitsora 10 kr.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: Vasárnap.

Szent-István-ünnepély.

Harmincz és hatvan krajczáros belépti jegyekből, a tombola bevételéből és a közadakozás fillérjeiből *hétszáz forintnál* több volt tavaly a nagykanizsai Szent-István-ünnepély brutto jövedelme. És daczára az ünnepély fényes sikerének, daczára a roppant költségeknek, kétszáz forinton felül volt a tiszta jövedelem, melyet közmivelődési czélra, a nagykanizsai szinház-alapra, fordíthattunk.

De nem egyedül a szinházalap vette a tavalyi szent Istánnapi-ünnepély hasznát; nem egyedül az a kétszáz és néhány forint az, mely a tavalyi Szent-István-ünnepélyt emlékezetessé teszi. Ez az ünnepély valósággal kimagasló momentum volt egyébiránt teljesen pangó társadalmi életünkben. Ott volt a város egész társadalma, állás-, rang- és felekezeti különbség nélkül. És jól érezte magát ebben az együttlétben.

Az ünnepély iránt való együttes lelkesedés pedig, véleményünk szerint, nemcsak onnét eredt, hogy a rendezés a városi hatóság fejének aegise alatt történt — ámbár a közös érdeklődést ez a körülmény is kétségkivül nagy mértékben mozditotta elő — főrésze a kiváló sikerben mégis annak a benső érzésnek, mondhatjuk a jobb érzésnek van, mely betölti városunk lakosságának keblét s nem engedi meg, hogy visszautasítsa az alkalmat a közös találkozásra, a békés együttműködésre, kivált mikor ez nemes czél szolgálatában történik.

A tavalyi Szt. István-ünnepély csakugyan az egész város ünnepélye volt s ez igen nagy dolog a mi viszonyaink között.

A város egész polgárságának érdekében van, hogy ami mindjárt kezdetben oly szép, oly biztató sikerrel járt, azt ne ejtse ki kezei közül, hanem tartsa meg évről-évre a Szent-István-ünnepélyt, megtisztelve vele a megdicsőült szent király emlékét és egy zöldelő oázt alkotva vele társadalmi életünk kopár sivatagjában.

Ami tavaly — a kezdet nehézségei között — oly szépen sikerült, annak az idén még szebben, még nagyobb eredménynyel kell létrejönnie.

Óhajtjuk, hogy az ünnepély rendező bizottságában ismét képviselve legyen a város társadalmának minden tisztességes rétege s hogy a rendezőség a tavalyihoz hasonló buzgalommal lásson hozzá feladatának megoldásához.

E feladatot, meggyőződésünk szerint, tetemesen meg fogja könnyíteni a lakosság egységes lelkesedése az ünnepély iránt.

S igy a siker el nem maradhat.

A csáktornyai járásbiróság

Lapunk előbbi számában találták olvasóink Séra István csáktornyai járásbiró urnak levelét, melyben a járásbiró ur czáfol a amaz állításainkat, melyeket a csáktornyai járásbiróság kettéválasztása alkalmából e biróság ügymenetére nézve az előző számban tettünk.

Nekünk azzal a czikkel nem volt szándékunk, polemiát zúdítani magunk ellen. És nem akarnak polemikusak lenni ezek a sorok sem, melyeket a járásbiró ur levelére vonatkozólag most teszünk közzé. De a következőket el kell mondanunk azért, nehogy bárki előtt ugy látszassék, mintha alaptalanul, könnyelműen vázoltuk volna a csáktornyai járásbiróság állapotját. Quasi a magunk igazolása czéljából teszszük tehát. Az igazság alapján állunk most is és czélunk most sem egyéb, mint volt az első czikkel: a helyzet megismertetése által lehetőleg odahatni, hogy ez javuljon.

A járásbiró ur szerint a valóságnak meg nem felelő amaz álitásunk, hogy a csáktornyai járásbiróságnál 5–6 hónapig tart, mig sommás ügyben terminust tűznek ki, szerinte ezek három hónapon belül m i n d i g letárgyaltatnak, — kivéve ha közbe esik a törvénykezési szünidő, mely esetben öt hónapra lesz meg a terminus.

Semmi okunk, kételkedni a járásbiró ur szavaiban. Nem is kételkedünk bennük, sőt hozzáteszszük, hogy e tekintetben ujabban örvendetes haladás is tapasztalható a járásbiróságnál. — De ezzel a rectificalással is megáll az, amit mondtunk. Mert a törvénykezési szünidő hatása ilykép kiterjed az év folyamán át beadott majdnem valamennyi ügyre. Iparkodunk ezt praktikus példával illusztrálni: Az áprilisban beadott sommás ügy rendes körülmények között három hónap alatt — tehát juliusban — letárgyaltatnék. Juliusban azonban törvénykezési szünet van, augusztusban is. Az ügy tehát csak az ötödik hónapban — szeptemberben, — a májusi októberben, a juniusi novemberben stb. kerül elintézésre. Ugyde ennek az aránynak az év többi hónapjaira is meg kell maradnia. A később érkezett ügyeket csak az előbbiek elintézése után lehet letárgyalni; — a törvénykezési szünet által okozott hézag tehát állandó marad s az öt hónapos k i v é t e l legalább is annyi kell hogy legyen, mint a három hónapos s z a b á l y.

Nem mondtuk a minap sem, és nem mondjuk most sem, hogy erről akár a járásbiró ur, akár a biróság többi személyzete csak egy cseppet is tehetne. Mi a létszámhoz arányitva az ügyek számát, a legőszintébb jóakarattal mondtuk, hogy ily körülmények között ez most sem l e h e t máskép s hogy még bajosabb lesz akkor, ha a biróság ugyanilyen létszámmal ketté lesz választva. Ezt az állítást tehát bátran fentarthatjuk tovább is és rosz néven legkevésbbé a járásbiró ur veheti tőlünk.

A járásbiró ur azt mondja levelében, hogy a végrehajtási és árverési ügyek nyolcz nap alatt intéztetnek el. A járásbiró ur mondja, — elhiszszük. Ámde azzal, hogy a biró az ügyet 8 nap alatt elintézte, a félen még nincsen segitve. Az a kérdés, hogy az elintézett ügy mennyi idő alatt lesz bevezetve és expediálva? Itt már az ü g y k e z e l é s e n fordul meg a dolog s e tekintetben elég kiméletesek voltunk, előző czikkünkben a valósággal megütköztető mértékben lassú és hanyag ügykezelést szintén csak a kezelő személyzet számbeli elégtelenségének tulajdonitani. Azóta olyan oldalról, melynek szavahihetőségéhez kétség nem fér, olyan adatokat vettünk, melyek szerint a kezelő személyzet körül egészen más és fontosabb hibák is vannak, nemcsak a csekély létszám. Ha ezeket nem részletezzük, ez csakis gyengédségből történik.

És csakis igy érthető a sok restanczia. A kimutatásban is szép számmal vannak ezek kitüntetve, de a valóságban — ezeken felül — hány akta van az irattárban elhelyezve, mint elintézett, holott nincsen elintézve még ma sem. Ilyenek vannak nemcsak tavalyról, de az 1878–1884-ik évről is. Hogy a mult évi hagyatékok telekkönyvileg mind el volnának intézve, valamint az egyéb telekkönyvi beadványok: ezirant is alapos kételyeink vannak. A birák elintézhették, de telekkönyvileg végrehajtva és kiadványozva vannak-e már? — A kimutatásban nem szerepelnek ugyan, de tudunk olyan eseteket is, midőn a csáktornyai járásbiróságnál ez év elején tartattak sorrendi tárgyalások, melyek 1878, 1879, 1880, 1881 és 1882-ből származtak, mint elintézettek voltak elhelyezve az irattárban s csak a véletlen következtében kerültek valóban elintézésre.

Tény, hogy a sorrendi és vételárfelosztási ügyek lebonyolitása körül e járásbiróságnál örvendetes haladás mutatkozik, de hogy az állapot itt sem valami arkádiai, azt az előbb felhozottak bizonyitják.

De sőt a sorrenden kivüli ügyek bevezetése és kiadványozása is néha csak hónapok mulva történik; ez is áll s ez már igen komoly baj.

Szivesen elhiszszük, hogy a murcsáki átalakitási ügy tetemesen hátravetette e biróság telekkönyvi osztályát; de véleményünk szerint, ezen rég tul lehetnének. Pedig nem tudjuk sem azt, hogy a beveze

Tárcza.

Hogy szeretlek ..

Hogy szeretlek-e? .. kérdezd a virágot,
Ha szereti a napnak sugarát;
Az utast kérdezd, ki a sivatagban
Üditő, enyhe, hűs forrást talált:
A csermely kedves-é neki? ... Napom,
Üdvöm forrása vagy te angyalom!

Hogy szeretlek-e? .. Mondd, ah mondd, madonnám:
Mikép feleljek erre néked én?
A lelket ami csordultig betölti,
A nyelv ilyent kimondani szegény.
Mit mond az ajk, az könnyen változó, —
A szív mit érez, erre nincsen szó.

Hogy szeretlek-e? .. Némán hogyha nézlek,
E pillantás szerelmet ád tovább.
A part sekélyén mint zajong a tenger,
De mélyebb ott, hol tükre legsimább!
Kezem ha titkon szorítja kezed,
Mit ajk nem mondhat, azt megérezed.

Hogy szeretlek-e? .. Mihez hasonlítsam
Szerelmem végtelen, forró hevét? ...
A tűz kialszik és a nap kihűlhet
S ki tudja azt, ha van-e öröklét?
Mi nem múló, azt sehol nem lelem,
Csak egyben s ez az igaz szerelem.

Hogy szeretlek-e? .. Majd ha csakra lészen
E szív, mely mindig lágyabbat ohajt,
Ha megállt dobogása majd a gépnek,
Amely a porló testbe életet hajt:
Az élet megy s talán lesz uj hona, —
Szerelmem itt marad s nem hagy soha.

Hogy szeretlek-e? .. Távol, setét sírból
Hozzád jöjjök s szerelmet hozok én,
Ha rám gondolsz, halkkal pergő könnyed
Az emlék fáját, csendes éjjelén,
Én eljövök, mert engem ki érnek,
El nem temeti kő szerelmemet.

Hogy szeretlek-e? ... S ha majd leszállasz hozzám,
Elhagyva földnek baját, nyomorát;
Lejösz, fényküldte csillag, béragyogva
A síri néma, siket éjszakát:
Kitárt karokkal szerelmem fogad,
Uj boldogság kel majd a hant alatt.

Farkas Imre.

A szép Balaton mellől.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Rév-Fülöp, 1885 évi Julius hó.

Édes szógám!

Megyénk »rév-fülöpi« kies Balaton partjáról küldöm hozzád e sorokat, — hova egy pár heti pihenésre kirándultam.

Igazi idillikus életmódot folytatok; — nyugalomban töltöm napjaimat. — Hogy azonban a nyugalom tespesztő ne legyen, — s olyan tulajdonsággal ne birjon, mint a szu és a rozsda, — mely elöl és emészt: tehát magammal hoztam — nyugtalanitó szerül — az asszonyt!

De, — mint afféle jó férj és példás családapa, saját tapasztalatodból tudhatod, hogy az asszony örökös oppozíczió perpetum mobile,.. ... Igy azután nem unatkozhatom.

Korán reggel kelek, s a rengő hullámos Balatonbani fürdésem végeztével a magasba szállok, ... már tudniillik olyaténképen, — hogy fölsétálok a vidáman zöldelő borág koszoruzta gyönyörű halmokra, — innen följebb a — gyéren csöpétés, — majd szórványosan födözött és szegélyezett sziklás bérczekre s élvezem a kilátást; gyönyörködöm a természet nagyszerűségében és pompájában. — Hej, édes szógám, — ez ám az igazi panoráma s nem az, amilyent a nagykanizsai piaczon, kintorna hangja mellett uraknak 10 krajczárért, — bakáknak és szolgálóknak 4 krajczárért mutogatnak!

Sétálásközben cselekszem a tüdő gyakorlatot. — Akkora lélegzést veszek az erdei balzsamtól illatos s ozonnal telt üde levegőből — mint ide hat hét! ... A hosszu és mély lélegzés által annyira kiöblösitettem a városi, — különösen a Batthyány utczai kanális göztől büzhödt rosz levegőben már összezsugorodott tüdőmet, — hogy teljes szélcsend idejében, — ha a hegyormokra fölkapaszkodom — s Fülöpről Boglárra kinlódva himbálózó hajót, — a jó mélyen beszitt levegőnek egy erős rohammali kilökésével, — egyszerre a tulsó — boglári — partra lóditom át! ... A révészek teljes elimeréssel adóznak ezen athletikai működésemért.

Ha a sportnak e nemét meguntam, — fönt a magas sziklás ormokon bukdácsolva, — más szórakozáshoz kezdek — szellőztetem gondolataimat. No ez égy kicsit nehezen megy; — ez már nehezebb gyakorlat! S mig az alagtam virulva elterülő szöllőhegyeket szemlélve azt tapasztalom, hogy a Philloxera vastatrix még itt — hála a gondviselésnek — pusztitó munkáját nem kezdette meg — vássék el a foga hogy ide ne érjen; — addig azon szomoru eredményre jutok, — miszerint a philloxera, (az édes semmit nem tevés) a szőlőtőke gyökereit, az én gondolataim gyökereit, támadta meg.

Nemakadt valami jóravaló gondolatom. — Igaz ugyan, hogy az nem is terem ott a hol nem vetik, — s hol — mint nálam — a talajt számára kellőleg meg nem mivelik. — csak olyan satnya gondolataim keletkeznek, mint száraz időjárással a silány sarju. — Nem hiszem hogy alkalmas tárczaczikknek beváljanak!

Igaz ugyan, hogy nézetem szerint — s azt hiszem, hogy ezen nézetet többen is osztják legalkalmasabb és legtakarosabb kis tárczaczikk — mely kis helyen elfér és mégis messze ér és nagy hatástidéz elő — egy ezer forintos osztrákmagyar bankjegy; — kivált ha folytatása szakadatlanul következik!

No de hát ilyen tárczaczikkel nem szolgálhatok, daczára annak hogy Kautz Gyula, az »Osztrák-Magyar-Német Bank«-nak magyarországi alkormányzója legközelebb közöttünk járt s kezet fogtam, sőt koczintottam is vele, — hanem azért ily bankjegyet nem juttatott!

Egyébiránt azt hiszem, hogy neked ilyen czikkre szükséged sincs, — vagy ha van is, — azt nem munkatársaid, még kevésbé ilyen magam fajta pénztelen vidéki levelezőidtől, — praenumeránsaid és klienseidtől — kiknék számai legiora szaporodjanak — várod.

Prenumeránsaid adóznak számodra az ilyen czikkel; a folyó kiadások födözésére pedig áldoznak klienseid annyi apró pénzzel, hogy az ezereseket nem kell felváltanod, — hanem azokat vemhedzés végett a »Délzalai Takarékpénztár« sárga csikókból álló ménesébe pányvázhatod; honnan a vembedző anyakanczák, kamatcsikaikkal szaporitják gazdaságod terjedelmét és belértékét.

No de fönn a hegytetőn már nagyon éget a nap; — alább szállok a halmokra, ott is meleg van; behuzódóm hajlékomba, annak is a legbelső szentélyébe: a boltives pinczébe. — Itt van most igazán kellemes, jó idő, — ez a legkedvesebb hüselőm, — csapra ütött »ráczürmös« hordóm mellett van egy kis gyalog szék, — ezen esik jóizü pihenés; nem kell nagyot hajolnom, hogy a csapot elcsavarhassam s a csapon kiömlő gránátszinü kitünő ráczürmössel szomjuságomat olthassam.

Hej! édes szógám — ez ám az igazi Nektár! — Ha — Isten bocsá' bünömet — a szabadhegyi borra gondolok, — mely oly

tés már teljesen megtörtént volna, sem azt, hogy ez mikor lesz meg. Pedig, hogy sok baj származik belőle, ezt elismeri a járásbiró ur is.

Mindezekből kiindulva, mi — kik tisztán elvi álláspонton állunk — kénytelenek vagyunk a jó ügy érdekében megmaradni abbeli véleményünk mellett, hogy az ekkép tényleg létező bajokon radicaliter csakis ugy lehet segitve, ha a járásbiróság kettéválasztásánál a biróság személyzetének létszáma felemeltetnék. Legkevésbbé mi vagyunk azok, kik azt ne mondanánk, hogy »akinek az állam fizetést ad, az dolgozzék is érte.« De viszont vagyunk annyira méltányosak, hogy emberfeletti munkát senkitől sem követelünk.

A nézeteltérés köztünk és a járásbiró ur között csak annyiban áll tehát — hogy, miután a kezelő személyzetet ő is kevésnek tartja — mi a két járásbirósághoz nagyobb birói létszámot tartunk szükségesnek, ő nem. Még eddig nem vagyunk arról meggyőződve, hogy e véleménynyel nincsen igazunk. A miniszter még a kezelőszemélyzet szaporitását sem hajlandó foganatositani — pedig ezt a járásbiró ur is szükségesnek tartja — természetes, hogy a birói kar szaporitásáról annál kevésbbé lehet szó, miután a járásbiró ur is ellenkező nézeten van.

Mi tiszta szivből azt kivánjuk, hogy neki legyen igaza. Hogy ugy a csáktornyai, mint a perlaki járásbiróság ezzel a birói létszámmal is teljesen meg tudjon felelni az igényeknek. Mi fogunk ezen legjobban örvendeni. De ha nem ugy lesz, ha a csekély létszámból bajok és zavarok fognak származni, ezt a közönség érdekében nagyon fogjuk sajnálni, de magunkra nézve nyugodtak leszünk: mi idejében megtettük azt, amit kötelességünkben állónak tartottunk.

Magyarország és egy angol-orosz háboru eshetősége.

Mint a „Correspondance de Pesth" Londonból — a mostani conservativ kormányhoz közel álló politikai körökből — értesül, Lord Salisbury — cabinetjének valamennyi tagjaival, valamint a liberális párt legbefolyásosabb egyéniségeivel — Mr. Gladstoneval — egyetértésben, Oroszországnak *bárminemü önkényes és egyezségellenes eljárását* — a Zulfikárszorost illetőleg — megengedni nem hajlandó — *Lord R. Cchurchill* és a mostoni angol kormányelnök *Lord Salisbury* erősen elvannak tökélve, hogy azon esetre, ha az orosz kormány, illetve az orosz tábornokok az orosz külügyminiszterek parancsára vagy a nélkül az oroszafghán határon — tekintet nélkül előbbi **szerződési kötelezettségeikre**, — uj állapotokat teremtenek. — az angol kormány szintén oly rendszabályokhoz fog nyulni, melyek által az indiai határt biztosithatja és továbbá tökéletesitheti védelmi garantiáit, hogy meg lépéseket a la Komaroff megakadályozhasson. — A mostani conservativ angol kormány Oroszországgal szemben *Europában semmi esetre fog isoláltan állani* Azon esetre, ha Oroszország a politikai *constellatio megváltozását* idejekorán nem ismeri fel és be nem látja hogy egy angol orosz háboru esetén, melynek végleges eldöntése minden esetre *Europában* következik be. — szövetséges nélkül álland és teljes magába hagyatva lenne, ugy a háboru esélyei Angolországra nézve most *kedvezőbbek mint ezelőtt.* Oroszországnak még továbbá azon ténynyel is kell számolni hogy az angol parlamentben a liberális párt az orosz-indiai kérdésben a kormányt feltétlenül *támogatja és támogatni tartozik is*, mivel a Salisbury-Churchill miniszterium e kérdést illetőleg csak a *Gladstone féle politika örökségét vette át* Továbbá biztosnak vehető hogy az angol kormány *Törökország szövetségét* — a Szudán átengedése és megfelelő concessió adása által Egyptomban — *bármikor megnyerheti* Ezen concessió Törökországnak Egyptomban annál könnyebben adathatnék. mivel a sultán *de jure* törvényes souveraanja az ottomán birodalom e privilegizált tartományának és ma tulajdonkép az egyedüli. Egyptomban még respectált politikai és vallási autoritás, mely angol segitséggel és az illető internationalis egyezményekkel egybehangzóan leginkább volna hivatva, hogy ez országban stabil kormányzási tevékenységet honositson meg Továbbá ez alkalommal minden kétséget kizáró módon constatálni kell, hogy különösen *Magyarország sympathiái legnagyobb határozottsággal* Angliával vannak és hogy magyarország ennek folytán ma leginkább mértékadó befolyását az osztrák-magyar monarchia külügyi politikájára ezen irányban érvényesiti.

A mi a vitás Zulfikar szorost illeti, *Gladstone* újolag és a leghatározottabban kijelentette, hogy a létező diplomatiai okmányok, illetve jegyzékek szerint és az orosz részről történt igéretek folytán a zulfikari szoros az orosz kormány által az afgán emirnek lett szánva

E kérdésben ami Magyarország politikai érdekeit illeti, a „Correspondance de Pest" csak ismételheti, a mit már e részben egyszer elmondott.

Az osztrák-magyar-német szövetség alkalomadtával természetesen érvényesiteni fogja befolyását oly irányban, hogy a béke fenntartassék és hogy háboru esetén ugy Ázsiában mint Europában a hadműveletek a hadakozó hatalmak területeire legyenek lokalizálva. De arról sem lehet szó hogy Angliának nem állana teljesen szabadságában, a „fair play" előföltételeit Europában épen ugy mint Azsiában fölhasználni. Minden gyakorlati politikus tudja azt, — már pedig Magyarországon századok óta gyüjtik a gyakorlati politikai tapasztalatokat Oroszországgal és a szlávokkal szemben — hogy az Anglia és az Oroszország közötti háboru sorsa csak Europában dülhet el végérvényesen. — Amiképen Oroszország hagyományos politikája a legelső kedvező alkalommal a legkiméletlenebb módon tultette magát minden szerződésszerü kötelezettségen és minden becsületszón, azonképen nem fog Anglia sem ama papir sorompók előtt „megállj"-t vezényelni, melyeket az oroszok szerződésszegése ugy is szétszakitott.

Tudja azonban mindenki Magyarországban, hogy az angol-orosz viszály esetében a magyar nemzet rokonszenve leghatározottabban az angolok részén lesz — Ennek az indokát semmieseire sem a Világosért való boszuérzetben kell keresni, mint a hogy ezt már annyiszor tévesen állitották, hanem csupán a magyar állam fönnállásának és érdekeinek jól megfontolt mérlegelésében, a mely magyar államnak nélkülözhetlen létföltételét a széles alapra fektetett szabad intézmények képezik; ehhez járul még az osztrák magyar monarchia legfontosabb életérdekeinek szemelőtt tartása Ebben az értelemben van Magyarországnak Oroszországgal még leszámolni valója és ha ilyen értelemben jönnek számitásba az orosz cselszövények és az orosz hóditó politikának Europára közvetlenül kiható következményei, akkor az eredmény kétségkivül Magyarország, illetőleg Ausztria Magyarország és Angolország tagadhatlan érdekközösségét fogja mutatni, a mit pillanatnyi diplomatiai áramlatok vagy az orosz érdekeknek szolgló sajtómanöverek nem képesek sem mellőzni. sem agyonhallgatni, annál kevésbbé ellensulyozni

Magyarországban már régi időtől fogva tisztában voltak az iránt, hogy a Középázsiában közelgő összeütközés *Oroszország eljárása folytán kikerülhetlen* lesz annyival is inkább, miután épen egy magyar tudós és iró, — a kiről mindenütt elismerik, hogy a középázsiai viszonyok legjelentékenyebb és legilletékesebb birálója *Vambéry Armin*, hirneves tanár érdeméül kell tekinteni azt, hogy *évtizedek óta állandóan és kitartóan* hangzott a figyelmeztető szó arra nézve, hogy Oroszország Közép Azsiában és igy közvetve Europában mennyire veszélyezteti a békét

A mostani angol conservativ kormány jobban meg van győződve, mint a Gladstone cabinet arról hogy *Középázsiában Oroszországgal szemben* csak az *események legridegebb logikája* van helyén. kétségtelen továbbá az is hogy a háboru végleges befejezését és az *Oroszország feletti tökéletes győzedelmet* Angliának legkevésbbé Azsiában kell kivivnia, hanem *Europában kell a háboru koczkájának Oroszországgal szemben eldőlnie* Épen azért *nem csupán ázsiai*, hanem *europai kérdéssel* állunk szemben.

A névmagyarositás.

(vvm.) A családi nevek magyarositása naponkint ritkább kezd lenni s rég elmultaknak látszanak a szép idők, midőn egész községek lelkesedésben törvén ki — lakosaik családi neveinek magyarrá változtatásáért tömegesen folyamodtak.

És honnét e visszaesés? A törvény a névváltoztatási dijt 50 krra leszállította, sőt a nemesrendüekre nézve fennállt 105 frt dijfizetést eltörölte — és mégis — daczára e könyebbitéseknek, mindinkább kevesbül azok száma, kik névleg is magüarok akarnak lenni.

Ha kézbe veszszük a ministeriumi s egyéb állami hivatalnokok névlajstromát, sőt nagy részben a megyei és városi törvényhatóságok tisztikaráét is — valóban alig hiszszük, hogy magyar tiszti czimtárt olvasunk; — e rosz példa igen-igen vonz, — s ürügyül szolgál azoknak, kiket idegen hangzásu családnevei nem feszélyeznek, — vagy kik azt nem szeretik, hogy az ország neve »Magyar«.

Sokan azzal védekeznek, hogy »vestis non facit monachum« igaz! hanem barát csak barátruhát visel, s a magyar ember családnevének sem lenne szabad »ergerberger«-rel vagy »ics-vics«-el végződni.

Valóban ideje volna, hogy a magyar minden »izében« magyar akarjon — merjen es tudjon — lenni — hisz hazánk neve is magyar: hát ha szeretjük — magyarositsuk meg a magunkét is

Félre némelyek azon álokoskodásával is, mintha e névmagyarositással őseink emlékét sértenők, holott ők még az istennek is magyar előnevet adtak — mások idegen nemzetbeli létükre — tényleg hü fiai lettek e hazának — reánk csak azt hagyva, hogy családnevünket s általa az ő emléküket megmagyaritsuk, — minek épen elmulasztása által sértenők meg tehát őseink emlékét, mert nekünk mindenben haladnunk s e tekintetben is magyarnak és általában is kizárólag magyarnak kell lennünk.

Legyen tehát minden hü hazafinak családi neve is magyar, hisz magyar föld hord bennünket s egével betakar!!! Aztán »forma dat esse rei«.

Különfélék.

— **A vidéki sajtó kongresszusa** iránt a hazai összes zsurnalisztikában a legélénkebb érdeklődés mutatkozik. A fővárosi napilapok majd valamennyien egész terjedelmében közölték a kongresszusra vonatkozó felhivást és a legtöbb napilap hosszabb czikkben, többnyire vezérczikkben adott kifejezést e tárgyban táplált nézeteinek. Mindenütt a legnagyobb rokonszenvvel fogadják eszménket, melytől most már biztosan várunk nagy és üdvös eredményt. A főváros napilapjai részéről tapasztalt nagyfoku érdeklődés igen jól esik s az, hogy »kulturánknak a külföld előtt szószólója« a hatalmas Pester Lloid teljesen ignorálja a kongresszusi mozgalmat, hogy naponkėpt kétszer megjelenő lepedőjében eddig egy árva betüvel sem emlékezett meg róla, az nem a vidéki sajtóra nézve jellemző. Ugyancsak a vidéki hirlapszerkesztők és kiádók kongresszusa tárgyában még két megjegyzésünk van e helyen. Az egyik a Pesti Hirlapnak szól, mely a felhivás felett elmélkedve, szinte szemrehányólag jegyzi meg, hogy a vidéki hirlapirók a kongresszusba nem vonták be a fővárosi sajtót, hogy igy országos kongresszus lett volna. Erre nézve bátrak vagyunk abbeli véleményünknek kifejezést adni, hogy — ha csakugyan helyesebb volna az országos kongresszus, melyben a főváros ujságai is

---

sokszor elvásitotta a fogamat — a hátam borsózik! .. de nem ismerik ám azt a verset, — a melyet a minapban a szabadhegyi borról ami kedves Lajos bátyánk szavalt Szabadhegyen hogy:

Egyszer azt a csufot tették;
Eb szájába csöppentették;
S azóta a szegény kutya,
Ha hordót lát, — megugatja!«

Egyébiránt ez ne busitsa, a szabadhegyi — rizlingtermelő — birtokosokat, — mert hát azért jó a szabadhegyi bor is, — sőt el is fogy — ha nincs más! — Azután a fennebb idézett versből nem az ám a tanulság. — hogy talán a szabadhegyi bor rosz volna, — koránt sem; hanem inkább, hogy a bor nem a kutyának való.

* * *

Pinczémből kijöve, kitekintek a Balaton tükrére s onnan a szomszédos Badacsony felé irányzom tekintetem és megütközve kell tapasztalnom, — hogy a Balaton fényes tükréhez képest a »Balaton teteje beborult« — Nem tudom, hogy nem a Szabadhegy felemlitésére szégyenelte-e el magát a vén Badacsony, — s nem e miatti boszuságában burkolta-e vén tejét sötét, mogorva felhőtakarójába?! Mert hát a vén Badacsony nagy- és ős-aristocrata, — censussal biró főrendiházi mágnás! — mig a szegény Szabadhegy bizony csak olyan ujabb kori »szabados szöllér«, a ki még választói censussal, képviselő választási, — szavazati joggal sem bir!

Node hát nem lehet mindenki mágnás; — plebejusnek is kell lenni! A vén Badacsony teteje majd kiderül; — egy pár mennydörgés, meg előtte czikázó villám, — foszlányokra szaggatja felhőtakaróját, — a hegynek tar feje mogorvaságát elveszti, — megtisztul és ifjodik a villám tüzfényében a tőle telhetőleg ujra nyájas tekintetet ölt. — Azért a vén Badacsony mogorvaságával nem törődöm, mert nem szabad hálátlannak lennem Szabadhegy iránt. — Sőt kegyeletteli emlékezem róla most is, mikor kiesebb, — s jobb — illetőleg jó bortermő vidéken vagyok! — Gyarapodjanak Szabadhegy szőlőtőkéi, — teremjenek jóizü fürtöket, — melyből a kedélyt fölvillanyozó édes levet préseljenek a hegy birtokossi, — ne csak a maguk, hanem azok számára is, — kiknek velem együtt — hála a gondviselésnek — Szabadhegyből osztályrész nem jutott.

* * *

Ha már valamire való jó gondolatokkal nem szolgálhatok, — legalább ujsággal kedveskedem; — nem az általad és collegáid által szerkesztett és nyomatott, — az itteni szólás szerint ugynevezett piros ujságot értek ám, — hanem szájról-szájra adott mende-mondát. — Itt a hegyben nálunk az az ujság hirlik hogy: »jönnek a csehek!« — Mindenki a cseheket lesi a Balaton parton.

Ma kaptam meg lapodnak folyó hó 19-ről kelt példányát, s midőn a vinczellérné kezembe adta — arra kért hogy olvassam ki belőle, — »mikor jönnek a csehek?!« — S midőn ezt kivánatára ki nem olvashattam, — minden respectusa oda veszett lapod iránt, — ugy nyilatkozott, miszerint ő olyan lapot nem járatna, amelyik még azt sem irja meg hogy »mikor jönnek a csehek?«

A köznép itt nem szivesen veszi tudomásul a csehek ide szándékolt kirándulásukat, — félve emlegeti őket; azt hiszi, hogy jégverés követi utazásukat! — S amint elterjedt a hir, hogy »jönnek a csehek«: az időjárás azonnal megváltozott, csehül érzi magát; a Balaton háborog, — nem kinálkozik kellemes utul a cseheknek.

A Balaton háborgása és az idő változása még inkább termi s dajkálja a baljóslatokat a köznép ajkán. — Szerencse, hogy a szegény csehek minderről semmit sem tudnak; node mind ennek daczára én szerencsés utazást kivánok nekik.

* * *

Kőmives Imre volt színész-igazgató is meglátogatta szőllőhegyünket, ki ezelőtt néhány héttel még Nagy-Kanizsán, az Oroszlánhoz czimzett vendéglőben mulattatta az ott egybegyült közönséget. — Folyó hó 19-én este rendezett egy előadást, — melyet azonban — mint hallom — a publicum vékonyan látogatott, — s ennek oka részben én vagyok, — a mennyiben az előadást megelőzőleg, — a délután folyamában nálam egynéhányan összejöttünk, s a hajlékom előtti hüs árnyékban, — részint a vidék gyönyörü szemlélete, — részint a tüzhevü fülöpi bor kóstolgatása közben, — köllemeteskedtünk, — ugyhogy utóbb nótázásra kerítettük a sort s olyan nótázást csaptunk, hogy a közönség inkább volt minket hajlandó belépti dij nélkül, — mint belépti dij mellett Kőmives Imrét meghallgatni. — De nem csak a hegybeli közönség gyönyörködött nótázásunkban. — hanem még a tulsó parti, — somogymegyei. — boglári közönség is — mint ezt a szép holdvilágnál kivehettük — mind a tó tulsó partjára gyülekezett. — s a távolból élvezte dalaink varázsát! Egy szóval két vármegyére szóló mulatságot csaptunk; — két kerekü kordén is jártunk; csak még T....... Károly kápolnás bangja hiányzott a tieddel együtt, — akkor egészen teljes lett volna cantusunk és cantálásunk; no de azért mégis élvezettel hallgatott két vármegye!

Puff neki! — Épen most érkezett a tóparton ácsorgó, s a cseheket váró közönség köré a hir, hogy »nem jönnek a csehek!« Megijedtek a Balaton háborgása, — haragos hullámaitól, — s megretiráltak. — Balaton Füredről vissza utaztak Budapestre. Az itteni köznép nagy lélegzésvétel mellett, egy »hála Isten« fölkiáltással kivánt nekik szerencsés utat »mind a vizig szárazon!«

A csehekről ellentétes hir-hullámzás egészen kizavart gondolatkörömből; — de még az asszony és a kis gyermekek is háborgatják nyugalmamat, hogy menjünk a tóra, itt a fürdés ideje. — Nincs tehát mást tennem, mint levelemet zárnom, — s az asszonynak engedelmeskedve, karomat nyujtani s vele és a kis gyermekekkel a tóra menni fürdeni.

Isten veled! a viszontlátásig.

X. Y.

aktive résztvennének, nem várhatt a errenézve a kezdeményezés a fővárosi sajtó a vidékitől, melynek részéről ez nem is lett volna sem szerény, sem illdomos eljárás. Különben ezt a nézetet csak a P. Hirlap »Q« czikke vallja. A többi lapok nem adtak kifejezést eziránt való óhajuknak és igy a P. H. felszólalása után sem érezhetjük magunkat hivatottaknak, hogy az eredeti tervtől eltérőleg a kongresszust országossá kiterjesztetni akarnánk. — Másik megjegyzésünk Zetei Imre urnak (ha nem csalódunk a székesfehérvári „Szabadság" munkatársának) szól, ki a P. Naplóban a felett panaszkodik, hogy a kongresszusra csak a szerkesztők és kiadók kaptak meghivót, a belmunkatársak nem. — Ez nem áll, miutan a meghivó nem a szerkesztőknek, hanem a szerkesztőségeknek lett küldve s szerkesztők alatt a belső dolgozótársak is értetnek. Csak az elnevezésben van itt a distinctió. Természetes, hogy a kongresszusban való résztvételre a vidéki szerkesztőségek valamennyi belső munkatársai meg vannak hiva.

— **Légrád magyarossága.** Ismerős kezekből Légrádból veszszük a következő sorokat: A „A Zalai Közlöny" 30-dik számában a hirek rovatából »Légrádról irják nekünk« czimü közlemény egy passzusa nagy megütközést keltett Légrádon. Az állittatik ott ugyanis: hogy hajdan (!) horvát város volt — s hogy a magyarosodás — mint általában Magyarhonban — itt is legujabban kezdődött. — Mennyire eltér ezen közlemény az igazságtól, azt fejtegetni felesleges dolog volna; mert aki ismeri a helyi viszonyokat, aki tudja azt, milyen állapotok voltak Légrádon Horvátországhoz való elcsatolása előtt, milyenek az alatt és az után, nem merészelné azt állitani, hogy Légrád hajdan horvát város volt, vagy elhorvásodott, hanem az ellenkezőjét állitaná: hogy Légrád mindig a régi magyar jellegett megtartotta s a horvát áramlat, nem csak hogy nem volt rá befolyással hanem igenis hogy Légrád magyar jellege mellett — a domináló magyar szellemet a szomszédos horvátországi községek ellenében — még a legkritikusabb időkben is fentartotta. Kár volt tehát ama légrádi tiszteletbeli (mert közleménye arra mutat) polgárnak a város multjáról oly lealacsonyitólag nyilatkozni; s elfeledni azt: hogy a horvátositás müve a legujabb időkből származik. Magát az okot, hogy mikép jutott a horvátositás magya Légrádra, el hallgatjuk, mert nem akarunk kihivók lenni A ki a »Zala«-nak a zágrábi érseki egyházmegye kárhozatos befolyásáról szóló czikkeit figyelemmel olvasta, annak nem kell lámpa a kombináláshoz — hogy vajjon mikor — s hogyan árasztotta el a horvátositás szellemé az egész Muraközt ki nem véve egyetlen egy községet, tehát Légrádot sem. Ezt ajánljuk becses figyelmébe a légrádi polgárnak (ha igaz hogy légrádi s légrádról küldötte be ama közleményt. Ha nekünk is szabad óhajunkat kifejezni, ugy mi is a zágrábi érseki egyházmegye domenálása érdemében tiszta szivből kivánjuk: Carthaginem esse delendam; a magyarosodás érdemében eredménynyel összekötött működés csak akkor várható. — (A magunk részéről még azt a megjegyzést füzzük e sorokhoz, hogy Légrád derék plébánosának, Gadó Mátyás urnak magyar érzelméhez és hazafiasságához nemcsak hogy soha kétség nem fért, de a plébános ur ennek számtalan tanujelét adta s hogy Légrád magyarosságára nézve ő valóságos szerencse. Vajha minden muraközi pap olyan őszinte, jó hazafi volna, mint Gadó ur; akkor a Muraköz örökre megmaradhatna a zágrábi egyházmegyében. Mert a mit a rendszer veszélyeztet, azt megmentheti jóakaratu és buzgók személyek. A szerk.)

— **Ő felsége hadsegéde — magyar állampolgár.** Zurna örnagynak, Ő felsége hadsegédének minapi ittlétéről utólag azt az értesitést veszszük, hogy az örnagy ur, ki legutóbb a magyar állampolgárságot szerezte meg nagykanizsai illetőséggel, ittlétekor az állampolgári esküt tette le Babocha y György polgármester kezébe.

— **A kegyesrendiek** helybeli társházának főnökévé (rector) Berzay Elek helyébe Jánky Károly választatott meg. A főgymnáziumnak is uj igazgatója lesz, miután az eddigi igazgatót, Pap Jánost, a szegedi társház főnökévé tették meg.

— **Tüzesetek.** Szentpéterur községben — mint értesülürk, iszonyu tüzvész dühöngött e hó 28-áról 29-ére forduló éjjel. A tüz éjfélután 1 órakor ütött ki s aránylag rövid idő alatt elhamvasztott nyolczvanöt házat és számos melléképületet az ezekben felhalmozott gabonanemüekkel együtt. Igen nagy a kár és a nyomor. — Rosenberg Sándor helybeli lakós miháldi birtokán is tüz volt e hó 29-én.

— **Rémhireket** küldöz egy idő óta városunk egy irástudó uri embere a N. P. Journal czimü ujságnak, mely ezeket természetesen »Wie uns aus Grkanizsa berichtet wird« közli. Igy e héten is találtak a jókedvü tudósitó szerint néhány emberi holttestet a város közelében. Pedig ezek a holttestek voltaképen csak a tudósitó ur képzeletében léteztek. Különben a N. P. J.-nak mindegy lehet, egypár holttesttel több vagy kevesebb A papir meg a rotácziós gép elbirja.

— **Fürdőlisták.** A balatonfüredi fürdővendégek névsorának legutóbb hozzánk beküldött (9. és 10) száma szerint a fürdőt jul 21-éig 1474 vendég látogatta. — Az ujtátrafüredi vendégnévsor 8-ik száma jul. 23-áig összesen 851 fürdővendéget mutat fel.

— **Az álmos ujdondász.** Hihetőleg igen késöre járhatott már az idő hétfőn este mikor egy budapesti hirlap szerkesztőségében megkapták a Zalát, melyből a gelsei rablógyilkosok szökésének történetét már csak ilyen alakban tudta összevonni a Morpheus karjaiba vágyó ujdondász: »Agyonlötte az ör Nagykanizsán Kis Stenna (!) rablógyilkost, ki husz évi (!!) várfogságra (!!!) volt elitélve s egy Gyura (!!!!) nevü rabtársával szökni próbált a nagykanizsai börtönből«.

— **Derék ivó város** lehet Bácsmegye székhelye, az eddig jámbor hirnevének örvendett Zombor. Az ott megjelenő »Bácska« czimü ujság legutóbb ideérkezett számának vezérczikke ugyanis e szavakkal kezdődik: Több száz főre rug városunkban azok száma, kik az egész nappalt az ivóasztal mellett görnyedve töltik, stb. — Gratulálunk a zombori korcsmáros soknak. Avagy talán sajtóhiba következtében figurál ott a ciceró cikkben ivó asztal iróasztal helyett?

— **A kisdednevelők orsz. egyesületének** választmánya az ovodákat fentartó egyesületekhez lapunk utján is azzal a tisztelteljes kérelemmel fordul, hogy méltóztassának: 1.) a kisdednevelők orsz. egyesületébe alapitó nagy pártoló tagul belépni és f. évi augusztus 21—23 napjain Budapesten tartandó közgyülésünken magát képviseltetni; 2.) kisdednevelőjének, vagy tanitójának (gyermekkertésznőjének, tanitónőjének) a közgyüléseinkre felutazás czéljából szünnapokat engedélyezni, és 3.) őket segélydijjal támogatni. A nemes czélu kérelmet ajánljuk azok figyelmébe akkiket illet.

— **A budapesti állami középipartanodában** a beiratások ezután szeptember hó 1-ső napjától nem 15-dik — hanem csak 10-ik napjáig tartatnak A belépni óhajtó tanulóktól előzetes gyakorlat kivántatik, legalább az, hogy ezen nyári szünidő alatt a gyakorlatban foglalkozzanak, s ezt hiteles bizonyitványnyal igazolják. Szükséges végre, hogy a tanulók a beiratásokhoz szüleikkel vagy gyámaikkal jelenjenek meg Budapest 1885 julius 15-én. Hegedüs Károly igazgató.

— **A nagy-kanizsai ovodák zárünnepélye** e hó 25 én délután ment végbe nagy közönség jelenlétében, mely valódi gyönyörrel élvezte a kicsikék mulatságos produkációit és játékait.

— **Jótékonyság.** Gelsei Gutmann Henrik nagy-kanizsai nagykereskedő 50 forintot adományozott a balaton-füredi szeretetháznak.

Kiállitási level.

Budapest 1885. julius 27 én.

Hogy a magyar ember mindenütt örömmel és szivesen vendégeskedik; azt a kiállitás területén is minden lépten-nyomon észreveheted. Az emlitettem »borkóstoló« annál jobban esett nekünk; mert a tej, vaj és sajt készitesek pavillonja melletti »sajtkóstolót« sem hagytuk érintetlenül — természetesen — anticipando.

Utólag pedig megkóstoltuk az »erdélyi boroknak« kiállitott pár palaczkját, hol — ha kedved terjed; jóféle pörczös pogácsa áll darabonként öt krajczárért rendelkezésedre melyre azután a kitünő minőségü „gyulafehérvári" — fehér bor jobban csuszik. Nekem azonban »Erdélyország borkóstolójában« is legjobban izlett a magyarországi „egri vörös bor".

A sajt kóstoló ugy van berendezve, hogy 15 krért három félét izlelhet meg az ember. Különösen ajánlhatom a vörös héju eydami mintára készült magyar készitményü pikáns sajtot és a zöldhéju juhsajtot.

Társas eszménél fogva megemlitem, hogy étkezni — legalább az én izlésem szerint — legczélszerübb a »Debreczennél«. Jó bogrács gulyás, finom turós csusza, meglehetős bor és kitünő sörrel traktálják ott a vendéget — s ami fő: az egész kiállitási területen a legjutányosabb áron. Igen látogatott restauratiók még a »Pohl« és »Dreher«-főle étkezdék, de — a legelegánsabb »Dobos«-félével együtt — méregdrágák! A »Dreher«-ben mulattak a »cseh urak« is, magyar fövegü sastollas zenészeikkel együtt — nem kis feltékenységére a közvetlenül átellenében fekvő, villamos világitásban ragyogó »Pohl« csarnokának.

De most — hogy keleti fajunkhoz mérten — igaz magyar »gourmand«-hoz illőleg, a jóból ki ne fogyjunk, tekintsünk be a boszniai kávéház és bazárba melyben a kis vörös rézből készült, vasnyéllel ellátott parányi kupákból egy hatosért erőteljes, finom fekete kávét szürcsölhet a közönség.

A sok járás-kelés itt — ahol semmiféle jármü nem segithet — valóban nagyon megviseli lábainkat, de mielőtt az isteni látványt nyujtó korzónak nagyszabásu katonai zenekarában gyönyörködendők, a »Pohl«-nál szokott estí pihenőnket megkeresnénk; meg kell néznünk még a »közmunka és közlekedésügyi miniszterium« csarnokában főkép a tengerészeti kiállitás nagyszerüségét, melynél az óriási kitömött czápa köti leginkább a laicus figyelmét.

A »keleti tartományok csarnoka« pedig egyetlen egy ahol kényelmes kerevetek kinálkoznak a pihenésre s általában annyi izléssel van berendezve, hogy az életnagyságban ott álló Milán királynak és nejének méltó büszkeségére szolgál; itt kaphatók kitünő török pipák, szárak, számtalan keleti izlésü csecsebecse, s még jeruzsálemi olvasó is — jutányos árakon.

A pénzintézetek pavillonja — meglepő miniatur-kimutatást tartalmaz az összes hazai pénzintézetek forgalmi állapotáról. Ebben dióhéjba szoritva minden hazai pénzintézet alakulásától fogva maig — tőkéje, befektetése s összes concurentiájával hiven van visszatükrözve. Meglepő preccisitással vannak az idevonatkozó gülák a pavillon közepén — mérték szerint — melyet münyelven »grafikai térképnek« neveznek — felállitva. A grafikai térkép az országos statistikai hivatal közvetitésével létesült s e helyen kiválóan meg kell emlékeznünk a czimzett hivatal egyik hivatalnokáról, Tuboly Jenőről, ki a grafikai térképnek rendkivüli kitartó szorgalommali készitője volt. Ugyancsak Tuboly Jenőről, megyénk e fiáról — ki genialis rajzoló tehetségéről több lővárosi körben ismeretes — látható a »közoktatásügyi csarnokban« Fiume és környékének „relielje" mely az ő müve, s s mely annál inkább megemlitendő, mert a valóban remekmü, alól — nem tudni mi okból — a tehetséges szerző neve elég roszul kihagyatott. Ugyancsak a közoktatásügyi pavillon, megyénknek egy másik büszkeségét is produkálja; ez a zalaegerszegi polgári iskola tanulóinak remek kézimunkával előállitott galambszinü atlasz karszékeiből áll. A zalamegyei érdemtéljes kiállitók között — tekintve a bámulatra ragadó „erdészeti pavillon" szakértelemmeli nagyszerü berendezését — első sorban emlitésre méltó a gelsei Gutmann S. H. nagykanizsai czég óriási tölgyfa tönkje — megyénk köznyelvén: »furkója« — mely a kiállitas területén járó-kelők figyelmét általában felköltení szokta.

A »műcsarnok« Munkácsy „Krisztust a keresztfán" — abrázoló megbató képével — Temple János »Pázmány Péter«-ével — továbbá; Benczur Gyulának: az első magyar általános biztositó társulat alakuló ülésének — melyben megyénk halhatatlan fia Deák Ferencznek megszólalásig hü alakja látható megkapó jelenetét visszatükrözö festményével, — mégis Parlagi Vilma, életnagyságu vonzó alakjával — „a vén czigány" halálával stb. oly benyomásokat tesznek a szemlélőre, hogy már ezen egy csarnok is elég lenne arra, miszerint hazánk országos kiállitásának területe örökké emlékezetes maradjon előttünk.

Megemlitem még; hogy a muzeum, könytárában sikerült néhány régi költeményemet Jókai »Üstököséből« és Vachot Sándor »Napkeletéből« lemásolnom. Itt találkoztam Makay Dezső törvényszéki birónkkal, ki a budapesti gyönyöröket a hasznossal egyesíti; a mennyiben tudományos kutatásait az egyetemi könyvtárban mindennap délelőtjén szorgalmasan folytatja.

Tuboly Viktor.

Közgazdaság.

* **Az aratás.** Megyénk pacsai, kanizsai, alsó-lendvai, tapolczai és zalaegerszegi járásan az aratást teljesen befejezték, a buza szalmája rövid, szemre középszerüen fizet, minőségre kielégitő; a rozs ugy szalmára, mint szemre nézve siláuy, az árpa szine fehér, de a szem apadt; a zabot most aratják, a termés közepes lesz A rétek, mint a legelők a roppant nagy szárazság következtében kiszáradtak, a kapásnövények pedig növésükben visszamaradnak, a szőlő még mindig szépen fejlődik, gyümölcs sok van.

Gabna árak.

Nagy-Kanizsa, julius 31-én.

Buza 7 frt — kr. 7 frt 40 kr. — Rozs 6 frt 20 kr. 6 frt 40 kr. — Árpa 6 frt — kr. 8 frt — kr. — Zab 5 frt 50 kr. 6 frt — kr. — Kukoricza 6 frt — kr. 6 frt 20 kr.

Szerkesztői üzenetek.

K....es B...a Révtülöp. Köszönet és üdvözlet.

Dr **R. M. K....n.** A szellemes leveleket lapunk jövő számában közöljük. A szives igéret teljesitésre számot tartunk. A „Szives szerkesztő"-nek különös üdvözlet.

Felelős szerkesztő:
VARGA LAJOS
Társszerkesztő:
Farkas Imre.

Hirdetések:

Üzlet megnyitás.

Ezennel van szerencsém a n érdemü helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy *Nagy-Kanizsán a délvalai takarékpénztár épületben az udvarban jobbra* törvényszékileg bejegyzett czégem alatt

Fiálovits Lajos
KÁRPITOS és DISZITÓ

a mai kornak megfelelő dúsan berendezett, fiók butor üzletet nyitottam.

Egyszersmind bátor vagyok ajánlani, hogy raktáramban mindennemü sajátgyártmányu asztalos, esztergályos és kárpitos munkák francia divatlapok mintá'a szerint készletben találhatók és nálam megrendelhetők, mindezen szakmába vágó megrendeléseket, felelőség mellett, a legjutányosabb áron elvállalok, ugy szintén avu't butorokat át alakitok, ugy helyben, mint vidéken, raktáron találhatók fénytelen tölgyfa. háló- és ebédlőszoba berendezések, ó-német alakokban, (Altdeutsch renaisanz). Továbbá mindenféle álló, függő és Konzol tükrök, függöny tartók (Karnischen) minden alakban. Dús raktár kész garniturákból, ugy mint Jutte, crepp, buroth nyomat, és sima bársonyból minden szinben. Otomanok és kisebb nagyobb divánok, kanapék a legujabb fajtáju amerikai bőrből. Elvállalok menyasszonyi berendezéseket a legjutányosabb árak és felelőség mellett.

Nagy raktára hajlitott nádronatu butorok es minden fajtaju vas butoroknak.

Midőn ezen nagy raktáram egyes kiválóbb czikkeit a nagyérdemü helybeli és vidéki közönségnek felsorolom, teljes tisztelettel kérem szives pártfogásukat. Ezzel mararadok kiváló

tisztelettel:
Fiálovits Lajos
kárpitos és butor kereskedő.

Fehérnemüek

a tanuló ifjuság számára;

u. m: fehér és szines nappali ingek, nadrágok, hálóingek, zsebkendők, kötött fehérnemüek és harisnyák, ágynemü, paplanok, ágypokróczok és derékaljak legjobb és legszolidabb anyagból a legolcsóbb árak mellett ajánl

IRMLER és WÁGNER

Nagy-Kanizsán, a városháza átellenében

Továbbá mindennemü szines és fehér zsinór- és piquet-barchet, ruhára való flanell, saját készitményü vászon és asztalnemü, valamint a vászon- és fehérnemü-iparnak e szakhoz tartozó valamennyi czikkei **Csehországból, Morvaországból és Sziléziából.**

Levélbeli megrendelések pontosan és figyelmesen teljesittetnek. Arjegyzékeket kivánatra bérmentve küldünk. 404 1—4

Nyilvános

kereskedelmi tanintézet

TEMESVÁROTT.

KERESKEDELMI SZAKISKOLA alapittatott 1860-ban.

Ezen intézet három évi tanfolyamból áll és a németországi kereskedelmi akademiák és magasabb kereskedelmi iskolák mintájára van berendezve. A tanulmányaikat végzettek az egyévi önkénytesi szolgálatra jogosultak. Tannyelv magyar és német. E tanintézettel összeköttetésben áll egy jól berendezett négy osztályu polgáriskola mint előkészitő iskola.

A tanév kezdődik szeptember 1-én.

Értesitést és közelebbi tudnivalókat nyujt

Vieszner Ferencz
igazgató

401 1—3

!Kilenczven Terno! !Kilenczven Terno!

I-mét! 90! 90! I-mét!

Ismét kilenczven ternonyeremény éretett el Mihalik János mathematikus úr (Budapest, kerepesi-ut 74 sz. I. em. 7ajtó) által közölt számokra a f. hó 22-én megtörtént Prágai huzásban. — Vége a New-Yorki Stefensen és Londoni Jon C'ear hires mathematikus urak babérjaival! A világ leghiresebb számfejtői ma már mind eltünnek Mihalik úr mellet! Közülök még egynek sem sikerült azon rejtvény megfejtése: oly számokat minden biztossággal előre meghatározni melyek a lottóban kihuzatnak. Csakis Mihalik úr az egyedüli ember, ki ily remekművet véghez vitt! — csakis ő az kinek számtalanok köszönhetik szerencsés ternonyereményüket, — ő az ki már ezer meg ezer tszegényt mentett meg a nyomor és inségtől! — Terjedjenek el e sorok világszerte, hirdetve mindenkinek, mily boldoggá tett minket Mihalik úr, mily nagyszerü egyedüli az ő számfejtési tehetsége, mily biztos számképleteket képes összeállitani korunk e legnagyobb mestere! Ezért vegye figyelembe mindenki e sorokat és ne mulassza el senki, haladéktalanul Mihalik ur oz fordulni szerencseszámokért ki mindenki ek kivétel nélkül szivesen nyujtja segédkezét. — Tartsa meg az isten még soká e mentő angyalunkat hadd jussanak általa még számtalanok szerencséhez és boldog jólétéhez.

Köszönetünk ismételt nyilvánitásával maradtunk tisztelettel:

Lebküchen Károly, sütőmester Döczenfout 4 sz.	160 frt.
Kerpel Nándor, kárpitos, Ó-falu Rózsa-utcza 17. sz.	960 frt.
Henegger Matild, nevalönő, Debreczen vásártér-utcza 41. sz.	1152 frt.
Beigl Dávid, szücs mester, Zólyom	720 frt.
Fielk Adolf, Segesvár Vár 80 sz.	3200 frt.
Feidenger Róza, divatárusnő Bécs (czim ismeretlen)	960 frt.
Özvegy Reisigné, Jokán n. p. Szempa, Pozsony megye	720 frt.
Szücs Károly, magtári ellenör, Török-Szent-Miklós	4800 frt
Wiesn József, czukrász Franzensburg Sétatér 5 sz.	1920 frt
Duehe Antal, Budapest. Nádor-utcza 8 sz. III. em., 12 ajtó.	2400 frt.

A szerencsés nyerők neve és czime fentebb pontosan közzé tétetett s igy a fent mondottakról mindenki maga a nyerőknél tudakozódhatik. — A kérdőlevelek **Mihalik János urhoz, Budapest kerepesi-ut 74 sz. I. em. 7. ajtó** czimzendők és kéretik az ahhoz válaszadásra 3 darab 5 kros bélyeget mellékelni.

4 6 1—1

3818 885 tkv. május 19-ére.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A nagy-kanizsai kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik hogy Dr. Fárnek László nagy-kanizsai lakos ügyvéd végrehajtatónak Málik János és neje Fajli Magdolna végrehajtást szenvedő ujlaki lakósok elleni 42 frt. 75 kr. tőke 5 frt 27 kr. per. 6 frt. 10 kr. végrehajtás, 8 frt 50 kr. árverés kerelmi 11 frt 60 kr. árverés foganatositási, ujabbi árverés kérelmi 6 frt 50 kr. s meg felmerülendő költségek iránti végrehajtási ügyében a fentnevezett kir. törvszék területéhez tartozó ujlaki 68 hr. sz. tjkvben H I 1—3 13—18 sor szám a. Fajli Magdolna tulajdonául felvett s 323 frtra becsült ingatlanok miután 1884 évi szeptmb. 29-én tartott árverés alkalmával vevő ifj. Málik János az árverési feltételeknek eleget nem tett, Eperjessy Sándor ügyvéd nkanizsai lakós jelzálogos hitilezőnek kérelme folytán ujabban

1885 évi augusztus hó 18-ik napján délelőtt 10 órakor

Ujlakon a községbiró házánál Eperjessy Sándor felperesi ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak ifj. Málik János veszélyére és költségére.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár.

Kir. telekkönyvi hatóság Nagy-Kanizsán 1885. jun. 6.

CSERESNYÉS
kir. törvsz. elnök

EVELL
kir. törvsz. jegyző

403 1 1

Orvosi bizonylatok

„MARGIT".

GYÓGYFORRÁSRÓL.

Előnyös tulajdonsága valamennyi szikéleges vizek között, — vegyi alkatrészek szerencsés összetétele, kevés szabad szénsav, de gazdag, félig kötött szénsav tartalma.

Dr. Korányi Frigyes egyetemi tanár és kir. tanácsos. Jó hatásunak találtam a légutak és gyomor nyálkhártyáinak hurutos bántalmainál. A Seltersi-, Radeini-, Vichy- stb. vizektől különbözőbb csekélyebb szabad szénsav tartalmánál fogva, s azért a vérzések lehetőségénél, vagy a hol a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénsavany dúsabb vizek fölött előnynyel bir.

Dr. Gebhardt Lajos egyetemi tanár, Rókus-kórház igazgatója. Kiválóan jó hatásunak bizonyult a légző-, emésztő- és vizelőszervek hurutos bántalmainál, oly annyira, hogy jelenleg rokonalkatú más ásványviz kórházunkban alig rendeltetik. — csekély szabad szénsav tartalmánál fogva, oly esetekben is sikeres n alkalmazzuk, a melyekben a Seltersi-, Giesshübli-, Gleichenbergi-vizeknek használata határozottan káros volna.

Dr. Navratil Imre egyetemi tanár. Torok-, gége-, légcső- és bőrbetegségben igen jó, kiváló hatást pedig akkor gyakorolt, ha az emlitett szervek bántalmával rokon természetü gyomorbaj volt jelen.

Dr. Poór Imre egyetemi tanár. Gége-, tüdők-, gyomor, vizhólyag idült hurutját szintugy oszlatja, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübli. Előnye, hogy a betegek élvezettel iszszák, s hogy sem bevéve, sem belélegezve a fejben vagy tüdőben nem okoz semmi vértorlódást.

Dr. Kétly Károly egyetemi tanár. Légző, emésztő-szervek hurutos bántalmainál jó eredménynyel alkalmaztam Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübli vizek fölött kisebb szénsav tartalmánál fogva előnnyel bir.

Dr. Barbás József Rókus kórházi főorvos. Légcső-, emésztő- és vizelő-szervek hurutos bántalmainál bátran versenyez a külföldi szikéleges ásványvizekkel.

Dr. Bamberger Henrik egyet. tanár, udvari tanácsos. Légző-, emésztő-szervek idült hurutjainál tapasztalt eredmény bizonyitja, hogy gyógyhatásban teljesen azonos a Seltersi-, Giesshübli- és Vichy vizekkel.

Dr. Duchek András egyetemi tanár, udvari tanácsos. Összetétele és kellemes izénél fogva ajánlható a légző- és emésztő-szervek kórállapotainál.

Ez idő szerint Európa legelső és leglátogatottabb tüdőbetegek klimatikus gyógyintézete a **Görbersdorf**-i „Margit"-forrás gyógyhatásáról. — Sok oldalú legkedvezőbb eredmények alapján, melyeket én gyógyintézetemben „a „Margit"-forrás gyógyviz" alkalmazása által a légutak idült hurutos bántalmainál tapasztaltam, hivatva érzem magamat ezen betegeim által kedvesen fogyasztott, és jól türt gyógyvizet a legsürgősebben ajánlani.

Görbersdorf, 1879. márczius 18-án. **Dr. Römpler Tódor.**

Borral használva a legegészségesebb és legkellemesebb ital.

Kizárólagos főraktár **Édeskuty L.** cs. k. udvari ásványviz-szállitónál Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyogyszertárban, füszerkereskedésben és vendéglőben.

BUDAPEST, Kotzó Pál üllői-ut 18 sz

Tessék megtekinteni gépraktáramat!!

nem csaló külsejü fényezett „kiállitási gépek", hanem eladásra szánt gépek vannak feláállitva.

!!Különös figyelemre méltók!!

R. Garrett & Son Compound gőzmozgonyai **40% tüzelőanyag** takaritással.

R. Garrett & Son *kitünő gőzmozgonyai* könnyen hozzáférhető, kiváló szilárd; tartányok nélkül hajlitott fedelü tüzszekrénynyel

Leszállitott árak.

Tessék megtekinteni gépraktáramat!!

hol a gyakorlatban **legjobbnak** elismert **gépek kiválaszthatók, megvehetők** és **azonnal átvehetők.**

!!Különös figyelemre méltók!!

R. Garrett & Son *világhirü cséplői* szab. 4-szer forditható a czél sinekkel. Többet és jobban dolgozni egy gyártmány sem képes.

JÁRGÁNYCSÉPLŐI tisztitó szerkezet és a nélkü kapcsolatban Kotzó-féle szabad. **harangjárgányokkal** stb. stb. 364 10—10.

Kedvező fizetési feltételek.

Az első osztrák

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári

társaság

347 7—12

BECSBEN, IV Heumühlgasse 13. alap. 1817.

Markert M. *vezetése alatt*

ajanlja nagy árauraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárólag kapcsokkal, ugyszintén puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fries- és parquettalajok.

A gyár szárazla-anyagjának vagy raktára által, mintszintén kész áruinak vagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fentnevezett árukból a legrövidebb idő alatt teljesithet.

A gyár vállalkozik portálék előállitására, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák sat. sat. berendezésére is, nemkülönben mindenféle, gépekkel előállitható faművek elkészitésére, adott rajzok és minták után, kivéve a házi butorokat.

Harkányi gyógyfürdő

Harkányi gyógyfürdő

Magyarország, Baranyavármegyében,

fürdőidény Május 1-től Szeptember 30-ig.

Habár ezen fürdő hirneve oly hosszu évek lefolyása óta számtalan kiváló gyógyeredményei által meg is lett alapitva, mégis a fürdőigazgatóság sok évi tapasztalat alapján kijelentheti, hogy ezen csodaszerü gyógyforrásnál ezerek és ezerek a legmakacsabb és legnehezebb betegségekben is egészségüket és épségüket visszanyerték, a miért is a legnagyobb elismerést érdemli.

E fürdő a maga nemében egyedüli; minden más akár belföldi, akár külföldi hason gyógyforrást gyógyhatás tekintetében felülmul; a mit különben az évről-évre szaporodó vendégek száma is bizonyit.

Ezen 50° R. természetes meleg ártézi kénforrás kitünő gyógyitási hatással bir **csuzos, köszvény, görvély, idült börkiütegekre, aranyér, nőbántalmakra, fogamzási hiányok, sebzések, daganatok** és higanyos gyógyszerek által okozott **mérgezésekre,** továbbá máj-, lép- általán **mirigy-daganatokra, nehéz hallás, idült szembajok** és **ivarszervi bántalmak ellen.**

Az utazásra ajánlható Budapest-pécsi vasut, vagy Déli vasut budapest-kanizsa-barcsi vonala állomás: **Pécs,** alföldi vasut Eszéken át Villányig, Mohács-pécsi vasut, állomás: **Villány.**

Posta- és távirda-állomás.

Bővebb tudósitást a legnagyobb készséggel **Dr. Heller József** rendes fürdőorvos nyujt.

Harkány, 1885

A fürdő-igazgatóság.

365 10—12

BUTOR-RAKTÁR

BUNZL LUJZA

Nagy-Kanizsán,

főtér, Knortzer szálloda mellett.

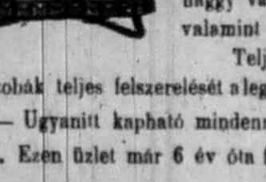

Ajánlja budapesti és bécsi legdiszesebb készitményü naggy választéku **butor, tükör** és **kárpitos** áruit, valamint **vas pénzszekrényeit.**

Teljes menyasszonyi berendezéseket, éttermek és hálószobák teljes felszerelését a legdivatosabban és legjutányosabb árak mellett elvállalja. — Ugyanitt kapható mindennemü **szőnyeg, függönyök** és **butorkelmék.** Ezen üzlet már 6 év óta fenn áll.

405 1—3

Nyomatott Fischel Fülöp laptulajdonosnál Nagy-Kanizsán.

32. szám. Nagy-Kanizsa, 1885. augusztus 9-én. XII. évfolyam.

Szerkesztőség: *Bajza-utcza 4. sz.* hova intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Kiadóhivatal: *városház-utcza 1.*

Bérmentetlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

ZALA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zalamegyei ügyvédegylet, a Nagy-Kanizsai- és Délzalai takarékpénztárak, Bankegyesület, az Alsó-muraközi takarékpénztár reszvénytársaság és önsegélyző szövetk. hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	5 frt. — kr.
Fél évre	2 „ 50 „
Negyedévre	1 „ 25 „

Hirdetések jutányosan számittatnak.

Árverési s egyéb hivatalos hirdetmények 30 kr. bélyegdijon felül 100 szóig 1 frt, azontul minden szóért ½ kr.

Nyilttér petitsora 10 kr.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: Vasárnap.

Szerb törekvések.

Nem sokára megkezdődnek **a szerb egyházi kongresszus választásai**, s ennek kapcsán nagy figyelmet érdemel azon értekezlet, melyet a szerb nép kiváló képviselői a napokban Budapesten tartottak, s mely a választásnál szem előtt tartandó alapelvekről s ezek kapcsán a felállitandó jelöltekről tanácskozott. Ez értekezlet higgadt, mérsékelt jó szerb s amellett hazafias elemei egyáltalán a szerb egyházi béke helyreállitására az egyházi és világi elemek közt levő ellentétek elsimitására törekszenek, s értekezletük Magyar Horvátország számos szerblakta vidékéről kapott elismerő bizalmi nyilatkozatokat.

Majd meglássuk, hogy a kongresszusi választások eredménye megfelel-e az ezen értekezlethez kapcsolt reményeknek. A béke és rendezett viszonyok helyreállitása általános hazai érdek, s ennek szempontja vezérel kizárólag bennünket a szerb egyházi kérdés megitélésénél. S e szempontból nem szabadna elfelejteniök azon ellenzéki lapjainknak sem, melyek szokott factiosus ellenzéki hajlamaiktól vezérelve, a szerb egyházi viszály két matadorát, a patriarchát és a nemzeti pártot saját szük látkörü ellenzéki szemüvegükön át nézik aszerint hogy melyik hajlik a Tiszakormány álláspontjához s mivel kétségkivül Angyelics az, mely a kormány bizalmának letéteményese, rokonszenveikkel — még a szabadelvüség hamis jelszavainak ürügyét is használhatva — a világi elem befolyásáért harczolni látszó szerb nemzeti pártot tisztelik meg.

A nemzeti párt pedig nem azért szeretné Angyelics pátriarcha állását megingatni, mert ő hierarchikus elv képviselője, hanem azért, mert ő nagy fontosságu állásában a magyar kormány bizalmi férfia, a talajt mindinkább lábai alatt elvesztő nemzeti párt gyülölete benne a magyar állami érdekek fenntartója, a politikai visszaélések elnyomója ellen irányul. Ha Angyelics megengedné, hogy a szerb egyház keretét a naczionalisták üzelmeinek piaczul, a szerb egyház vagyonát hadi költségül átengedné, akkor rögtön szent volna kineveztetése daczára közte s ellenfelei közt a béke, de mivel ezt nem engedi, gyülölik s áskálódnak ellene

A világi elemek befolyásának jelszavai alatt inditották meg a harczot ellene. Mintha a szerb kongresszuson ez egyháziaké lenne a túlsuly. Pedig az nem igaz, mikor a hat püspök mellett ülő egyháziakból is 25-öt ugyanazon világi elemek választanak, amelyek az ötven világi képviselőt küldik. Ép ellenkezőleg áll a dolog: a jelenlegi kongresszusi szervezet mellett épen az egyházi érdekek képviselete rosz, mert e 25 választott pap is a nép, a világiak választása alapján bir szavazati joggal

A naczionalistákkal magyar állami érdek szempontjából nem lehet megegyezésről szó: ők a szerb egyházi túlnyomó befolyásra ép azért törekszenek, hogy a magyar állam elleni harczra hatalmas eszközzel bírjanak; ők erre pazarolnák a szerb nép egyházi vagyonát melynek czélja a szerb egyháznak, tehát népök erkölcsének s a szerb iskolának, tehát népök müvelődésének előmozditása. Reméljük a szerb nép jól felfogja saját érdekét s a kongresszusra oly képviselőket választ, kiknek iránya kizárja az izgága elemet a hatalomból. E remény meghiusulása egyuttal a kongresszus sikeréhez csatlakozó remény meghiusulását is jelentené.

A magyar vidéki hirlapszerkesztők és kiadók 1885-ik évi augusztus hó 24-én és 25-én tartandó kongresszusának programmja.

Aug. 23-án este 9 órakor: Találkozás; ismerkedési estély a Hungária szálló egyik termében.

Augusztus 24-én: D. e. ½ 10 órakor a kongresszus megnyitása az Irók és müvészek társaságának helyiségében.

Tárgysorozat:

1. A kongresszus megalakulása; tisztikar választása.

2. A kongresszus czéljának vázolása.

3. A vidéki hirlapirók egyesületének megalakulása. Ideiglenes választmány és alapszabályokat kidolgozó bizottság megválasztása. Az alakuló közgyülés helyének és idejének megállapitása.

4. A segélyező és nyugdíjszövetkezet megalakulása hasonló módon.

5. Inditványok.

D. u. 1 órakor társas ebéd az Irók és müvészek helyiségében.

Társas ebéd után közös kirándulás a kiállitás megtekintésére.

Este szinházlátogatás külön csoportokban.

Augusztus 25-én.

D. e. ½ 10 órakor a kongresszus folytatása.

Tárgysorozat:

Kiadók és szerkesztők közötti viszony szabályozása.

Vidéki és fővárosi sajtó.

A hirlapkiadók szövetkezetének megalakulása.

A hirdetési ügy szabályozása. Hirdetési bélyeg.

Inditványok.

Este 9 órakor társasvacsora

A kongresszus ügyrendje:

1.

A kongresszust a kezdeményezők nevében Roboz István, a Somogy szerkesztője nyitja meg.

2.

Ezután következik a kongresszus tisztikarának megválasztása.

A tisztviselőikar áll egy elnök, egy alelnök, két jegyző és egy pénztárnokból.

A tisztviselők választása közfelkiáltással, vagy 10 tag irásbeli kivánatára titkos szavazás utján történik.

3.

A választás után következik a kongresszus tárgysorozatának letárgyalása.

4.

Az előre bejelentett inditványokon kivül — az idő rövidsége miatt — oly inditványok is tárgyaltatnak, melyek a kongresszusi ülés tartama alatt az elnökhöz irásban benyujtattak.

5.

A szólni kivánók a jegyzők valamelyikénél előzetesen jelentkezni tartoznak. A tagok csakis a feljegyzés sorrendjében szólhatnak.

6.

Az elnök a szónok felett a szokott parlamentaris fegyelmet gyakorolja. Megintheti, rendreutasithatja, sőt, ezek sikertelensége esetén, megvonhatja tőle a szót.

7.

A kongresszus határozatképes, ha legalább 30 tag van jelen.

8.

A kongresszusban való részvételre a jelentkezőknek kiszolgáltatandó részvéti jegy jogosit.

9.

A kongresszus jegyzőkönyveit a kongresszuson képviselt valamennyi lap közölni köteles.

10.

Egy résztvevő — irásbeli meghatalmazás alapján több lapot — képviselhet.

11.

E képviseletek az egybehivóknál előre bejelentendők.

12.

A kongresszus tagjai számára esetleg kieszközlendő kedvezmények a kongresszus határideje előtt a lapok utján tétetnek közzé.

13.

A kongresszus részvételi dija — a költségek: nyomtatványok, posta stb. fede-

---

Tárcza.

Fürdői levelek.

I

Rév-Fülöp, augusztus hó.

Már ötödik nap óta kriminális időjárásunk van; — igaz magyarosan az ilyen időjárást »czudar idő-nek« nevezik. — Állandó szélvész, — viharral fölváltva.

„Vészekkel üvöltve jön a nap elé, — s villámokat ontva megy ágya felé!« — És ez igy tart már öt nap óta; s ha még néhány napig nem tágit a szélvész: akkor én tágitok. — Úgy cselekszem mint a »Borsszem Jankó« képviselője Sutytyombérki Dárius, — azt mondom hogy »pakkolj Pista!« — haza megyünk.

Mit is csináljon az ember ilyen czudar időben fürdő helyen? Sétálni nem lehet, — bele kapaszkodik a szélvész, — czibálja, — ránczigálja, mint mostoha anya az első anyától hátramaradt kis gyermeket! Kedvencz időtöltésemet folytatni, — a hegyet mászni — nem merem, — mert lesodorna a szélavész s átröpitene a Balaton tulsó partjára Somogyságba, hol még garaboncziás diáknak vélhetnének s agyon is verhetnének; a sportnak ezen neméből pedig nem instállok; — Ikarus sorsára jutni a tizenkilenczedik században nem óhajtok; a multban sem óhajtottam volna, — sőt a mi több — még a jövőben sem óhajtanék.

Folytonosan a hajlékban tartózkodni pedig épen nem élvezet, s nem is üditő valami, — mert az ember épen nem üdül; — sőt a gonosz időjárás miatti boszusága és haragja miatt gyüjti az epét; ezt pedig az én számomra mások is eleget gyüjtik, ... kár tehát ezzel magamnak vesződnöm! — No de nem is egyedül magam vesződöm vele, mert a feleségemmel együtt duettben boszankodunk; igy nem annyira egyforma és unalmas a boszankodásunk.

Midőn a bosszankodási »duett«-et meg unjuk, kimegyek a hajlékom elé s árnyékos, — szélmentes helyet keresek magamnak, onnan nézem a kóválygó felhőket. — Épen Nagy-Kanizsa felé kergeti őket a szélvész; — gondolatban velük repülök feléték; — már fele uton vagyok képzeletben, — de felocsudok merengéseimből, — mert szalma kalapomat, elkapta a hajlék sarkánál szilaj paripa módra betombolt szélvész!

Isten veled szegény kalap! — Három osztrák magyar forinton vettelek; — három esztendeig viseltelek; a negyedikben hütlen lettél hozzám; — a szélvésszel; léptél ujabb frigyre, — de meglásdd, hogy ennek nem jó vége lesz. Ugy jársz mint az ó testamentomi Jónás próféta. — A minta szélvész elcsábitott s elragadott, — azon módon eltaszit magától s ép ugy hütelen lesz hozzád, mint te lettél énhozzám; s ha nem is a czethal, — de legalább" is egy fogas fog elnyelni, — s holnap után már lehet, hogy a fogassal együtt Bécsben a „Hotel Imperial"-ban tálalnak föl valamely magyar-hal faló német gourmandnak! Ámde magad kerested sorsodat.

Hanem hát az sem utolsó dolog, mikor az embernek egy kalapja volt s azt is elragadta a szélvész! Igazi idilli állapot; — hajadon fővel gondolkodni róla hogy mily uton s módon jut az ember egy másikhoz, akkor, mikor közelében nincsen város, — hol helyette ujat cserélni lehetne. Kalap nélkül nézek farkasszemet a viharral; s ez büszkén süvölt el fejem fölött; én meg süvegelem, — mint az utkaparó, az ország uton végig robogó négyes fogat gőgös urát! — De ha mégoly dölyfösen fütyöl is el fölöttem a szélvész, — azért sarcasticu kedélyhangulatomon ki nem fog — mert azt gondolom magamban, hogy födetlen fejem fürteit nem tépheti s czibálhatja meg, — mert azokat már »a bú — a gond kitépte rég.«

Kalapom elvesztén különben nem annyira azért szánakozom, hogy az jó volt s e miatt kárt szenvedtem volna; — koránt sem! Mert hisz minden szerencsétlenségemben az a szerencse, hogy a kalap rosz volt! Szánakozásomat inkább az idézi elő hogy nincs más! ... ez épen a veszedelem ... A kis Göthéről — azaz — pardon a nagy Göthéről olvastam valamikor és valahol, — hogy mikor még csak kis Göthe volt, — 7—8 éves korában, két kalappal rendelkezvén, az egyik kalapját egy szegény pajtásának ajándékozta; s midőn a kis fiunak ezen szülői engedelem nélküli cselekvényét édes anyja megtudta, s ezért a fiut kérdőre vonta, azzal válaszolt, hogy minek az embernek két kalap, mikor csak egy feje van? Én tehát egyik kalapom elajándékozitam. — A még akkor kis Göthé nek ezen tettét mindig nemesnek, a mentséget geniális ötletnek tartottam: hanem azért szentigaz, ha én valamikor oly kényelmes helyzetbe juthatok, hogy két kalapom lesz: én nem fogom az egyiket elajándékozni; — mert most érzem csak igazán, hogy milyen szerencsés, boldog ember az, — akinek csak egy jóravaló kalapja van is; hát még akinek kettő van!

Midőn kalappechemet a feleségem meg tudta, —, a helyett hogy vagy mérgelődött, vagy szánakozott, s egyuttal vigasztalt volna, azzal fogadott, miszerint most daloljam el jó kedvvel, hogy — »Kalapom kalapom csurgóra.« ... Én azonban nem ezen, hanem azon másik dalt zenditettem rá, hogy »Pántlikás kalapom fujdogálja a szél! ... Ezen azután mindannyian jót kaczagtunk.

No de elég volt már az én urahagyott kalapomról ennyit fecsegni; valahogy majd csak megint megkalaposodom; a feleségem már fejkötővel kinál, mely kinálatot azonban azon nemes önérzettel utasitottam vissza, — miszerint nem elég hogy papucs alatt vagyok ...!

Isten veled, édes szögám; küldd el a jáger kalapodat az ideig, — mig a vadászati idény bekövetkezik!

II.

Kaltenleutgeben, augusztus 1.

Bár levelem nem jő világhirü fürdőből, csak a szerény, csendes Kaltenleutgebenből, talán mégis érdekelni fogja Kanizsa tisztelt közönségét, mely oly kedves egyének által van itt képviselve.

Mint orvosnak, szabadjon legelső helyen e fürdő rendeltetését és gyógyhatását felemlitenem. Kaltenleutgeben a század modern, jellegző betegségének, az ideggyengeség és elgyengülésnek köszöni létét, mint hidegvizgyógyintézet.

Minden századnak valamint vannak hires férfiai, ugy megvannak hires betegségei is, melyek a kornak megadják jellegét. A jelen század legkiválóbb betegsége az idegbetegség, neurasthenia. E betegség annyira napirenden van és oly divatos, hogy mintegy a bontonhoz tartozik, idegesnek lenni. Az élet viszontagságaival, a balsors csapásaival küzdő férfi az élvek hajhászásában kimerült ifju, a háztartás vagy a toilette ezer apró gondjaival elhalmozott nő és az iskola padján ülő gyermekek egyaránt fejfájásról panaszkodnak. Az orvos sok kérdezés nélkül rádja áldáskép a diagnozist: »ideggyengülés, neurasthenia« és ajánl nekik hidegvizkúrát. Az idegbetegség oly növekvő mérv-

zésére — minden tag után két forint, mely összeg vagy előre beküldendő, vagy a kongresszus megnyitásakor Budapesten lefizetendő."

14.

A kongresszusban való részvételére a jelentkezési határidő meghosszabbittatik augusztus hó 16-áig.

Arczképleleplező egylet.

— Levél a szerkesztőhöz —

Nagykanizsa augusztus 5.

Engedje meg, igen tisztelt szerkesztő ur, hogy becses lapja hasábjain kérjem ki a közvélemény itéletét ama, valóban nevetséges, eljárás felett, melylyel a Nagykanizsán legujabban alakult »Irodalom- és művészetpártoló egyesület« azt a renommét, mely a jövőben még megszerezhető lett volna, előre végkép eljátszotta.

Néhány hónappal ezelőtt alakult ez az egylet, még pedig meglehetősen kedvezőtlen auspicziumok között. Ha jól emlékezem, annak idején a „Zala" is kifejezést adott abbeli aggályainak, hogy az egylet — mely már czimében hordja a szép és dicséretes tendencziát — nem fog akkora pártfogásra találni, mint amekkora szükséges volna, hogy a czél valóban eléressék.

Az egyesület kezdeményezői nem riadtak vissza ezektől az aggodalmaktól. Buzgón és mondhatom ügyesen láttak hozzá a tagok szerzéséhez; alapelvül azt tekintették: minél több tag, annál több jövedelem, annál többet fog tehetni az az egylet.

Az ügyes munkát siker koronázta, amennyiben az újdonatúj egyesületnek kétszáznál több tagja van. Eltekintek ezuttal attól, a tagok mennyire hordják szivükön az egyesület érdekeit, hogy valóban működnek-e az egyesület czéljának érdekében, hogy egyáltaljában eszükbe jut-e legtöbbjüknek, hogy ők ennek az egyesületnek tagjai — mindettől eltekintek és csak a tényt említem fel: kétszáznál többen vannak a tagok. Szám szerint tehát meglepő sokan.

Elég szép dolog tehát, hogy ennyire vitték. De ez már kevésbbé szép, hogy csakis ennyiből áll az érem elülső oldala. Ugyancsak a dicséretesek közé kellene számitani az egylet eddigi működését. Kellene — mondom — ha lehetne.

De nem lehet. Az egylet mindeddig — a legutóbbi ideig — igen kevés életjelt adott magáról.

A művészetet pártolta annyiban, hogy elrendezte a Blaháné fogadtatását. Ez csakugyan szép volt s az egylet fiatalságát tekintve olyan, hogy a közönség kezdett az egyletnek életrevalóságot tulajdonitani. Igaz ugyan, hogyha a fogadtatást az Irodalom és művészetpártoló egyesület nem vette volna magára, helyébe lépett volna más egylet s ez is megcsinálta volna talán épen olyan szépen, — de ez mitsem von le az irodalom és művészetpártolók érdeméből.

Blaháné elment és az Irodalom és művészetpártoló egyesületről azóta csak annyit hallottunk, hogy az Oroszlánvendéglőben három szobás casinója van, ahol az odajáró tagok billiardoznak, kávéznak, szivaroznak, ujságot is olvasnak — annyit amennyi van — ezenfelül dalolnak és muzsikálnak ugy ahogy tudnak és a gonosz nyelvek azt mondják, hogy nem igen tudnak.

Ne de ez még nem volna baj; mert hiszen lehet valaki buzgó irodalom- és művészetpártoló, annélkül, hogy maga jó énekes, muzsikus, vagy iró volna. Hiszen elvégre is, nem mint műkedvelők, hanem mint pártolók alakultak.

Sem ének, sem zene-»szakosztályuk« ellen nincsen kifogásom. Ez privátpasszió, melyet akármilyen egylet — még temetkezési is — megengedhet magának, sőt hasznát is veheti. Daloljon és muzsikáljon tehát ez az egylet is kedve szerint — senki sem veszi tőle rosz néven, — legfeljebb az Oroszlán vendéglő szomszédai. A nagy közönségnek ehhez kevés köze van.

De van máshoz. Az egylet ismételten, folytonosan és nagy hangon hivja fel a közönség pártolását önmaga iránt. Meg is nyerte anyagilag szépen. Évi jövedelme jelenleg majd ezer forint. Ezen a pénzen a pompózus programm egynémely pontjának a beváltásához hozzá lehetett volna látni máris.

Mert igen dicső eszmék voltak azok, melyeket a »kezdeményezők« belevettek programmjukba. Regenerálni, felfrissiteni, összeterelni a város zilált társadalmát; hajlékot, asylumot nyujtani hazai irodalomnak és művészetnek, hatni a tagok műveltségének fejlesztésére, tartani népszerü, irodalmi felolvasásokat, rendezni hangversenyeket, műkedvelői előadásokat jótékony czélra és a társadalmi élet élinkitésére, szolgálni hiven és buzgón a magyarság ügyét; a rajongóbb kedélyüek plane egész nemzetiségi közművelődési egyesületet igértek teremteni s azzal biztattak, hogy viribus unitis magyarrá teszik a horvát Muraközt.

Igen szép, igen pártfogásraméltó programm. S melyik az első pont, melyet beváltott az Irodalom- és művészetpártoló egyesület?

Hát bizony ezekből eddig egyet sem. Hanem beváltott egyet, amit nem is igért, amire el sem voltunk készülve. Beváltott egy programmon kivüli pontot: leleplezte dr. Fárnek László arczképét. Risum teneatis amici.

Mult szombaton leplezték le először s miután akkor még a legbensőbb tagok közül is kevesen akadtak, kik befogatták magukat »Caesar« diadalszekerébe, vagy talán miután a szenvedélyes toasztirozók az akkori leleplezési banketten nem önthették ki eléggé szivök ékesszólását, hát leleplezik most szombaton ujra, dallal, zenével, sippal, dobbal, trombitával, hihetőleg uj bankettel, uj meghatott és jókedvü dikcziókkal. Dupla, vagy semmi! s miután a semmin már tul vannak, hát dupla.

Igen igen, uraim az Irodalom- és művészetpártoló egyesületben, most már dupla a blamázs, — önök duplán tették magukat nevetségessé!

Felette csodálom, hogy magában az egyesületben nem akadtak jóakaró és józan hangok, melyek visszatartóztatták volna a par force arczképleleplezőket tervök kivitelétől.

Csak gondolják meg: egy egyesület, melynek még az alapszabályai sincsenek megerősitve, mely létének legkezdetlegesebb stádiumában van, mely alig néhány hónapja, hogy fenáll, tehát elnökkel is alig néhány hónap óta bir: ez az egyesület ahelyett hogy kitüzött czélja felé törekvésének valamely komoly eredményével iparkodnék a pártolásra felhitt közönségnek bebizonyitani, hogy a pártolásra valóban érdemes, e helyett — mondom — »házi ünnepélyeket rendez, a szép czélra szánt pénzt arczképlestésre és rámavásárlásra forditja és leleplezi az elnök ur arczképét.

Eszem ágában sincsen, az irodalom és művészetpártoló egyesület elnökét bármi tekintetben is kisebbiteni. S az egylet összehozása körül is vannak tagadhatatlan érdemei. De az arczkép leleplezéssel talán ráértek volna öt—tiz év mulva is, mikor az egyesület s élén elnöke egyebet is tett már s mikor ez a leleplezés az érdem jutalma, a hála kifejezése lett volna. Most nem egyébb gyermekes tüntetésnél, minden áron való ünnepélyeskedésnél, egyike azon keresve keresett alkalmaknak, ahol a kicsinyek szeretnek egymás nagyságában gyönyörködni.

Lehet, hogy ingyen rajzolták az arczképet, lehet hogy a huszonöt*) forintos rámát nem az egylet pénzéből, hanem a tagok magánadakozásából szerezték. De ez esetben is illőbb lett volna talán Petőfi, Jókai, Arany, Kossuth vagy irodalmunk más nagyjának arczképét megrajzoltatni és ezzel diszíteni fel az egyesület helyiségét. — Vagy ha már épen megajándékozták őket az elnökük arczképével, tették volna féire s leplezték volna le ünnepélyesen akkor, mikor az egyesület már egyéb életjeleket is adott magáról. De — ha már most ott akarták látni, tették volna fel szép csöndesen a falra, szerényebb rámában s a diszráma s a banketek költségén pártolták volna irodalmat és művészetet.

Ez szép lett volna, de az ami történt, csak nevetséges, sőt ennél is több.

Az Irodalom és művészetpártoló egyesület az arczkép kettős leleplezésén kivül leleplezte saját éretlenségét. Igy sehogy sem gerjeszthet bizalmat törekvéseinek komolysága iránt. Igy nagyon gyerekes az egész. A franczia azt mondaná rá: tant de bruit pour une omelette.

Ők igen nagyoknak tarthatják magukat egymás közt; jelenlegi s még bekövetkezendő arczképleleplezési ünnepélyeiket kikürtölhetik az országos lapokban »lélekemelő és magasztos jelenetek« gyanánt, de a jobban informált közönség, ha ugyan nem boszankodik csalódott reményei miatt, legfeljebb csak mosolyog az ilyen — tréfákon.

Irtam sine ira et studio; meglehet, hogy okulnak belőle s egy darabig nem lepleznek arczképet.

b. l.

*) Tudomásunk szerint harmincz. *A szerk.*

Különfélék.

— **Vihar.** Rettenetes vihar dühöngött e hó 5-én este Kanizsán és környékén. Féltiz óra tájban kezdődött borzasztó zivatarral. A villámlás és dörgés szakadatlan volt és borzalmasan szép látványt nyujtott. Eközben felhőszakadásszerüen omlott a zápor és közbe süvöltött az erős szélvész. — A környék egyes helyein — mint értesülünk — nagyobb károkat is okozott a vihar. Igy a kiskomáromi uradalomhoz tartozó Farkasdombi pusztán bedöntött egő juhaklot, mely bedőlésével hatvan birkát ütött agyon. A veszprémi székeskáptalan tulajdonát képező garaboncz pusztán is a juhaklot döntötte be az orkán. Itt nyolczvan birka lett az áldozat. — A viharral kapcsolatban egyes helyeken erős jégeső is volt, mely elverte a förhénczi, bakónaki, galamboki, csapi és komáromi szőllőket, óriási károkat okozva ezekben és a szántóföldekben. Kiskomáromban oly iszonyu erővel dühöngött a vihar, hogy a fákat letördelte és néhány háznak elvitte a tetejét. Emberéletben — tudtunkkal — nem esett kár.

— **Városi képviselőtestületi közgyülés** lesz f. é. augusztus hó 8 án délután 3 órakor a városház nagytermében. Tárgysorozat: A m. kir. honv. Minist. 31263 sz. a. rendeletével leküldött honvéd laktanya épitési terv és szerződés jóváhagyása. 2. Az épitendő cs. kir. gyalogsági laktanya épitési tervezetének a m. kir. honvéd és a cs. kir. hadügyminiszterium által történt helybenhagyása, illetőleg ennek előterjesztése. 3. Dukász Sándor és neje, ugy Scherz Lipót örököseivel kötött vételi szerződés előterjesztése. 4. az Arany-János utczában fekvő két telek, árverésen történt eladásának jóváhagyása. 5. A közm. és közl. m. kir. miniszt. 21228 sz. a. leirata a tapolczai nagy-kanizsai és pécsváradi állam utnak kongó téglával kérelmezett megépitése tárgyában. — A közgyülésről lapunk jövő számában referálunk.

— **Petroleumforrás.** Körülbelül egy évvel ezelőtt jelentettük, hogy Horvátországban, a magyar határhoz alig egy órányira, Ludbreg körösmegyei község mellett petroleumforrásra akadtak. A forrást megvizsgáltatták szakértő közegekkel, kik azt a véleményt nyilvánitották, hogy csakugyan dús petroleumtartalmu a talaj s hogy ásatások mindenesetre nagy eredményre vezetnének. A forrás egy Kovacsics nevü földmives rétjén van. A tulajdonossal ujabban szerződésre lépett a Berggruen és Singer bécsi czég, melynek megbizásából Guld bécsi mérnök Ludbregen időz és az ásási munkálatokat vezeti. Eddig mintegy 25 méternyire hatoltak a földbe; a petroleumtartalmu viz folyton bugyog s a mérnök véleménye szerint nemsokára a tiszta kőolajra érnek. — Nagy kár, hogy nem hazai vállalkozó vette kezébe az ügyet s hogy a jövedelmet ez esetben az idegennek engedjük át.

— **Jótékonyság.** Gróf Zichy Jánosné, Báró Kray Irma 100 frtot adományozott a balatonfüredi szeretetháznak; — Androvics Imre veszprémi utbiztos pedig 200 frtos takarékpénztári könyvecskét juttatott az intézet igazgatóságához, mint mult évi gyüjtésének eredményét. A szeretetház igazgatótanácsa köszönetét nyilvánitja a nemeslelkü adományozóknak.

— **Ebmarás áldozata** lett Monostor-Apáti községben egy 19 éves paraszt legény. Az illető — mint levelezőnk irja — épen cséplőgép mellett alkalmazásban volt, midőn munkaközben hirtelen összerogyott. Jellemző, hogy a legény, midőn mintegy tiz percz mulva magához tért, egy véle cséplő jó barátjának a nyakába borult és sirva panaszkodta el, hogy neki most meg kell halnia, mert ezelőtt kilencz héttel egy dühös eb marta meg. Megható látvány volt, mikor a két legény egymást átkarolva keservesen sirt mindaddig, mig a szerencsétlen, mintegy 9 órai szenvedés után, mely alatt egyetlen rohama sem volt, meghalt.

— **A Balaton-egylet** augusztus 16-án (vasárnap) délelőtt 11 órakor B.-Füreden, a gyógyteremben tartja 3-ik rendes közgyülését. A közgyülés tárgyai: 1. Az igazgatóság jelentése. 2. A tisztviselők választása. 3. Inditványok.

— **Villámcsapás.** Elemi csapásokban gazdag volt ez a hét. Szerdán beütött a villám Csáktornyán néh. Szij Sándor örököseinek gazdasági majorjába. Az egész épület elégett. — Letenyén is, mint halljuk ugyanazon a napon tüz volt, melyet szintén villámcsapás okozott.

---

ben terjed és oly általános, hogy nézetem szerint jó volna a később biztos bekövetkező naurasthenia elleni óvszerül az emberen már a születésnél az itt uralgó mód szerint a hidegvizkúrát alkalmazni. E szerint minden csecsemő kapna reggel 5 órakor 14—16°-os hideg fürdőt, vagy »kalteabreibungot« melyre aztán 2 órát kell szaladnia. 11 órakor hátgerincz vagy fejdoucheot; délután ismét fürdőt, melyre már 3 óráig kell futnia; este szükség szerint »Stammumschlag, Wadenbinde« etc. (E terminus technikusok jelentését tessék azoktól a kanizsaiaktól megmagyaráztatni, kik ezen kellemet élvezték.) Diäta: savanyu tej; vaj, méz, Graham kenyér. Ezerint a neurastheniának talán mégis elejét lehetne venni.

Nem akarok tovább ily orvosi problemák fejtegetésével foglalkozni, hanem viszszatérek tárgyamra és Kaltenleutgebent ethnografice akarom kissé jellegezni.

Kaltenleutgeben a Wienerwald legkiesebb, leggyönyörübb völgyében fekszik, mindenütt magas hegyek, sziklacsoportok és fenyőerdőkkel környezve. Ezen erdőségben a fürdőigazgatóság és a szépitő egylet által készitett és ápolt utak a legkellemesebb sétákat teszik lehetőkké. A reggeli kura után csak a legközelebbi sétahelyeket keressük fel, hogy a csakhamar jelentkező étvágy csillapitására ismét gyorsan a kurhausnak savanyu tejet és Grahamkenyeret osztogató nymphaihoz menekülhessünk.

Íme legközelebbi sétányok legiátogatottabbja, — mintegy corsója Kaltenleutgebennek, — hol az összes publikum legalább egyszer napjában föl-alá fut: a »Vilosolenweg«. Hogy ez tudományos nevét [illegible]

tudnám, talán attól a körülménytől, hogy a betegek itt bölcselkednek a fölött, hogy a hidegviznek vagy a savanyutejnek van-e az a csodás hatása, melyből ők még semmit sem éreznek.

Van még ezenkivül a kurhaus közelében egy magas, kopár hegy, melyre a kövéreknek kell felmászniok, ennek a hegynek a neve, talán szintén maliczíózus czélzásból: »Doctorenberg«. Van még ezen kivül »Amalienruhe«, »Hedvigsheim« és legujabban a »Doctorenberg« csúcsán »Ernestinenidyll«.

A hosszabb séták és kirándulások czéljául választjuk a környékben levő kiesfekvésü falvakat, melyekben szintén hemzseg a sok nyaraló vendég és mindegyik ilyen faluban találni jó vendéglőt.

Jelenleg mintegy 500 fürdővendég időz itt és ezek nagyrésze magyar, mondanom sem kellene tehát, hogy itt magyar kedélyesség, magyar vigság és, mit honn nem mindenütt lelünk, hazafias összetartás uralkodik. Becsületet is szerzünk a magyar névnek, mert magyar szót, magyar dalt és magyar tánczot honositottunk itt meg az idegenek köztetszése mellett.

Bár az ember a maga alkotta körben legjobban mulat, mégis létezik itt egy egyszemélyes rendező bizottság, melynek erélye és ügyessége valóban dicséretet és elismerést érdemel, mert a legkisebb felhő az ő működése folytán már is Tombola alakjában hull alá szegény fejeinkre. Hogy az ilyen alkalommal a hölgyek szinte bajuszkötőt a férfiak harisnyakötőt nyernek, az csak annál mulatságosabbá teszi a dolgot. Azonkivül hetenkint egyszer [illegible] is van a [illegible];

fővárosi művészek is szoktak saját deficitjükre hangversenyt rendezni, de legfő műélvezetünk mégis, amely napjában háromszor található elénk, a mi hétszemélyes zenebandánk (banda; a szó szoros értelmében banda) műprodukcziója. A műértő, de különben ideges publikum még nem tudott megegyezni e zenekar működése fölötti itéletében, mert mig az egyik rész azt állitja, hogy a zene miatt nem bir aludni, a másik rész arról biztosit, hogy ép a zene mellett álmodja legszebb álmait; — kinek higyjen az ember?

Orvosi szempontból (és mely más szempont jönne még figyelembe ilyen helyen) e zenekar egy hatása kétségkivüli: nevezetesen, mindig az evés után kezdvén produkczióit, az emésztésre kiválóan ható mozgást és megindulást idéz elő a közönségben.

De van mégis a hétnek egy estéje, mikor ezt a zenekart nagyon szeretjük. Ez a szombat estén tartatni szokott koszorucskák idején történik. Ilyenkor kiengeszteljük szegény művészeinket az egész heti rágalmazásért, mert frenetikus tapssal és szünni nem akaró »hogy volt«-tal fejezzük ki elismerésünket, ők ily meg nem szokott dicsérettől elkábulva még csárdást is huznak — csárdások Istene dugj pamutot füleidbe! — de nézd és örülj imádóid lelkesedésén, mert e torzzene daczára is, a legnagyobb kitartással és lelkesedéssel járjuk a csárdást; nem ugyan kivilágos kiviradtig, mert már 10 órakor megjelenik a minden mulatságnak véget vető professzor, mire aztán fel kell hagynunk a tánczczal és elválunk, ezt mondva egymásnak: »bár csak mindig szombat este volna«.

Dr. B. M.

III

Magyarország Bécs közelében.

— Ez is kaltenleutgebeni —

Magyar szó minden oldalról, magyar dal a zenekar repertoireján, az estélyeken csárdás — mintha csak a bájos Füreden volnék a Balaton várromkoszorużta partjai mellett, s nem Kaltenleutgeben-ben a hol még tavaly egy berlini urhölgy, eme kérdéssel lepett meg: »Ugyan kérem, igaz-e, hogy Magyarországban pandurkisérel nélkül sétálni se lehet?«

S mégis a »Banditenland« mennyi intelligens embert képes küldeni Emsbe, Baden-Baden-be, a világ minden fürdőjébe, s ezek közt ide is. Természetesen mind a szabály alóli kivételeknek tekintették, s eszébe se jutott e kedves hölgynek, hogy a kivételek e tömeges mutatkozása, tán már a szabályt tenné kivétellé.

Ilyen emlékek mellett nem csodálandó tehát, hogy midőn azon óriási tért láttam, melyet tavaly óta itt a magyarság nyert, örültem is, meg nem is. Mert végtelen jól hat az emberre idegen földön, ha szülőföldje édes nyelvét hallja, azt a bűvös, bájos zenét melyért száz »Kurmusikot« odaadna. (Kivált ha ilyen, mint a miénk.) De ha azt a kérdést vetjük fel, hogy miért vannak a magyarok itt annyira többségben a többi nemzet képviselői felett, bizony bizony meg kell vallanunk, hogy nem igen örvendetes azon haladás, melyet nálunk az itteni patiensek általános betegsége, az idegesség tett, s még kevésbé örvendetes az, hogy kénytelenek vagyunk, ezen bajra külföldön enyhülést keresni.

S miért ne lehetne egyet forditani a dolgok során! Miért nem mondhatjuk a helyett, hogy a külföldön is találkozunk

— **Szent-István-ünnepély.** A következő felhívás jelent meg: Üljük meg az idén is honrendező, dicsőült szent királyunk magasztos ünnepét, nagy emlékének és városunk polgárságának megfelelő díszes módon. Rendezzünk ünnepélyt Szent-István napján! Buzditólag hat reánk a tavalyi siker! Az ünnepély jótékony czélu volt és a jótékony czélra több folyt be kétszáz forintnál. Legyen az idei még fényesebb, még szebb eredményü! Fogjon kezet a város összes társadalma! Kedvezőbb, szebb alkalom nem lehet a jó és nemes ügyében való egyetértésünk bebizonyitására. Az ünnepély előértekezlete hétfőn, e hó 10 én, délután 6 órakor lesz a zöldfa-kertben. Jöjjön el mindenki, aki a jó iránt lelkesülni tud! Lebegjen szemünk előtt a költő mondása: Hass, alkoss, gyarapits s a haza fényre derül! — A kezdeményezők.

— **Országos vásárok.** 10-én Nagy-Kanizsán, Keszthelyen, Csabrendek, Szent-Györgyvölgyön, Rácz-Kanizsán; 11-én Czirkovlyánon; 13-án Pacsán; 14-én Kővágó-Örsön, Turnisán; 16-án Tapolczán; 17-én Kapornakon, Zalabéren, Szent-Balázson; 18-án Nován; 19-én Muraszerdahelyen; 21-én Deklezsinen; 24-én Légrádon; 25-én Letenyén, Csesztregen; 26-án Köves-Kállán; 29-én Zala-Lövőn.

— **Nagy vihar és jégeső.** Tudósitónk irja: Rettenetes vihar dühöngött f. hó 1-én N.-Apáti, Szt.-Békálla és Köveskállai községek határában, mely különösen az utóbbi községben magában okozott legalább százezer forintnyi kárt, amennyiben elverte az összes szőlőtermését, mely ez évben igen jónak igérkezett. A vihar délután 5 órakor kezdődött orkánszerü széllel, melyet kisszerü, diónagyságu, sürü jég követett. A hegyes fekvésü talajban roppant károkat okoztak az árvizek is. A különben virágzó község nehezen heveri ki ezt a csapást.

— **A helybeli iparos ifjuság** által folyó évi julius hó 26-án az alakulóban levő »iparos ifjusági önképző egylet« javára rendezett »Annabál« jövedelmének kimutatása. Előre váltott jegyekből befolyt 27 frt. Este a pénztárnál 93 frt 20 kr. Felülfizetésekből 14 frt 10 kr. A hatos bizottságtól 1 frt 30 kr. Összesen. 135 frt 60 kr. Ebből levonandó 70 frt 51 kr. Maradt tiszta jövedelem 65 frt 09 kr. Felülfizetők a következők voltak: Augenfeld Lajos 70 kr. Belus József 30 kr. Nagy József 10 kr. Hirschl Alajos 20 kr. Ziegler Károly 10 kr. Schröder Zsigmond 10 kr. Hencsics József 20 kr. Szélig János 10 kr. Horváth Mihály 20 kr. Puer István 20 kr. Szüts Márton 10 kr. Waradi Ignácz 20 kr. Perkó Péter 60 kr. Gärtner Gyula 60 kr. Horváth András 40 kr. Halvax N. 40 kr. Konyi Zsuzsika 20 kr. Dör István 20 kr. Németh János 20 kr. Margalits József 20 kr. Csizmadia József 20 kr. Takáts Endre 50 kr. Viltner János 20 kr. Varga György 10 kr. Breyer N. 30 kr. Schey Lajos 20 kr. Foky György 20 kr. Petrits Károly 10 kr. Krucsai N. 60 kr. D. E. 30 kr. Udvary Ferencz 30 kr. Horváth Sándor 20 kr. Kozma Nándor 60 kr. Móger Károly 10 kr. Vugrincsits Ferencz 40 kr. Pintér Sándor 60 kr. Stáb vendéglős 1 frt Galambos vendéglős 2 frt 20 kr. Szilág Andor 30 kr. Vágner Károly 20 kr. Metz József 20 kr. Midőn a nemes czélra törekvő ifju egylet irányában tanusitott nemes pártolásért a mélyen tisztelt felülfizetőknek az egylet nevében hálás köszönetünket nyilvánitanánk, további kegyes pártolást kérve vagyunk mély tisztelettel a rendezőség.

— **Megfojtotta a — bagó.** Levelezőnk irja: Köves-Kállán a mult napokban egy ember igen tragikomikus halállal mult ki ez árnyékvilágból. Este nem volt semmi baja sem s egy jó pofa bagónak kéjes benyomása után elaludt; de többé föl nem ébredt soha. Állitólag a bagó rosszul érezvén magát a pofazacskóban, alvásközben lecsuszott a torkába, melyben kénytelen volt fönnakadni, mivel annak kaliberjét boszantólag szüknek találta.

— **A zalamegyei jegyzői egylet** ez évi közgyülését f. évi augusztus hó 13-án d. e. 9 órakor, választmányi ülését előző nap vagyis augusztus hó 12-én d. u. 4 órakor Nagy-Kanizsán az »Oroszlán« vendéglő nagytermében fogja megtartani. A gyülés tárgyai lesznek: 1. Elnöki jelentés. 2. A jegyzői szigorló bizottságba két rendes és egy póttagnak leendő megválasztása. 3. A megyei jegyzői nyugdij ügy feletti értekezés. 4. Az országos központi egylettől áttett inditványok, jelesül: a) Vágó Ferencz központi főjegyzőnek az „Évkönyv"-re vonatkozó; b) a somogymegyei jegyzői-egyletnek a ló- és marhás levelek egybevonására; c) ugyan ugyan annak a jegyzői hivatalos pecsétnyomó egyöntetüségére, és d) a tolnamegyei jegyzői egyletnek a körjegyzőknek a közmunka váltság alól leendő felmentésére irányuló javaslataik és végre: 5. A beadandó inditványok tárgyalása. — Minthogy a járási körök megalakitása csak néhány szolgabirói járásból jelentetett be, következve nem tudhatom, járásonként kik vannak a képviseltetéssel megbizva ennélfogva jelen meghivást mindegyik kartársnak külön megküldöm: remélve, hogy a választmányi tagok, valamint a többi kartársak vagy megbizottjaik a választmányi s illetőleg közgyülésen tömegesen megjelenni fognak. — Egyuttal felkérem azon tisztelt kartársakat, akik inditványt tenni akarnak, hogy azt bezárólag folyó évi augusztus hó 11-ig velem közölni sziveskedjenek. Végre megemlitem, hogy a megyehatóságot ezen közgyülésen tekintetes Botfy Lajos ur megyei t. főjegyző fogja képviselni. — Ns-Apáti, 1885. julius 28-án. Hazafiui üdvözlettel: Illés Lőrincz nemes apáti körjegyző. —

— **Az ujtátrafüredi** fürdővendégek névsorának legutóbb hozzánk küldött (6-ik) száma összesen 10.8 fürdővendéget mutat fel a Kárpátok e legszebb fürdőjében.

— **Fenegyerek.** A kis Knausz Gyurkát, ki örökös csavargásaival és számtalan apró lopásaival, valamint egyéb csinyeivel nehéz gondot okozott becsületes iparos szüleinek és városunk rendőrségének, a mult vasárnapon szállitották Aszódra, a javitó intézetbe. Gyurka azon kezdte ottlétét, hogy odaérkeztének napján szökési kisérletet tett. Azonban ugyanaz a kanizsai rendőr, aki odakisérte elfogta s visszavitte a javitó intézetbe, hol egyelőre hat hétre magánzárkába tették.

Magyarországgal, inkább azt hogy hazánkban is fel lehet találni a külföldet; azon czélszerü intézkedéseketés azt a kényelmet, mely ennek fürdőit általában, s a hideg viz intézetek körül különösen Kaltenleutgebent jellemzi? Mert hogy ezzel bir, azt még ellenségei se tagadhatják el, s ha mernék is tenni, ellenök támadna azonnal a hidegviz hiveinek lelkesült hada, hirdetve fennen a testi üdvözülés igéit: »Először viz, másodszor megint viz és harmadszor ismét csak viz az, a mi boldogit.« De hogy e háromszoros vizes áldást, hogyan kell megszerezni érte nézve már nem oly fennen ezt óhajtják Montecuccolival: »Erre kell: 1-ször pénz, 2-szor megint pénz, s 3-szor ismét csak pénz.«

S ekképen a magyar előszeretete a hármas szám iránt még a fizetésre is átruháztatik. Otthon háromszor iszik a magyar de csak egyszer fizet, antigermansága daczára élve néha evvel a mondással: Einmal ist keinmal!« Itt azonban háromszor, vagy háromszorosan fizet nemcsak a magyar, hanem minden jámbor halandó.

S ennek a fürdői tudósitásnak a t. olvasóközönség talán szinte nem egyszer, hanem háromszorosan fizeti meg az árát, — unalommal; ebben az esetben legyen kegyes s bocsássa meg a merészséget, melylyel szine eléje léptem, meggondolva a fentebb emlitett három szót: »Einmal ist keinmal!!«

Eugenia.

Nagy-Kanizsa multjából.*)

Közli: **Bátorfi.**

Anno 1813. Mense Aug. A mostani Szabad Fel-Kelő Seregnek ki állitására s azoknak tökelletes hhelyre hozására és a Meg kivántató Szükségeknek meg szerzésire ezen Kanisa Város Lakósai által buzgó Hazafiui indulattal ösztönöztetvén Szabad akarattyuk szerént ajánlott készpénzbéli Segedelmek Specifice következnek: Ugymint:

I. Szüts és Szijjártó czéh 40 ft. asztalos és lakatos -czéh 25 ft Takáts czéh 25 ft. Csizmadia czéh 32 ft. Pintér czéh 15 ft. Bognár czéh 13 ft. Kováts czéh 18 ft. Magyar Varga és Botskor czéh 15 ft. Gerencsér czéh 15 ft. Mészáros czéh 30 ft. Kömives és áts czéh 30 ft. Német varga czéh 30 ft. Magyar szürszabó czéh 24 ft. Gombkötő czéh 6 ft. — Ezek szerint 15 czéh létezett Nagykanizsán 1813-ban.

II. A városnak 10 tanácsosa saját kerületükben, illetve az idő szerint »Numerusuk«-ban következő eredménynyel gyüjtöttek: Hollósy ur 39 ft 6 krt. Ferber ur 25 ft 30 krt. Topler ur 28 ftot. Ritz ur 39 ft 30 krt. Simontsits ur 42 ft 30 krt. Virágh ur 14 ftot. Jusitz ur 13 ftot. Faddi ur 34 ft 53 krt Háry ur 27 ft 45 krt. és Plender ur 22 ft 42 krt.

III. Az izraelita hitközség, illetve mint az akkori iratokban jelezve van az »Egész Zsidóság« 285 ftot adott.

IV. A város magistratusa különösen adományozott és pedig Pichler Alajos 20 ftot, Bekk 10 ftot, Albanich 5 ftot, Magiath 5 ftot, Hollósy 5 ftot, Simontsits 3 ftot, Virágh 2 ftot, Ferber 2 ftot, Topler 2 ftot, Jusits 1 ft, és Háry 1 ftot.

V. Gyüjtésen kivül önként adományoztak még: Axenti János 100 ftot, Dobrovits Ignácz 100 ftot, Dobrovits Miklós 70 ftot Popovits testvérek 40 ftot, Pulovits 60 ftot Faics Constantin 20 ftot, Lovák Ferdinánd 15 ftot, Géber társaság 10 ftot, ifj. Csatsinovits 5 ftot, Rantz 2 ftot, Muntnerné 5 ftot.

Összesen begyült 1347 ft 56 kr. váltó pénzben.

Kanizsa 6 ujonczot adott és pedig felfogadtattak Birkás László köttsei születésü kocsis, Kilatskó Ferencz szeredi pozsonymegyei sz. kocsis, Nagy István nagyigmándi sz. kocsis, Mangold András aranymüves legény, és Takáts András nemes-apáthi sz. kovácslegény.

*) Nagy-Kanizsa város levéltárából.

Ez évben történt, hogy »Eő felsége részére Libetum Oblatum fejében ajándékképen 100 ft. utalványoztatott*)

Városbiró Albanich Jakab volt évi 300 váltóforint fizetéssel. Jegyző Glósz Simon 400 vft fizetéssel. A tanácsosok fizetése 12 vft volt. Város kamarási bevétel 7108 ft $9^2/_4$ kr, kiadás 6696 ft lévén, készpénz átvitel 1814 re 1012 ft $44^2/_4$ krt tett. A rozs mérője 32 garas, a buza mérője 2 ft 30 kr. volt. —

Csarnok.

Este.

»Feketén bólintgat az eperfa lombja« — már tudniillik annak, akinek van kertje, vagy legalább ehhez hasonló; ahol van eperfa, mely csöndes jó'jczakát bólinthasson neki. De mikor — fájdalom — ugy vagyunk berendezve, hogy legtöbbünk csak maga bólintgathat a nagy melegtől le-lehorgaszkodó fővel s ez a bólintgatás veszedelmesen hasonlit a szekér elé fogott teherhúzó állatéhoz, mely ilyetén módon fejezi ki bus rezignáczióját az élet kellemességeivel szemben.

El vagyunk bódulva; ellustul, tehetetlenné válik még a gondolkodás is, megcsappan minden tehetségünk, alászállótélben van minden — még a buza ára is — és talán ez is csak a nagy melegtől. Csak a termometer higanyát tudja folytón emelkedett hangulatba hozni az örökké kék ég, mely ellen a mindig panaszkodó ember most azért teszen szörnyü kifogást, mert épen nem akar a kékségéből engedni semmit. Itt-ott megjelenik ugyan a láthatáron egy-egy kaczér felhő, csalfán biztatva bennünket üditő, hüs cseppekre való kilátással. Csakhogy az a baj, hogy épen csak a kilátás válik vizzé, maga a felhő soha. Pedig hát akkor minek felhő? — Ha már azzá lett, feleljen meg rendeltetésének. És micsoda inszolenczia tőle, többre tartani magát minálunk, a teremtés urainál? Mi porból lettünk s porrá válunk; ő (már mint a felhő) vizből lett, illő tehát hogy vizzé váljék. Talán megteszi ezután, a hirlapi felszólalás következtében. Lám a nagykanizsai kapitányi hivatal — pedig ez talán csak van akkora ur, mint holmi jött-ment felhő — azonnal meg szokta tenni, amit az ujságban kivánnak tőle**)

Addig azonban, amig a felhő kemény szive egészen higga lágyul, addig és — a kalendáriumcsinálók előleges határozata következtében — jó darab ideig azután is, teljes sulyát érezzük a bibliai átoknak: »Arczodnak verejtékével keressed mindennapi kenyeredet.« És a legkeserübb szatira a dologban az, hogy akárhányunknál több a verejték a kenyérnél.

Bizony csak a pesszimizmusznak kedvez ez a testet- és lelketölő, infámis melegség. Egészen ráillik az évszakra a »kánikula« hivatalos elnevezés. Még a deákul legnemértőbb pacsai arató béres se mondja rá máskép, mint »kutya idő«.

Nem tudom már bizonyosan Hottentottiában-e, vagy a Sandwich-szigeteken, vagy melyik forró országban okosodtak meg az emberek annyira, hogy fittyet hánynak a náluk irigylendőén ismeretlen Réaumur és Celsius (Fahrenheitről nem is szólva) ágaskodásainak, nappal elbujva valami hüvös oduba és édes szenderrel megfeledkezve arról, hogy az öreg nap nemcsak világit, hanem hevit is. És mikor Sol bátyánk — hihetőleg tulságosan áttüzesedve a saját melegétől — estefelé belemártódik az Óczeán hullámaiba, ezek a nálunknál ezerszerte praktikusabb czivilizálatlan bushmanek a hüvös pihenés után felkelve, ép erővel hozzálátnak »napi« munkájuk elvégzéséhez. Mikor leszünk mi annyira czivilizálatlanok!?

Csak az est az üdülés ideje. Ha van bólintgató eperfád, ha büszkén odanyomtatható vizitkártyádra a neved mellé e szót »kerttulajdonos«, akkor nem keresed fel a világ lármás zaját, — kivált ha van még valakid aki azt a kertet — ha mindössze csak hét szilvafából áll is — paradicsommá tudja tenni. A paradicsomból Ádám és Éva óta nem vágyakoznak ki az emberek; az ilyen házi paradicsomból pedig — ha csakugyan az — legkevésbbé este.

A paradicsombéliek tehát otthon maradnak és a derült est csodás behatása alatt, izzadó szánalmas emberi lényekből gerliczékké válva, ott búgnak, turbékolnak a susogó lombok között, mig Morpheus ur be nem szólitja őket »pihenés«-re.

A többi pedig ezalatt az idő alatt elárasztja őteret, zöldfa- és sörkertet megnépesiti a Szabad-, Bagola, Szentgyörgyvári, Látó- és egyéb hegyek magányos csöndjét, letelepedik a kávéházak előtt, diskurál, dévajkodik, tréfál, zsibong, kurizál, bókol, lármáz, kötekedik: szóval rendkivül jól érzi

Mert most voltaképen csak este érdemes élnünk. De meg nem is tudunk nappal. Mogorva arczczal, mérges kedélylyel törölgetjük le magunkról az izzadtságot és váltogatjuk a fehérnemüt többször napjában. Ez a főfoglalkozás. Ezért bizony nem is volna érdemes ébren lenni.

Hanem este, akkor — ha nem is dologra, de uj életre ébredünk a nappali tespedtség után. Alig szállt le a láthatáron a nap izzó korongjának utolsó darab széle, alig estelédett be egészen: négyedennyi váltasz inget ez napon és elmégy élvezni levegőt, látni embereket s egy rövid estén át ismét embernek érezni magadat, hogy azután megint egy fülledt éjszakán és egy tikkasztó napon keresztül ugy érezd magadat, mintha fütött katlan volnál egy óriási, forró gépház közepette. magát, felszabadulva a nappali irtózatos érzetek alól.

Nézd ott a zöldfakertben azt a gömbölyüarczu, piroskèpü kisasszonyt. Papával, mamával van itt; természetesen, csak ezekkel jött de egyszerre három gavallér — szenvedélyes udvarlók — rontott neki s mert egy sem nyerhette el külön magának, mindahárom boszut áll rajta és egymáson; — egy sem tágit mellőle.

Az igaz, hogy a »felső tizekből« ő van itt egyedül: a kis szende.

— Látja, kisasszony szól az egyik udvarló, mikor odavetődik egy negyedik, hogy törik magukat kegyed után a fiatalok. Ez az előnye annak, ha nincs konkurrenczia.

És e kis naiva (még alig másfél éve hogy kinőtt a kurta ruhából) felbigyesztett ajkkal felel:

— Nekem egyáltalában nincsen konkurrencziám.

Ilyen jó felelet is csak este terem most. A nappali ész ilyenre nem képes.

Mert most kétféle eszünk van: nappali és esteli.

Jaj nekem, ha kimondják önök a szentencziát: ezt a nyári csevegést a kettő közül melyik eszemmel irtam. **Lupulus.**

*) Nem különben 1 köböl 3[illegible] ftos buza, 6 köböl 13[illegible] ftos rozs és 8 köböl 1[illegible] ftos zab összesen 47 frt 57 kr. értékben küldetett Zala Egerszegre ő Felsége részére átadandó várnai adomány.

**) Ez elhiszem, de Offenbach ur, hosszuhajú [illegible], nem akarja elhinni. A szedő.

Közgazdaság.

— **Az „Assicurazioni Generali" a budapesti országos kiállitáson.** A biztositási intézmény fejlődésének története hazánkban egy darab művelődéstörténetet tár fel előttünk.

Az országos kiállitás, híven ama feladatához, hogy visszatükrözve Magyarország anyagi és szellemi életét, mély bepillantást enged a biztositási ügy fejlődésmenetébe hazánkban. Uttörő e téren a „Generali" mely egyedül futja meg a kezdeményezés nehéz göröngyös pályáját. Természetes, hogy később, midőn már ki volt egyengetve az ut, lekűzdettek a kezdeményezés nehézségei a kitartó bátorságért el is nyerte a jutalmat és a nemzet elismerését. A „Generali" amaz intézet, mely meghonositotta hazánkban a biztositást. Triesztben 1831-ben alapittatott s alapitása után azonnal hazánkban is megkezdte működését. Több mint félszázados működése hazánkban, az első időben gazdag sulyos és nagy áldozatokban, ugy pénzben és erőben, a későbbi időkben azonban gazdag a kivivott teljes és nagy sikerekben. Bár idegen földön született, a becsületes és ernyedetlen munkában eltöltött félszázad által megszerezte magának a magyar polgárjogot. Immár a számok maguk szóljanak és ezek azt beszélik nekünk, hogy ez intézet az 1832—1883 években Magyarországon 74,286 káresetben kifizetett 3.022,836 frtot, miből az 1832—1841-ik évtizedre esik 901 kár, 266,527 frt kárösszeggel, ellenben magára az 1883-ik évre 5304 káreset 2.191,201 frtnyi kárösszeggel. A számok ezen egymás mellé állitásából, s ha szemünk előtt tartjuk a fent jelzett összefüggést a biztositás és a művelődés közt, azt látjuk, hogy hazánkban csak 1883-ban kifejtett kulturalis tevékenység kilenczszer nagyobb az 1832—1841-iki évtized kulturalis tevékenységénél. A grafikai ábrákon csak az 1854—1883-as harminczéves korszak van feltüntetve, egyrészt mert rövid volt az idő a régebb anyag elrendezésére és feldolgozására, másrészt azért, mert a magyarországi üzlet az 1831—1853-as években még csekély jelentőséggel birt. Ha vizsgáljuk a tüzbiztositás fejlődését e három évtizedben, ugy találjuk, hogy a „Generali" 1854 kiállitott 14273 biztositási kötvényt 24.428,769 frtról és fizetett 356 esetben 122,618 frtot, ellenben 1883-ban már kiállitott 54 871 kötvényt 145.676 258 frt értékről és kártéritésül kifizetett 2445 esetben 1.126,406 frtot. Azonban, hogy még világosabban feltüntessük a tüzbiztositás nagy haladását, meg kell emlitenünk azt, hogy az utolsó években a legtöbb kötvény tiz évre állittatik ki, úgy, hogy 1883-ban összesen 111,168 kötvényt 758,129,745 frt biztositási értékről volt érvényben. Hason arányokat mutat fel a „Generali" magyarországi jégbiztositási üzlete. Itt szembeáll az 1853-ban 672,573 frtról kibocsátott 352 kötvény, az 1883-ban 26.411.957 frtról kiállitott 7335 kötvénynek valamint a 2415 esetben 472,740 frttal adott kártéritésnek. Az 1854—1883 éves korszakban az intézet hazánkban kiállitott összesen 91 540 jégbiztositási kötvényt 276.411,957 biztositási értékről melyre 23,614 kár setben 4.738,502 frt kártérités fizettetett. Eme adat mutatja, hogy minden 100 kötvényre 24.6 kár esett, vagyis hogy nálunk minden negyedik gazdát megkárositja a jég. Sajnos, hogy gazdáink eddigelé csak nagy a csekély mérvben vették igénybe a jégbiztositást, baj, melynek hátrányos következményeit a fenti adatoknál rikitóbban feltüntetni sem lehetne. Sok szempontból igen érdekes az 1779—1883-as öt éves korszak legnagyobb jégnapjainak statisztikája, mely mutatja, hogy a jelzett idő alatt minket a legvészesebb jég 1883. junius 23-án sujtott. Ezen a napon t. i. a jég 76 községben 292 kárt okozott, melynek megtéritésére 77 278 frtot kellett forditani. Ez határozott érv azon fentebb kifejtett állitásunk mellett, miszerint feltétlenül szükséges hogy nálunk a jégbiztositásnak nagyobb alapon kell fejlődnie. A szállitás-biztositás terén a „Generali" ép oly nagy és ép oly eredményes munkát végzett. Az ábrázolt 1854—1883 as harmincz éves korszakban az intézet 18.133 kötvényt állitott ki 373.264,833 frt biztositási értékből, és erre kifizetett 1844 káresetben 811,728 frtnyi kárösszeget. A mi az életbiztositási ágat illeti, Az Assicurazioni Generali igényelheti azt az érdemet, hogy ez intézményt ő honositotta meg hazánkban, a mennyiben e biztositási ágat már 1883-ban felvette üzlete körébe. Hogy mily eredménynyel működött e téren, azon egy adat alapján is mérlegelhetjük, hogy 1854-ben 10 589-nél nem kevesebb kötvény 23.550 000 frtnyi biztositási értékkel volt érvényben. Felesleges munkát végeznénk, ha még adatot is hoznánk fel a mellett, hogy milyen fontos a életbiztositás terén a „Generali" tevékenysége Magyarországon. Ez egyetlen adat melyet felemlitettünk, minden hosszu beszédnél sokkal ékesebben szól.

Gabna árak.

Nagy-Kanizsa, auguszt. 7-én.

Buza 7 frt — kr. 7 frt 25 kr. — Rozs 6 frt 20 kr. 6 frt 50 kr. — Árpa 6 frt 50 kr. 8 frt — kr. — Zab 5 frt 50 kr. 6 frt — kr.

Felelős szerkesztő:
VARGA LAJOS
Társszerkesztő:
Farkas Imre.

Hirdetések:

Árjegyzéki kivonat.

Filiczki Miksa

BUDAPEST,

VI. kerület Andrássy-ut 47-dik szám
(az Andrássy-ut előbbi neve sugár-ut.)

uri-ruha és fehérneműekről.

Elegans tavaszi és nyári öltönyök gyapju-szövetekből frt 10 12. 15 20, 30.
Felöltők frt 8. 10 15 20 30.
Sacco kabátok frt 5, 6. 8, 12. 15.
Nadrágok frt 2 25 2 50 3 4 5 8. 10, 12.
Mellények frt 2. 3 5, 8.
Luster sacco kabátok frt 6. 8, 10.
Mosó-öltönyök czérna-szövetből frt 6 8, 10. 12
Fiu-öltönyök gyapju-szövetekből frt 4. 6, 10.
Ugyanaz czérna-szövetekből frt 1.50 2. 3.
Kék munkás-öltönyök frt 2.25 2.50, 3.
Legujabb uri nemez-kalapok frt 1. 1.20 1.50 2 3 4
Uri-ingek a legjobb chiffon, oxford, creton és zephierből dbja frt 1, 1.20, 1.50, 2 legfinomabb 3.
Uri alsó-nadrágok vászon- és pamutkelmékből frt —.60. —.70, —.80, 1, 1.20, 1.50. 2.
Női-ingek I-ma chiffon és valódi vászonból schweitzi szabás himzéssel és csipkével frt —.60, —.70 —.80 1, 1.50. 2.
Női-nadrágok frt —.70. —.80. 1. 1.50 2.
Női hálóköntösök finoman kiállitva frt —.80 1, 1.20. 1.50. 2 3, 4, 5.
Mellfüzők fehér vagy szines dbja frt —.80, 1. 1.20 1.50. 1.80, 2, 3, egész 6 frtig.

Legnagyobb raktár mindennemü uri-lábtyük, nyakkendők gallérok, kézelők nap és esernyők, ugymint mindennemü női alsó-szoknyák fodrász köpenyek harisnyák valódi franczia crettonok és satinek, levarrott papisnok török percailből, cachemier, vagy gyapjusatinból minden szinben, ágyra valók, a legolcsóbb árak mellett Rendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Kimeritő árjegyzékek kivánatra ingyen és bérmentve.

374 6—10

97 szám. 1885.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a nagy-kanizsai kir. járásbiróság 97. számu végzése által Herencsics József végrehajtató javára Jankovich József ellen 165 frt tőke, ennek 1884. év november hó 19. napjától számitandó 6% kamatai és eddig összesen 33 frt. 49 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 364 frt 80 krra becsült 1 tehén, kocsik, lószerszám, többféle szobabutorok és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 97. sz. 1885. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén vagyis Légrádon alperes lakásán leendő eszközlésére

1885. évi augusztus hó 14-ik napjának délelőtt 9 órája

határidőül kitüzetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapitott feltetelek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy Kanizsán, 1885. évi augusztus hó 2-ik napján.

FÁBIÁN
kir. birósági végrehajtó.

408 1—1

!TERNO!

Mihalik János mathematikus. | Mihalik János mathematikus.

BUDAPEST,
Kerepesi-ut 74. sz. I. em. 7. ajtó.

Mihalik János név ma már világszerte hangoztatik! „**Mihalik János**" a jelenkor jelszava Ifjak és öregek már jól ismerik a hires számművészt **Mihalik János** urat, aki magasztos müveletei által a legszebb babérokat aratta. —

Ahol csak ember hirtelenül gazdaggá lett, mindenn bizonnyal **Mihalik** ur neveztetik mint jóltevő; — ahol csak ternonyeremény éretik el ott ismét csakis **Mihalik** ur az, aki a nyereménythozó számokat kidolgozta! Nincs is a világon **Mihalik** uron kivül más oly ember, ki oly kitünő szellemi tehetséggel birna hogy azon számokat, melyek a kis lottón kihuzatnak minden biztonsággal előre kiszámitani képes volna. — Nincs oly tudomány vagy müvészet. — nincs oly uj találmány a világon, mely az összes emberiség jóllétére annyi befolyással volna mint **Mihalik** ur számképletei, melyek már ezer meg ezer embert gazdagitottak, boldog jólléthez juttattak. De tul is haladják minden eddig már létezőt **Mihalik** ur ternocombinatiói, melyek valóságos remek-müveknek mondhatók. — Nem csodaszerü-e azon eset, hogy én mint szegény ember utolsó pénzemmel, **50 krral tettem meg a Mihalik urtól kapott 45, 21, 19. számokat a trieszti lottóba, mely számokat a f. hó 1-én megtörtént huzásnál ki is huzattak és én most 240 frtnyi összegnek örvendhetek?** — Már most én is mondhatom a többiekkel: csakis **Mihalik** ur a legnagyobb számművész; csakis **Mihalik** ur a legnemesebb jóltevőnk csakis **Mihalik** ur menthet meg minket nyomor és inségtől és ezért csakis **Mihalik** urhoz forduljon mindenki szerencse-számokért! — Barátaim! — Polgártársaim! — Irjatok haladéktalanul a hires mathematikus **Mihalik János** urhoz, hogy ti is sorakozhassatok azon számtalan nyerőkhöz kik szerencséjüket s boldogságukat csakis e páratlan férfinek köszönhetik! — tehát fel! **Mihalik** urhoz! — „**Mihalik János**" legyen jelszavunk! — Éljen **Mihálik János** ur, éljen még sok éven át szegény embertársaink boldogitására! —

Köszönetem ismétlésével maradtam, kiváló tisztelettel

Wurmbrandt Károly
nyugalmazott állami hivatalnok
Wirschowa, főtér 4. sz. papnövelde épületben.

Mihalik János urhoz (Budapest kerepesi-ut 74. sz. I. em. 7. ajtó) czimzett levelekhez kéretik 3 drb. 5 kros bélyeget mellékelni válaszlevélért

4—1—1

Harkányi gyógyfürdő

Harkányi gyógyfürdő

Magyarország, Baranyavármegyében,

fürdőidény Május 1-től Szeptember 30-ig.

Habár ezen fürdő hirneve oly hosszu évek lefolyasa óta számtalan kiváló gyógyeredménye által meg is lett alapitva, mégis a fürdőigazgatóság sok évi tapasztalat alapján kijelentheti, hogy ezen csodaszerü gyógyforrásnál ezerek és ezerek a legmakacsabb és legnehezebb betegségekben is egészségüket és épségüket visszanyerték, a miért is a legnagyobb elismerést érdemli.

E fürdő a maga nemében egyedüli; minden más akár belföldi, akár külföldi hason gyógyforrást gyógyhatás tekintetében felülmul; a mit különben az évről-évre szaporodó vendégek száma is bizonyit.

Ezen 50° R. természetes meleg ártézi kénforrás kitünő gyógyitási hatással bir **csuzos, köszvény, görvély, idült bőrkiütegekre, aranyér, nőbántalmakra, fogamzási hiányok, sebzések, daganatok** és higanyos gyógyszerek által okozott **mérgezésekre,** továbbá máj-, lép- általán **mirigy-daganatokra, nehéz hallás, idült szembajok** és **ivarszervi bántalmak ellen.**

Az utazásra ajánlható Budapest-pécsi vasut, vagy Déli vasut budapest-kanizsa-barcsi vonala állomás: **Pécs,** alföldi vasut Eszéken át Villányig, Mohács-pécsi vasut, állomás: **Villány.**

Posta- és távirda-állomás.

Bővebb tudósitást a legnagyobb készséggel **Dr. Heller József** rendes fürdőorvos nyujt.

Harkány, 1885

Harkányi gyógyfürdő **A fürdő-igazgatóság.** Harkányi gyógyfürdő

365 11—12

Cs. kir. osztrák-magyar szabadalmazott

Farugony-matráczok

6 frt.

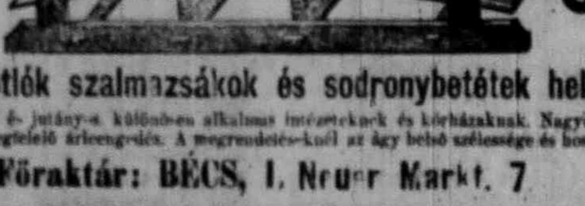

6 frt.

Pótlók szalmazsákok és sodronybetétek helyett

tiszta tartós é- jutányos különösen alkalmas intézeteknek és kórházaknak. Nagyobb megrendeléseknél, megfelelő árleengedés. A megrendelés-knél az ágy belső szélessége és hossza tudatandó.

Főraktár: BÉCS, I. Neuer Markt. 7

348 8—12

BUTOR-RAKTÁR

BUNZL LUJZA

Nagy-Kanizsán,
főtér, Kaertner szálloda mellett.

Ajánlja budapesti és bécsi legdiszesebb készitményü naggy választéku **butor, tükör** és **kárpitos** áruit, valamint **vas pénzszekrényeit.**

Teljes menyasszonyi berendezéseket, éttermek és hálószobák teljes felszerelését a legdivatosabban és legjutányosabb árak mellett elvállalja. — Ugyanitt kapható mindennemü **szőnyeg, függönyök** és **butorkelmék.** Ezen üzlet már 6 év óta fenn áll

405 2—3

Fehérnemüek

a tanuló ifjuság számára;

u. m.: fehér és szines nappali ingek, nadrágok, hálóingek, zsebkendők, kötött fehérnemüek és harisnyák, ágynemü, paplanok, ágypokróczok és derékaljak legjobb és legszolidabb anyagból a legolcsóbb árak mellett ajánl

IRMLER és WÁGNER

Nagy-Kanizsán, a városháza átellenében

Továbbá mindennemü szines és fehér zsinór- és piquet-barchet, ruhára való flanell, saját készitményü vászon és asztalnemü, valamint a vászon- és fehérnemü-iparnak e szakhoz tartozó valamennyi czikkei **Csehországból, Morvaországból** és **Sziléziából.**

Levélbeli megrendelések pontosan és figyelmesen teljesittetnek. Árjegyzékeket kivánatra bérmentve küldünk.

404 2—4

Üzlet megnyitás.

Ezennel van szerencsém a n. érdemü helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy *Nagy-Kanizsán a délzalai takarékpénztár épületben az udvarban jobbra* törvényszékileg bejegyzett czégem alatt

Fiálovits Lajos

KÁRPITOS és DISZITÓ

a mai kornak megfelelő dúsan berendezett, fiók butor üzletet nyitottam.

Egyszersmind bátor vagyok ajánlani, hogy raktáramban mindennemü sajátgyártmányu asztalos, esztergályos és kárpitos munkák franczia divatlapok mintája szerint készletben találhatók és nálam megrendelhetők, mindezen szakmába vágó megrendeléseket, felelőség mellett, a legjutányosabb áron elvállalok, ugy szintén avult butorokat át alakitok, ugy helyben, mint vidéken, raktáron találhatók fénytelen tölgyfa háló- és ebédlőszoba berendezések, ó-német alakokban, Altdeutsch renaisanz). Továbbá mindenféle álló, függő és Konzol tükrök, függöny tartók (Karnischen) minden alakban. Dús raktár kész garniturákból ugy mint Jutte, crepp, buroth nyomott és sima bársonyból minden szinben. Otomanok és kisebb nagyobb divánok, kanapék a legujabb fajtáju amerikai bőrből. Elvállalok menyasszonyi berendezéseket a legjutányosabb árak és felelőség mellett.

Nagy raktára hajlitott nadionatu butorok es minden fajtaju vas butoróknak.

Midőn ezen nagy raktáram egyes kiválóbb czikkeit a nagyérdemü helybeli és vidéki közönségnek felsorolom, teljes tisztelettel kérem szives pártfogásukat. Ezzel mararadok kiváló

tisztelettel:

Fiálovits Lajos
kárpitos és butor-kereskedő.

Raktár Nagy-Kanizsán: Weiss testvéreknél

KRONDORFI

Savanyu-Kút

„STEFANIA

Koronaherczegnő forrás."

Trieszt 1882
arany érem.

Raktár Nagy-Kanizsán: Weiss testvéreknél.

Szénsavdus természetes alkalikus **savanyúvíz,** egyszersmind **gyógyvíz** a légzőszervek, gyomor és hólyag bántalmai ellen. **A krondorfi** viz legelső **szaktekintélyeink itélete szerint első helyet** foglal el az ausztriai alkalikus savanyúvizek közt.

Kutvállalat Krondorfban Karlsbad mellett.

Raktár Nagy-Kanizsán Weiss testvéreknél

továbbá a legtöbbj füszerkereskedésben vendéglőben stb.

298 19—20.

Nyomatott Fischel Fülöp laptulajdonosnál Nagy-Kanizsán.

33. szám. Nagy-Kanizsa, 1885. augusztus 16-án. XII. évfolyam.

Szerkesztőség: *Bajza-utcza 4. sz.,* hova intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Kiadóhivatal: *városház-utcza 1.*

Bérmentetlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

ZALA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zalamegyei ügyvédegylet, a Nagy-Kanizsai- és Délzalai takarékpénztárak, Bankegyesület, az Alsó-muraközi takarékpénztár részvénytársaság és önsegélyző szövetk. hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . . . 5 frt. — kr.
Fél évre . . . . . 2 „ 50 „
Negyedévre . . . . 1 „ 25 „

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Árverési s egyéb hivatalos hirdetmények 30 kr. bélyegdíjon felül 100 szóig 1 frt, azontul minden szóért ½ kr.

Nyilttér petitsora 10 kr.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: Vasárnap.

Glavina Lajos.

1806—1885.

A gelsei igénytelen plébániatemplom harangjainak méla kongása vasárnap délután mély gyászt fog hirdetni, Egy széles vármegye határain messze tulterjedő, őszinte, mély gyászt. *Glavina* Lajos elhunytát nemcsak Zalavármegye kiséri igazi részvéttel; — valódi fájdalmat érez a haláleset felett mindenki, ki az örök nyugalomra kisért férfiut ismerte.

A gúlaépitő Faraók korszakában az a szokás divott, hogy amikor a király meghalt, a nép — bölcseivel, papjaival élén — Memphisben összegyült halotti itéletre A legvénebb, a legbölcsebb pap feltette a kérdést: ki tud rosszat mondani az elhunyt királyról, ki tud olyat bizonyitani felőle, ami a halottat érdemetlenné teszi arra, hogy tetemei megőriztessenek az önépitette monumentális kősirban és tette megőriztessenek évezredeken át fennmaradandó hieroglyphekkel. A véleménynyilvánitás szabad volt s akire sujtó itéletet hozott a nép, az dicstelenül lett eltemetve és vele együtt örökre eltemettetett emléke is.

És amikor ma csöndes birodalmába szólit a halál olyan férfit, aki a közügyek élén állott, akkor is kimondja felette a nép a halotti itéletet, és jaj a halottnak, jaj emlékének, ha ez az itélet sujtó Nem nyiltan tanácskoznak, nem hirdetik ki az Isten szabad ege alatt a judiciumot, de ott hordja szivében mindenki a véleményt.

Annak a férfiunak, aki majd nyolcz éven keresztül feje volt olyan fényes testületnek, egy nagy és nemes vármegye törvényhatóságának, akit a saját érdemein szerzett fejedelmi bizalom emelt e kimagasló állásra és aki most csöndes ember lett, hazatérve eredeti, szebb honába, — annak a férfiunak sem életében nem kellett, sem halottaiban nem kell félnie a közvélemény itéletétől A százezrek között, akiknek felette állt, egy sincsen, aki rosszat tudna mondani felőle

És emléke nem lesz eltemetve, hanem meg fogja ezt őrizni a kegyelet sokáig.

G l a v i n a Lajos jellemének alapvonása volt a megalkuvást nem ismerő, szigoru, tiszta becsület, az a becsület, melyet

„si fractus illabatur orbis
impavidum ferient ruinae."

Nagy szó ez ma, ebben a korban, melyet a szkeptikusok szeretnek a korrupczió korszakának nevezni.

Hogy becsületessége mellett számos egyéb tulajdonságai is voltak: erre napnál fényesebb bizonyiték az, hogy ő, kit sem család, sem vagyon nem helyeztek az elsők közé, a legkitüntetőbb méltóságok egyikét nyerte el — önmaga által S ezzel talán felérő jelenség az is, hogy a haza bölcsének, D e á k Ferencznek, kebelarátja volt élte végeig. Minő viszontlátás lesz ez ott fenn, a mennyek országában!

Ő hazatért. Útján nincsen kétség. Pedig sokakra veszedelmes ut az, melyen ő életében haladt A közpálya utja hol sikos, hol göröngyös, És ő sem el nem siklott rajta, sem meg nem botlott a göröngyökben. Biztos léptekkel haladt ezen az uton, híven és becsülletesen szolgálva hazát és közügyet. És soká járta ő ezt a pályát A jóakaró gondviselés igen magas életkort engedett megérnie s ő egész életét a közügyeknek szánta.

Jó hazafi volt mindig; a legválságosabb időben sem tántorodott meg egy pillanatig sem.

Mint a vármegye legelső hivatalnoka, buzgósága és tevékenysége által mintaképe valamennyinek.

Egyénisége nyájas, szerény, jószivü Életnézlete derült, kedélye vidám. A becsületes és jó emberek szive nem sötét.

Jó gazda, példás családapa, hü barát.

Ime a férfiu, akit gyászolunk igazi, őszinte gyászszal.

Porladó tetemei felett legyen könnyü a hant; — emléke élni fog sziveinkben. Tartósabb emlék ez az ércznel és kőnél és bele van vésve arany betükkel, miken nem fog az idő rozsdája:

Integer vitae scelerisque purus.

* * *

G l a v i n a Lajos szül. 1806-ban, Zalamegyében, Pribiszlavecz muraközi községben, egyszerü földbirtokos, nemesi szüléktől. A szülők gondos iskoláztatásában részesitették az élénk eszü gyermeket, ki a gymnáziumi osztályokat Nagy-Kanizsán végezve, Pestre ment a jogot hallgatni. Ügyvédi diplómát nyert s eleinte Batthyány Fülöp herczegnek volt hosszabb ideig titkárja. Azután Nagy-Kanizsán telepedett meg mint ügyvéd, élénk részt vevén a megyei és az országos, politikai mozgalmakban. Azakkor szintén pályája kezdetén álló Deák Ferenczczel — kivel távoli rokonság kötelékében is állott — csakhamar szoros kebelbaráti viszonyba lépett s e meleg viszony változatlan erősséggel fenmaradt Deák Ferencz haláláig. — 1846-ban vette meg a flandriai gróf az Inkey-féle pallini nagy uradalmat és 1847-ben megtette Glavina Lajost ez uradalom főkormányzójává. Ez állást teljes 30 évig, 1877-ig viselte. Eközben — 1848-ban — Zalamegye ország gyülési követévé választotta őt s mint ilyen — a radikális párthoz tartozván — elkisérte az országgyülést Debreczenbe is. A szabadságharcz leveretése után, mint sulyosan kompromittált egyén, visszatért Pallinba, hivatalába, hol az abszolutisztikus kormány a legéberebb, gyanakvó felügyelet alatt tartotta. Mint pallini jószágkormányzó idejét hivatala és a közügy szolgálata között osztotta meg. Jelen volt minden megyei gyülésen s feltünt szónoki hévvel előadott, okos beszédei által. A legzordonabb időjárás sem tartotta vissza attól, hogy megyegyülés alkalmával Egerszegre ne hajtasson, hol az Arany-bárány vendéglő 8-ik számu szobájában volt rendesen szállása, melyet sürün felkeresték a megyei notabilitások, hogy közérdekü ügyekről a gyülés előtt vele tanácskozzanak. Különben ő maga is eljárt kaszinókba, bankettekre, sőt a megyei tisztviselők találkozási helyeire, vendéglőkbe stb., mindenütt a közügyekért buzgólkodva. Előhaladott kora következtében 1877-ben letette a pallini jószágkormányzói tisztet s nyugalomba akart vonulni De ő nem volt nyugalomra teremtve. Hosszas kinálásra még az 1877-iki évben, Ürményi halála után, elfogadta Zalavármegye főispáni méltóságát, melyet mint pallini jószágkormányzó két izben visszautasitott. Addig is elnöke volt ő a zalamegyei gazdasági egyesületnek, különféle vizszabályozási társulatoknak, nagy részt vett jótékonysági egyesületekben stb. szóval — ahol közügyről volt szó, ott az ő neve nem hiányzott. Mint főispán ép oly buzgó és szorgalmas hivatalnok volt, mint azelőtt, jószágkormányzó korában. Rendkivül fontos akadálynak kellett lennie, mely visszatartotta volna a megyei közgyülésen, vagy a közigazgatási bizottság ülésén való elnökléstől. Már sulyos beteg korában az idei májushavi közigazgatási bizottsági ülésen személyesen elnökölt És emellett mindvégig megmaradt okos tapintata és rendkivüli szerénysége. Erre nézve jellemző, hogy mikor 1877-ben főispánná történt kineveztetése alkalmából életrajzi adatokat kértek tőle közzététel végett, ő ezeket kereken megtagadta, — pedig ugyancsak kristálytiszta volt az ő élete folyása. Soha nem volt rábirható arra, hogy lefestesse, vagy lefényképeztesse magát. Egyetlen festett arczképe létezik a család birtokában. Ezt is lopva készitette Nachod pécsi festő, ki a főispán vonásait egy lakoma alkalmával skizzirozta és igy készitette el a képet. — Körülbelül ötven év óta boldog házasságban élt nejével, szül. C s e r t á n Zsuzsánával. Ezt hagyta hátra özvegyen és árva lett két gyermeke, özv. N e d e c z k y Zsigmondné és G l a v i n a Károly gelsei birtokos. — A főispán három évvel ezelőtt sulyos betegségbe esett. Rákfekély támadt ajkán, oly betegség, mely ellen eddig nem sikerült az orvosi tudománynak gyógyitó eszközt találnia. 1882-ben sikerült operácziót hajtott végre a betegen Kovács budapesti egyetemi tanár, de a baj néhány hónap mulva megujult és nem volt többé kiirtható. Az utolsó hónapokban rendkivül sokat szenvedett az agg férfiu, ki a nagy testi kinok daczára mindvégig megőrizte szelleme rugékonyságát és tettkedvét. Még tavaly — mint 78 éves beteg aggastyán, — gelsei birtokán gyakran részt vett a tekézésben és soha ki nem fogyott szellemes adomáiból. Különösen szerette elhunyt kebelbarátjának, Deák Ferencznek, jóizü adomáit feleleveniteni. — Az utolsó hónapokban is, mikor betegsége türhetetlenné vált, csöndes rezignáczióval türte a végtelen kinokat s nem busitotta panaszaival környezetét. Egy bécsi orvos kezelte homeopatice, de a katasztrófa nem volt tovább elodázható. Három hónap óta beszélték, hogy a főispán haldoklik, mig az érdemes aggastyán e hó 13-án csütörtökön, este féltizenegy órakor, gelsei birtokán, szerető családja karjaiban, kilehelte nemes lelkét.

*

A családi gyászjelentés a következő: Csertán Zsuzsánna saját, valamint gyermekei: Glavina Károly és neje Zathureczky Paula, és ezek gyermekei: Rózsa, Emilia, Margit, ugy Glavina Rózsa, özv. Nedeczky Zsigmondné s ennek leánya Emilia, férj. Vésey Lászlóné s ezek gyermekei nevében megtört szivvel jelenti feledhetetlen férjének, illetve édes atyjuknak, nagyatyjoknak és dédatyjoknak G l a v i n a L a j o s n a k Zalamegye főispánjának hosszu szenvedés után életének 79-ik évében, a halotti szentségek ájtatos felvétele után, Gelsén, 1885. évi augusztus 13-án történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. évi augusztus hó 16. napján délután 4 órakor fognak a gelsei sirkertben Hild S. I. nagy-kanizsai temetkezési vállalat által örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise áldozat pedig e hó 25-én délelőtt 10 órakor fog a gelsei rom. kath. szentegyházban az Urnak bemutattatni. Kelt Gelsén, 1885. augusztus hó 14-én. Áldás és béke lebegjen hamvai felett!

A megyei törvényhatóság gyászjelentését lapunk zártáig még nem vettük.

*

A temetésen Nagy-Kanizsa város hatósága B a b ó c h a y György polgármesterrel élén, többtagu küldöttség által lesz képviselve, mely a város közönségének koszoruját fogja a ravatalra helyezni. Városunkból egyébiránt is igen sokan lesznek jelen a temetésen.

Szent István napja.

Még egyszer szükségesnek tartjuk e helyen foglalkozni a Szent-István napján rendezendő ünnepélylyel, melynek joggal vélünk egy közönséges társasvacsoráénál nagyobb fontosságot tulajdonithatni.

A tervezett népünnepély ugyanis — mint erről a közönség egyéb uton ugyis értesült már — elmarad s a rendező-bizottság, élén városunk polgármesterével — a népünnepély helyett Szent-István napjának estéjén nagy társaslakomát rendez a Koronában.

Mindenesetre némileg sajnálatos dolog, hogy az eredeti terv — a nagy népünnepély rendezése — nem volt kivihető. A lakomában való részvételre kibocsátott felhivás azt mondja: az idő rövidségénél és egyéb okoknál fogva

Az idő rövidsége már magában véve is elég inditó okot képezhetett arra, hogy a bizottság lemondjon a tavalyihoz hasonló, vagy ennél is nagyobbszabásu ünnepély rendezéséről. Nagyobbfajta ünnepélynek, hogy valóban jól sikerüljön, jó előre és a legapróbb részletekig jól kell rendezve lennie. A különféle kellékek beszerzése, a helyiségek berendezése, a közönség toborzása és az egyéb előleges teendők tavaly is egy hónapnál nagyobb időtartamot vettek igénybe és a rendezés müve mégis csak az ünnepély megtartása előtt az utolsó pillanatban volt befejezve Pedig buzgó és fáradságos munka volt az, melyet a tavalyi ünnepély rendezői végeztek s hogy csakugyan az volt, meglátszott az ünnepély formáján. A tavalyi szép siker is egyedül e lelkes buzgóságnak volt köszönhető.

De — mint mondtuk — a buzgóságon kivül hosszabb időre is volt szükség, hogy az ünnepély ugy sikerüljön, ahogy sikerült. Már több, mint másfél hónappal Szent-István napja előtt gyüjtő-ivek forogtak tavaly közkézen s az önkényes adományok gyüjtése igen szép sikerrel járt. Mintegy százötven forint gyült be csak ily módon

A nagy és a szükebbkörü bizottság is körülbelül egy hónappal az ünnepély előtt alakult meg tavaly s teljes egy hónapi ideje volt a teendők elvégzésére

Az idén tiz nappal Szent-István napja előtt tartatott meg az első értekezlet az ünnepély létrehozása iránt Előleges gyüjtés nem történt s annak a húsz embernek, a ki a száz meghivott közül az értekezleten megjelent, teljesen elölről kellett volna kezdenie a nagy munkát Erre pedig kevés volt tiz nap

És ha az ünnepély iránt érdeklődő közönség körében felvetődik az a kérdés: ki a hibás abban, hogy csak ilyen későn fogtak hozzá; erre a kérdésre bizony csak a nem nagyon hizelgő választ kell adnunk, hogy — ha már csakugyan mulasztásról vagy hibáról van szó — ezt a mulasztást vagy hibát maga közönség követte el. Illetve hogy annak az ilyen ügy kezdeményezésére hivatott tagjai.

Mi egyre vártuk ezt a kezdeményezést azokról a hivatott oldalokról,

de midőn láttuk, hogy nagy sokára sem történik semmi, — nehogy teljesen kifogyjunk az időből, — a rendelkezésünkre álló eszközzel a sajtóval ragadtuk meg magunk a kezdeményezést, mert igen fontosnak tartottuk, hogy a Szent-Istvánnapi ünnepély eszméje, mely tavaly és két éve oly üdvös hatásunak bizonyult, sem el nem ejtessék sem pedig megtartásának folytonosságában hézag ne támadjon

Jobban esett volna látnunk ha a közönség, felismerve saját érdekeit, maga lép fel mint kezdeményező, de miután ez nem történt, kötelességünknek tartottuk, a kezdeményezést magunkra venni. És ennélfogva késett meg a kezdeményezés, nem a jelenlegi rendező bizottság hibájából.

Ami pedig az egyéb okokat illeti, melyek következtében az e hó 10-én megalakult rendező-bizottság jónak látta, az idénre elejteni a népünnepély eszméjét, ezek az okok is elég alaposak.

Egyrészt az előleges gyűjtés hiánya tette illuzóriussá a sikert Azután maga az értekezlet iránt sem mutat kozott korántsem akkora érdeklődés mely csak némi biztatással is kecsegtetett volna a jó eredmény iránt

Az érdeklődés eme csekély voltát ezuttal nem közönynek, nem apathiának vagyunk hajlandók betudni: az idén csakugyan nem alkalmasak a viszonyok arra, hogy a közönség tömegesen és kellő erélylyel láthatna hozzá valami nyilvános ünnepély rendezéséhez; itt van a budapesti országos kiállitás, mely számtalan ünnepélyeivel és látványosságával szinte kimeriti a nagy mértékben odatóduló vidéki közönséget is. S épen ebből kifolyólag a közönség nagy része nincs is itthon vagy aki még nem volt a kiállitáson most készül oda s ennek következtében nem igen törődhetik most itthon rendező ünnepélyekkel. Ottfön folynak és készülnek kongresszusok és egyébb összejövetelek, melyek az erőket elvonják az itthon inditandó társadalmi mozgalmaktól.

Ezek mind olyan körülmények, melyeket a rendező bizottság, hacsak felette kétes koczkára nem akarta tenni az ünnepély sikerét, figyelmen kivül nem hagyhatott. Már pedig itt koczkáztatnia, a dolgot erőltetnie, nem volt szabad. Az ilyen társadalmi jelentőségü ünnepélyt csak ugy szabad megtartani, ha ennek sikere előre biztos Fiaszko itt kétszeresen lenne keserü. Egyrészt az anyagi jövedelemmel kapcsolatos nemes czél érdekében, másrészt azért, mivel ilyen, az egész városi társadalom összehozására szánt ünnepély bukása minden egyes emberben tartós rosz benyomást hagy hátra és előre képes lehetetlenné tenni azt, hogy jövőben hasonló ünnepély rendezésébe fogni merjenek.

S ezt nem volt szabad koczkáztatni Ezért tehát — véleményünk szerint — igen helyesen teszi a bizottság, hogy az idén nem rendez öt-hatszáz forint költséggel járó és bizonytalan, jobban mondva aggályos sikerü ünnepélyt, hanem elvben kimondta, hogy fog rendezni jövőre, mikor jókor fog hozzá az előkészületek megtételéhez és a viszonyok hihetőleg egyéb tekintetben is jobban fognak kedvezni a sikernek

De Szent-István napjának városunk társadalmára való jelentőségét az idén is méltó módon kell kifejezésre juttatni nehogy az a bántó s talán elkedvetlenitő hézag támadjon a tavalyi és a jövő évi ünnepély között.

A rendezőség tehát igen szerencsés expedienshez nyult. Közvacsorát rendez Szent István napján. Mintegy négyszáz személy — a városi társadalom összes tisztességes elemei — van meghiva e közvacsorára, melynek nem akar anyagi jövedelme lenni, de erkölcsi sikere lehet akkora, hogy felér amazzal. Együtt leszünk valamennyien: békében és egyetértőleg, kegyelettel megünnepeljük legnagyobb nemzeti királyunk szent emlékét, fejlesztjük a nemzeti érzületet s a lakoma emelkedett hangulatának melegében felolvadhat a jégfa, mely a város társadalmának egyes köreit egymástól a közügy, a közjólét rovására elválasztja.

Ez — és nem holmi haszontalan dinom-dánom — czélja a Szent Istvánnapi közvacsorának. Hiszszük, hogy a közönség a rendezőkkel együtt átérzve e czél komolyságát és szépségét, tömeges jelenléte által meg fogja tisztelni ugy a szent király nagy emlékét, mint a társadalmi eszmét, mely e lakomának másik alapját képezi.

És ezzel lesz meghálálva a rendezők buzgósága is

Különfélék.

— **Szent István-napi közvacsora.** A Szent-Istvánnapi népünnepély rendezésére vonatkozó és lapunk legutóbbi számában is közzétett felhivásra hétfőn e hó 10-én d. u. 6 órakor mintegy 20 an jelentek meg a Zöldfa kertben, hogy megbeszéljék az ünnepély rendezésének módozatait. A kezdeményezők nevében Varga Lajos ügyvéd, lapunk fel. szerkesztője, emelt szót megköszönvén a megjelenteknek érdeklődésöket s egyszersmind kifejezvén a fölött való sajnálatát, hogy csak ily kevesen vannak az érdeklődők. Miután ezen felül az idő is rövid és a Budapesten folyó országos kiállitás egyebb tekintetben is kedvezőtlenné teszi az ünnepély kilátásait, inditványozza hogy a nagyobb szerű ünnepély eszméje az idei Szt-Istvánra ejtessék el s rendezzünk ünnepélyt jövőre, amikor is korán fognak hozzá s a viszonyok is alkalmasabbak lesznek. — Tuboly Viktor, dr. Rothschild Jakab, dr. Schwarz Adolf hasonló értelemben nyilatkoztak, mire az értekezlet elhatározza, hogy az idén nem rendez népünnepélyt, hanem — hogy Szt-István napját a polgárság mégis együtt ünnepelhesse — közvacsorát mérsékelt áru teritékkel. E banket rendezésével az értekezlet Varga Lajos, Tuboly Viktor, dr. Rothschild Jakab, Csempesz Kálmán és Farkas Imre urakat bizta meg, kik rendező bizottsággá alakulva, elnökké Varga Lajost tiszteletbeli elnökké Babóchay György polgármestert választottákmeg. E bizottság Nagykanizsa mintegy 400 polgárához intézte a következő meghivást:

»A Szent-István ünnepély rendezősége elhatározta, hogy — részint az idő rövidsége, részint egyéb okok miatt — nem rendez az idén a tavalyihoz hasonló, nagyobbszabásu népünnepélyt. Ezzel azonban korántsem akarjuk elejteni a Szt.-István-ünnepély eszméjét. Akarjuk hogy ez évenkint visszatérő kedves mozzanata legyen városunk társadalmának. És ünnepélyt is fogunk rendezni, lényeset, nagyot, — a jövő évben és a következőkben; — az idén pedig Szen-István honrendező királyunk dicső emlékét nagy bankettel fogjuk megülni. Társasvacsorát rendezünk e hó 20-án este 1/2 9 órakor a Korona szálló éttermében. Oly társasvacsora akar ez lenni melyen jelen legyen a város összes társadalma. A béke és egyetértés ünnepévé teszszük dicsőült szent királyunk ünnepét s ezért kérjük t. uraságtokat méltóztassék az idei Szent-Istvánnapi társas vacsorát becses jelenlétökkel szerencséltetni, a nemzeti kegyeleten kivül jelet adván ezáltal társadalmi felvirágzásunk iránt való érdeklődésüknek. — Kelt Nagy Kanizsán 1885 augusztus 2-án A rendező bizottság nevében. Babochay György s. k. tiszt. elnök; Varga Lajos s. k. elnök.

A közvacsorára folynak az aláirások. Egy teriték ára — daczára a kitünő menunek — csak 1 frt. 50 kr. Az Az aláirás kötelező A közvacsorán az első öt felköszöntő hivatalos lesz.

— **Écsy László,** a balatonfüredi fürdő nagyérdemű igazgatója, tudvalevőleg e hó 17-én üli meg fürdőigazgatóságának ötven éves jubileumát. — az ünnepélynek következő a programmja: Aug. 16-án este Gerőfy szintársulatának szerenádja; aug. 17-en reggel 8 órakor a b.-füredi tüzoltók felvonulása s a közs. elöljáróság tisztelgése; 9 órakor hálaistenitisztelet; a dalárda felvonulása; d. e. 10 órakor a tüzoltók diszgyakorlata; 11 órakor a szeretetház igazgatótanácsának és növendékeinek tisztelgése; déli 1 órakor diszebéd; d. u 5 órakor szinházi diszelőadás; este 9 órakor tánczvigalom. — A jubiláló tisztelői ez alkalomból csinos emléklapot adtak ki, Écsy arczképével, üdvözlő költeménynyel (Bátorfi Lajostól), az igazgató életrajzával és a jubileum műsorával. — Az ötven éves fürdőigazgatói pályán számtalan érdemekre szert tett 76 éves férfiunak mi is őszinte szivből kivánunk soká, igen soká tartó szerencsét.

— **A perlaki járásbirói állomásra** kihirdettetett a pályázat, még pedig nem — mint rendesen — négy, hanem csak két hétre, amiből joggal lehet azt következtetni, hogy az állást a lehető legsürgősebben fogják betölteni.

— **Tüzoltói-szer.** Brand Vilmos müncheni vegyész szerdán, e hó 12-én, az uj-utczában levő kaszárnya-telken bemutatta az általa feltalált tüzoltószert. A rendkivül sikerült próbát a tüzoltó-egylet tagjain kivül a városi hatóság tagjai közül néhányan s nagy közönség nézte végig.

— **Tanitónőket,** kik állást óhajtanak, vagy jelenlegi állásukat felcserélni akarják, figyelmeztetünk a muraszentmártoni iskolaszék pályázati hirdetményére, mely lapunk e számának hirdetési rovatában található.

— **Ovoda-megnyitás.** A nagykanizsai kisdednevelő-egyesület Arany János-utczai ujonnan épült óvodájának ünnepélyes megnyitása szeptember hó 5-ikén d. u. 5 órakor fog végbemenni. A megnyitási ünnepélylyel kapcsolatban ugyanaz nap estéjén tánczvigalom lesz a zöldfa-kertben, kedvezőtlen időjárás esetén pedig a Koronában. Belépti-dij a megnyitási ünnepélyre 20 kr., a tánczvigalomra 30 kr. — Ugyancsak a kisdednevelő-egyesület köréből érdekesnek tartjuk felemliteni, hogy az egyesület az óvót és a titkárt az egyesület költségén Budapestre küldte az országos kiállitás tanulmányozására. E tanulmányozásról a titkár irásbeli jelentést fog előterjeszteni visszaérkezte után. — Az uj óvoda-épület, mely korszerüen és a czélnak teljesen megfelelőleg rendeztetik be, a város által adományozott telken kivül 6584 frt 74 krba került s 9000 frtnyi értéket képviselve, az egyesületnek egészen tehermentes tulajdonát képezi ép ugy mint a másik ovoda-épület, mely 13000 frtot ér. Ezenfelül az egylet pénzkészlete jelenleg 1417 frt 29 kr — Az egylet anyagi viszonyai tehát rendezettek. — A jövő ovodai évben az óvó-dij a régi óvodában megmarad 1 frt, az újban 50 kr. havonkint. A nemesczélu egyesületnek gratulálunk szép sikereihez.

— **Városi közgyülés** volt szombaton e hó 8-án, délután, a polgármester elnöklete alatt. — A közgyülés legfőbb tárgyát képezte a két kaszárnya épitésére a városunk a honvédelmi és a közös hadügyminiszteriummal kötött szerződések jóváhagyása, ami a közgyülés részéről meg is történt. Az épitkezéshez mihamarább hozzálátnak s mindkét kaszárnya előreláthatólag 1886-ik évi augusztusra elkészül.

— **Esküvő.** Breuer Mór gépészmérnök, a cs. és kir. szab. déli vaspályatársaság helybeli fütőházának főnöke, a kanizsai társadalom közkedveltségü tagja, vasárnap, e hó 16-án d. e. 11 órakor tartja a helybeli izr. templomban esküvőjét Rosenberg Marcsa kisasszonynyal, Rosenberg Izrael helybeli tekintélyes kereskedő műveltlelkü, szép, fiatal leányával. — Az ifju pár az esküvőt követő napon nászutra indul Francziaországba, Belgiumba és Svájczba. — A szép frigyhez — a szivek őszinte frigyéhez — meleg szerencsekivánatainkkal járulunk.

— **Varázskörben.** Fölötte kellemesen töltötték az estét azok, akik csütörtökön e hó 13-án, megnézték a Zöldfa-kertben Becker tanár az „orosz császár és a persa sak udvari escamoteur«-jének mutatványait. — Ezekből a büvészprodukiziókból manap

Tárcza.

Hogyan vallott Géza szerelmet.

— Kiállitási történet. —

I.

Szeretni könnyü, — szerelmet vallani nehéz. Ezt ugy hiszem, valamennyien elismerjük, a kiknek valaha alkalmuk volt összehasonlitásokat tehetni a kettő között.

Hátha még az én kedves Géza barátom helyzetében van valaki!

Ezzel a szegény gyerekkel ugyanis az a szerencsétlenség esett meg, hogy beleszeretett a nagynénjébe.

Géza szörnyen megijedt, mikor észrevette a változást, mely benne és rajta végbement. Nem attól ijedt meg, hogy ő már régen végzett jogász is volna, vagy mi, s hogy a felső ajka fölött serkedző bajusz mind hosszabbra eregette szálait, — hanem ez rémitette meg, hogy midőn az absolutoriummal kezében hazatért s az éppen náluk időző Malvinnal kezet fogott, hideg borzongás futott végig minden tagján, a vér a fejébe tódult, a hozzá intézett kérdésekre hebegve adott zavaros feleleteket, a szemébe pedig nem tudott volna nézni Malvinnak, ha mindjárt a fél világot igérték volna oda neki...

Géza nem azért volt négy évig jogász, hogy ezekből a csalhatatlan tünetekből ne tudta volna megállapitani a diagnózist. A vigjátékon számtalanszor látott szakasztott ilyen jeleneteket.

Semmi kétség: Géza szerelmes a nagynénjébe;

De hisz ez skandalum! Ha még fiatal süldő [illegible] volna, ki [illegible] hal falni, hanem érintésére épp ugy összeborzad, mint mi, szeret álrándos tekintetet vetni a »csillogó aranygyapjas nyája között mélázó halvány pásztorra« a holdra, s egy végzetes pillanatban midőn tuláradó érzelmeink hatása alatt megfeledkezünk a bénitó félelemről — néma megadással omlik karjainkba s mámoros aléltságban élvezi velünk az első csók üdvözitő gyönyörét...

De Malvin! Ez a pajkos fiatal özvegy, ez a pattogó menyecske, kihez nem fér a szentimentálizmus árnyéka sem, ki dagadó frázisokra csengő kaczajjal felel s jó kedvében rögtönzött utánzásaival olyan szánandóan nevetségesekké tudja tenni a fiatal szerelmeseket.. A ki már nagy leány volt, mikor ő, Géza, még hátulgombolós nadrággal sétálgatott az udvaron, ki diák korában mindig czukorkákkal látta el, magát még most is »néni«-nek hivatja s — óh gunyja a sorsnak! — még most is egészen sans gêne olyan »nénis« puszikat csattant »Gézácska« duzzadt ajkaira, mint hátulgombolós korában...

Óh, óh, ez a kiméletlen Ámor, hogy éppen semmi tekintettel sincs a viszonyokra! Már most mi lesz ebből a dologból?... Malvin ott marad, az érintkezés folytonos, a boldogtalan szenvedély tehát csak növekedni fog. Ha megtudná!?.. Ha Gézának ez eszébe jut, jobban szeretne ahelyett a Kongó partján a feketék között lenni, mint abban a kis erdélyi faluban, a hol előbb-utóbb [illegible] a szerelem...

Kongó?... Már minek?.. Hisz el lehet most menni nászba is! És sokkal közelebb van. Aztán van rá jogczim. Mi szólna az öreg, ha azzal állana elő, hogy Kongóba utazik..? De a fővárosba rándulni, az országos kiállitás megtekintésére, az egészen észszerü valami s több, mint bizonyos, hogy az öreg ur nemcsak az engedélyt megadja az utazásra hanem a hozzá való »nervus rerum«-ot is. »Hadd tombolja ki magát a gyerek!«... Óh ti kitünő emberek, kik a kiállitást létrehoztátok, a dicsőitésekre adott megehetetlen banketteken ránk zuditott toasztok, mind semmivé törpülnek az előtt, mely egy szerfüldözött ifju remegő ajkairól szál felétek..! Pompás gondolat: elutazni innen egy lényes nagy városba, ott annyi szépet és ujat látni és hallani, szórakozni és dőzsölni és — feledni. Letérni mindjárt elején egy utról, melynek végére gondolni is borzasztó. Esetleg belebolondulni valamelyik fővárosi kis leánykába és — gyürüvel a kézen térni meg... Ah, ha a kiállitás semmi egyéb hasznot nem tesz is; létesitése még sem volna kárba veszett dolog.

A terv megvalósult, Géza a »néni« rokoni bucsucsókjának égő nyomaival ajkain robogott fel a főváros felé...

II.

A kiállitási korzón sokat mulatnak a hölgyek egy fiatal emberen, ki olyan szórakozottan ballag fel s alá, hogy minden lépten-nyomon beleütődik valakibe, s ilyenkor aztán, ha a jobboldali szomszédjának hágott a tyukszemére, bizonyosan a baloldalitól kér ezer bocsánatot... Pedig ha ismernék szegénynek az állapotát, tudom szánakoznának rajta. Szerencsétlen fiu az, a ki azzal a jámbor hittel áltatta magát, hogy a szerelemtől csak ugy ki lehet szellőztetni a szivet, mint ki lehet a szobából a pipafüstöt. Eljött ide a kiállitásba feledni s sikerült is neki elfelejteni azt is, hogy hol van, azt is, hogy fiu-e vagy leány, de annak a hamis, mosolygó arczu menyecskének a képe, az nem akart távozni szivéből.. Sőt ellenkezőleg! Mintha az a szép asszony nem csak őt, hanem az egész kiállitást is megbabonázta volna... Mindenütt az ő képével találkozott. A kinyilt rózsák mintha mind az ő kaczér fejecskéjét utánozták volna; a panorámában mintha az ő hangja csengett volna feléje; a sürü bokrok mögül mintha az ő kaczaját hallotta volna; a majolika diszek az ő alakjának körvonalait adták vissza, s a mitől meg éppen majdnem kővé meredt: a magyar szépek arczképcsarnokában a közép-ő, a legnagyobb fénykép az — övé volt.. Hiába, nem lehet szabadulni; Ezért kár volt ide utazni, világos, hogy boszorkányság van a dologban. Géza elkeseredésében, már valami jósnőhöz akart folyamodni, de nem merte, mivel természetesen félt attól, a mit az mondani találna...

Ilyen körülmények között nem csoda, ha lélekjelenlétét teljesen elvesztette, s csinált olyan dolgokat, a mik az embereket megnevettették. A keleti pavilonban hanyatt dőlt egy török divánon, de elgondolkodtában annyira tátva tartotta a száját, hogy a körülállók látcsővel nézegették a torkába, s ebben a helyzetben ki tudja meddig maradt volna meg, ha egy épp arra menő fogorvos, engedve a pompásan tátott száj láttára hatalmasan fellépő ösztönének, tolikésével meg nem veregeti fogait. A szabadalmak csarnokában azt irta a jegyzőkönyvben, hogy ott »milyen szép üveget csinálnak selyemből«, egy másik kiállitótól pedig baraczkot vásárolt s ott nyomban bele is harapott, a kiállitó nem kis rémületére, mert hát az a baraczk tulajdonképen szappan volt. Az épitési ipar tárlatában pedig egy kiállitott porczellánfürdőkád előtt vetkőzni kezdett, hogy ő milyen jól meg fog fürödni mindjárt. Ügy tuszkolták ki a csarnokból a felügyelők...

A zenepavillonban épp valami szimfóniát játszanak. Egy ur, állandó szakértő alakja a térzenéknek, meglehetősen közel a zenészekhez megáll s fejével követve a taktust, boldog mosolylyal ömleng a klasszikus akkordokon. Elérkeztek a legszebb számhoz. A karmester lábujjhegyen áll, a zenészek viszszafojtott lélekzettel tartják a hosszu pianissimót, a »szakértő« ur lecsukja szemét és

már csak ujat és bámulatosat kell nyujtani, hogy hatást érjenek vele, vagy pedig — ha ez nincs igy — lapossá és unadalmassá válik a produkáció. Beckernél — bizvást mondhatjuk — az első eset áll s ezt bizonyitja az a gyakran frenetikus taps, melylyel a nem igen nagy, de válogatott közönség az első estén sürün hálálta meg az élvezetet. — Kár hogy nem voltak többen, nem távozott volna elégedetlenül egy sem. — Már a külső előkészületeken meglátszott, hogy nem valami közönséges jött ment »bűvész«szel van az embernek dolga. Becker a zöldfakertben 300 frt. költséggel nagyterjedelmü, szép szinpadot épitett s ezt urias fényüzéssel rendezte be. Mikor a függöny felgördül, illetve szétválik, a nézö előtt pompás szalon tárul fel, melyben a »professzor« mutatványait végzi. Ezek között nem egy van, mely a nagymérvü meglepetés önkénytelenül felkiáltásait csalta az ajkakra. Igy a nézőkön külcsönkért zsebkendők eltünése, melyek azután elökerülnek egy kulcscsal bezárt apró szekrényben mely vagy nyolcz fokozatosan nagyobb — s valamennyi szalaggal erösen körülkötött — szekrény tartalmát képezi. — Az eltüntetett 7 pár keztyü, melyet egy pisztolylövés következtében megvedlett piros napernyö ágainak végére kötve hoz vissza az ármányos bűvész, mig ar ernyő szövete a kendö helyét foglalja el — A csodaüveg — nem nagyobb ngy pintesnél — melyet a bűvész előbb kiöriti, egy pintnyi vörösbort üritt ki belőle, azután kezdi ha ugyanabból az üvegből traktálni a közönséget a legkülönlélebb fajtáju likörökkel snapszokkal, (még borovicskaja is volt cognac mellett.) A mikor már mindenki — tetszése szerint kapott az italokból, lehetett vagy 200 kis pohár, akkor megint nagy poharakat tölt meg vörös borral, megkinálja vele a czigányokat s végül még egy óriási pohárra való sampányi ömlik az ördöngös üvegből, melyet Hein Mihály urnak ajánlanánk megvételre. — Az üres kalap, melyből a bűvész egész áruraktárt vesz ki, még ágyugolyót is, végül pedig 16 darab lampiónt égö gyertyákkal, tizenhatediknek pedig egy óriási selyemballon kerül kerül ki a czilinder-kalapból; a ballon tartalma egy — bali toilettebe öltözött hölgy Nagy gaudiumot kelitettek a bűvesz által villanyvvsság segitségével tánczolni tanitott fiuk. — Kitünö volt az üres utazó láda, melyet a közönség köréből megvizsgált és kétszeresen bezárt egy bizalmi férfi, ki azonfelül krétával meg is jelelte a ládát ne hogy kicserélhessék; ezután az escamoteor szolgái erös kötelekkel jól körülkötözik a szekrényt — mind a közönség szeme láttárá s a mutatvány vége az, hogy a duplán bezárt, körülkötözött üres ládában dörömbölni kezd a bűvész — legmarkosabb termetü szolgája, ki miután a köteleket leveszi a ládáról s a kulcscsal ismét kinyitják a két lakatot, nagy nyugalommal lép ki a kofferből. A Proteus szekrény, mely szintén üres és bizalmi férfiuk által megvizsgáltatik. Ebből a szebbnél szebb hölgyek egész serege tünik elö, mig végre a bűvész maga tünteti el magát a csodás szekrényben. — Kedves volt a kacsavadászat tiszta vizben és — fürész forgácsban. — Valamennyi sikerült mutatványt felsorolni igen hosszadalmas volna, csak ez utolsót emlitjük még fel: a delejes hölgyet, mely ugyszólván támasz nélkül, mereven függve a levegőben öltözetcseréi által, különösen mint Hungária, zajos tapsokra ragadta a közönséget. — Az előadás majd 11 óráig tartott s még sem volt fárasztó a nézöre. A második előadás szombaton, 15-én lesz s kivánjuk Becker urnak hogy nagy közönsége legyen.

— **A nagykanizsai rendőrkapitányi hivatal** helyiségeinek kibövitése csakugyan megtörtént. A bünügyi osztály külön szobát kapott. Ezenkivül éjjeli inspectiós szobát is csatoltak a hivatalhoz. Tisztességesebb butort is kapott a kapitányi hivatal, ami igen helyes, mert az eddiginek az a hatása volt, hogy még a legsilányabb csavargó is elvesztette a hatósági repektust, ha oda belépett.

— **Állami iskolaépülettté** lesz kibövitve a perlaki Filanda épület 23720 frt költséggel. Nagy haszon lesz a Muraköz tanügyére s különösen az egyre fejlödö Perlak városa.

— **Gyilkossági kisérlet egy vizsgáló biró ellen** A »A K—ly« irja Izgalmas jelenet folyt le e hó 5-én déli 12 órakor a keszthelyi kir. járásbiróság egyik hivatalos helyiségében, melynek lefolyásáról a következők jutottak tudomásunkra: Valkóczi József nemesbükki lakós, ki a hirhedt »Patkó«-féle rablóbanda idejében rablókkal való szövetkezés miatt elitéltetvén, Illaván 5 évet töltöt, jelenleg pedig a nagy-kanizsai kir. törvényszék által idegen vagyon rongálása miatt két évre lett elitélve, mely itélet azonbnn felebbezés folytán jogerőre még nem emelkedett; ezeken kivül Szieber András ugyanottani lakossal folyton czivakodott, miből fenyitő ügy keletkezett, melynek elbirálása s illetőleg itélettel valo eldöntése előtt Valkóczi több izben arra hivta fel Thaly József járásbirósági aljegyzőt, hogy ellenfele legalább fél évre elitélve legyen; minthogy azonban a vizsgálat folyamán Szieber elitéltetésére alapos okok nem merültek fel, ez teljesen felmentetett. Valkóczi e feletti elkeseredésében és azért is, mert a nagykanizsai kir törvényszék által két évre elitéltetntt, mit szintén Thaly József vizsgálóbirónak tulajdonitott, boszujában többször hangoztatta, hogy ő elszánt emberes ily állopotban a fentebb érintett napon reggeltől fogva a birósági helyiség körül leselkedvén, fél 12 órakor berontott Thaly József aljegyző hivatalos helyiségébe s kabátja belső zsebéből hirtelen egy kétcsövü pisztolt rántot elé, ezt az iróasztal előtt álló aljegyző melléhez szegezvén, elsütötte; a pisztolyok azonban csak gyutacs paitant el s mielőt a gaz tettes gyilkos szándéka végrehajtásának eszközölbetése végett ujból lőhetett volna, a már pár hét óta betegeskedő aljegyző lélekjelenetét nem vesztvén el, hozzá ugrot, a pisztoly csövét megragadta, s a 67 éves életkora daczára óriási erőt kifejtő merénylőt pár perecznyi dulakodás után az ajtóig vonszolván, ezt kinyitotta s a segélykiáltásra oda siető hivatalnokokkal őt lefegyverezvén a járásbiróság börtönébe kisértette.

— **Megszökött csendőrvezető.** A kiskomáromi csendőr örsvezető e hét elején — mikor a helybeli csendőr szakaszparancsnok Kiskomáromba érkezett az örs megvizsgálására — jónak látta e vizsgálat elöl kitérni és megszökött fegyverestől. A fegyvért B.-Magyaródi emberekkel küldte vissza Kiskomáromba, ő maga pedig eltünt. — Hát a zsiványok mit csináljanak akkor, mikor a csendőr is szökik?

— **A balatonfüredi** fürdövendégek névsorának legutóbb hozzánk küldött (11-ik és 12-ik) száma szerint megyénk e gyönyörü fürdőjét eddig 1725 vendég látogatta.

— **Uj-Tátrafüreden** a legujabb (10-ik) kimutatás szerint eddig összesen 1104 fürdövendég fordult meg.

— **Árlejtések.** A nagy-kanizsai kir. törvényszék elnöke részéről ezennel közhirré tétetik, miszerint az alább megjelölt hivatali és börtönhelyiségek fütéséhez és pedig 1. nagy-kanizsai kir. törvényszék hivatali helyisége 150 km. 2. Nagy-kanizsai kir. járásbiróság hivatalos helyisége 55.3 km. 3. Nagykanizsai kir. törvényszék melletti kir. ügyészség hiv. helyisége 36.9 km. 4. A kir. ügyészség felügyelete alatti törvényszék fogház helyiség 204.7 km. 5. Csáktornyai kir. járásbiróság hivatalos helyisége 75 km. 6. Csáktornyai kir. járásbirósági fogházhelyiség 13.14 km 7. A nagy-kanizsai kir. törvényszék területén felállitandó s ez idö szerint Perlakon elhelyezendő kir. járásbiróság hivatal és fogházhelyisége részére, most még meg nem határozható mennyiségben. 8. A keszthelyi kir. járásbiróság hivatali helyisége fütéséhez 47.2 km. Az ugyanottani fogház fütéséhez 12.5 km. mennyiségben évenként megkivántató s szükség esetében ennél nagyobb mennyiségü egészséges hasábos bükkfának az 1886—1888-ig terjedö három évi időtartam alatt leendő szállitása végett a nagy-kanizsai kir. törvényszéki irodaigazgató 12. számu helyiségében f. évi szeptember hó 15-én délelött 9 órakor nyilvános árverés fog tartatni, melyre a faszállitást elvállalni szándékozók ezennel meghivatnak. Az árlejtési feltételek a kir. törvényszéki irodaigazgató 12. számu iroda helyiségében az árlejtés napjáig, a hivatalos órák alatt az értekdekel tal megtekinthetök. — A nagy-kanizsai kir. törvényszék elnöke részéről közhirrré tétetik, miszerint a kir. törvényszéknél s annak területén levő központi, — csáktornyai, keszthelyi és letenyei, valamint a Perlakon felállitandó kir. járásbiróságnál az 1886-tól 1888-ig terjedö három évi időtartam alatt szükséglendö könyvkötöi munkálatok előállitása és szállitása czéljából f. évi szeptember hó 15-én délelött 11 órakor a kir. törvényszéki irodaigazgató 12. számu hivatalos helyiségében nyilvános árlejtés fog tartatni. Miről a feunérintett munkálatok előállitását elvállalni szándékozók azon megjegyzéssel értesittetnek, hogy az alapul szolgáló árlejtési feltételek a kir. törvényszéki irodaigazgató 12. szám hivatali helyiségében, az árlejtés napjáig betekinthetök.

— **Zalamegye alispánjától.** A folyó évi szeptember hó 14-én tartandó törvényhatósági bizottsági közgyülésre az 1886. megyei költségvetés megállapitása tárgyában teendő véleményes jelentés elkészitése végett az állandó választmány ülése folyó évi augusztus hó 31-én — ugyan a fent kitett közgyülésen felveendő egyéb törvényhatósági ügyek közgyülési tárgyalásának előkészitése végett pedig az állandó választmányi ülés folyó évi szeptember 9-én, mindenkor délelötti 9 órakor Zala-Egerszegen a nagymegyeház gyüléstermében fog megtartatni. Zala-Egerszegen, 1885. évi augusztus 6-án. Svastits Benó m. k. alispán, s állandó választmányi elnök.

— **Elveszett** egy középtermetü, vörös szinü vizsla-kutya, fején, mellén fehér foltokkal. A kutya Szepetnekről szökött meg. A becsületes megtaláló kéretik, Hozbor János szepetneki káplán urnál jelentkezni, hol illő jutalomban részesül.

— † **Özv. Biba Ferenczné** szül. Klein Magdolna Erdősy Eugénia hirneves színésznő édes anyja, e hó 14-én d. u, hat órakor 58 éves korában, városunkban meghalt. Temetése 15-én délután megy végbe. Béke hamvaira.

Irodalom.

— **Magyar tan- és olvasókönyv** ipariskolák számára. Jausz György hasonnemü német nyelven irt munkája s a nm. vallás- és közoktatásügyi min. által 1884. kiadott tanterv alapján szerkesztették: Papp József és Posch Lajos. Ára keményen kötve 65 krajczár. Sopron, kiadja Romwalter K és fia könyvnyomdája. (232 lap.)

Azon reményben vállalkoztunk jelen mü magyar kiadására, hogy az nem kevesebb pártfogásra fog találni tanitói körökben, mint az eredeti német kiadás. Szerzőknek sikerült oly könyvet nyujtani a tanulók kezébe, melyet azok az iskolán kivül is örömmel forgatnek. Az egyszerü s mégis érdekes olvasmányok a tanulóknak nemcsak kedélyét nemesitik s értelmét fejlesztik, hanem tájékoztatják s bevezetik őket mindazon ismeretekbe, melyekre jövendő életpályáján szüksége leend. És hiszszük, hogy igy jelen olvasókönyv mindazon következményeknek megfelel, melyeket a min. tanterv kiván egy ipariskolai olvasókönyvtől. Az általános ismeretek nyujása mellett nem feledkeztek meg szerzőtök a vallás-erkölcsi képzés ól sem, melyet igen szépen egyesitenek továbbá a hazafias nemzeti érzület fejlesztésével. a haza földjének s a magyar nemzet viszontagságos történetének ügyszintén hazai közmüvelődési viszonyaink megismertetésével. — A könyv 6 szakaszra osztik: 1. Tanuló- és vándorlóévek. — 2. Természet és ipar. — 3. Társadalmi élet. — 4. Földrajzi képek. — 5. Történelmi képek. — 6. Üzleti levelek és ügyirat-k. — A könyv kiállitása csinos, a papirauyag jó, a bekötés tartós.

— **Előttünk fekszenek a „Gondüző“** regény-folyóiratból 42—47 számok. Dicséretes törekvéssel tartja fent, sőt emeli azt az irodalmi szinvonalat, melyben megindulásakor mutatta be magát. Ez idő alatt a legjobb irodalmi erőket egyesitette. Nincs egy száma sem melyből szépirodalmunk legjobb nevü munkásainak dolgozata hiányzanék. A regények, elbeszélések mellett költeményeket is ad s akkép a szépirodalom minden barátjának igényét igyekszik kielégiteni. Most három eredeti regény folyik be; „Az uj Főispán“ Solnai Lajostól, „A végzet“ Margitay Dezsőtől és „Székely tamad, székely bánja“ P. Szathmáry Károlytól. A negyedik regény pedig „A gránát köves asszony“, a német irodalomban oly népszerü Marlitt műve. Ennek magyar forditása együtt jelenik meg a német eredetivel, melyet a „Gartenlaube“ közül. Költeményekkel találkozunk Dalmaday Győzőtől, Csáktornyay Lajostól, Petri Mórtól. Revinczky Gyulától, Lauka Gusztávtól stb. Elbeszéléseket pedig Éjszaky Károly, e régi derék irónk, ki csak nagy ritkán szólal meg, továbbá Tóts Béla, kedves elbeszélésével „Két hazugság“, „Magyar kedélyesség“ Degré Alajostól, „Hogyan vallott Géza szerelmet“ Muszlai Jánostól *), „Ez én kis fiam“ Gyarmathy Zsiganétól „Az örüli koldus“ Szalmás Arnoldtól, “A Rácz-Boglánról“ Petelei Istvántól „Magyar költők szerelme“ Szanna Tamystól, „A nefelejts csokor“ Bartha Rezsőnétől; „Egy boldogtalan asszony“ Kisteleki Edétől „Jus primae noctis“ Mikszáth Kálmántól és egyéb apró tanulságos és mulattató czikkek. A gyorsan emelkedett, folyton erősbülö vállalatból minden héten három nagy iv jelenik meg. Kiadja és szerkeszti Székely Aladár Budapesten. A lap vezetését, mint főmunkatárs Tolnai Lajos vette át A vállalatról örömmel lehet szólani, mert nagyon alkalmas reá, hogy kiszoritsa a nálunk annyira elterjedt külföldi hasonló vállalatokat, s magyar olvasmányokkal lássa el a magyar családokat. Előfizetési ára egész évre 6 frt, évnegyedre 1 frt 50 kr.

*) Lapunk mai számának tárczájában reprodukáljuk a csinos történetkét. A Szerk.

Felelős szerkesztő:
VARGA LAJOS
Társszerkesztő:
Farkas Imre.

Hirdetések:

315|885 tk. január 14.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

A nagykanizsai kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéröl közhirré tétetik, hogy Hermann Istvánnö szül. Zsoldos Juli

BUTOR-RAKTÁR
BUNZL LUJZA
Nagy-Kanizsán,
főtér, Knortzér szálloda mellett.

Ajánlja budapesti és bécsi legdiszesebb készitményü naggy választéku **butor, tükör** és **kárpitos** áruit, valamint **vas pénzszekrényeit.**
Teljes menyasszonyi berendezéseket, éttermek és hálószobák teljes felszerelését a legdivatosabban és legjutányosabb árak mellett elvállalja. — Ugyanitt kapható mindennemü **szőnyeg, függönyök** és **butorkelmék.** Ezen üzlet már 6 év óta fenn áll. 405 2—3

BECKER tanár második nagy
díszelőadása
a „Zöldfakertben“ épült szinkörben
szombaton folyó hó 15-dikén és vasárnap 16-dikán este 8 órakor
uj műsorral
5 hölgy tündéries megjelenése.
ANTISPIRITISTA BÜVÉSZFTI ESTÉLYE
a hirneves császári orosz és persa udvari bűvésznek,

Becker tanárnak
egész uj műsorral négy szakaszban.
egy antispiritiszta ülés
vagy Becker tanár a közönség által megkötözve és a légben repülö és játszó hangszerek és a láthatlan medium.
Össze nem tévesztendő a már itt előadottal.
Ezután legelőször
Eszmira álma és ébredése,
nagyhatású darab 6 képben nagy jelmezváltozásban magán a szinpadon.
Végül nagy képlet »HUNGÁRIA« hatásos villany és bengali tüzfény mellett.
Közelebbi felvilágositást adnak a nagy falragaszok.
Jegyek előre válthatók délelött 10 órától esti 8 óráig.
Becker tanár Európai hirü előadásai minden hirlapban ismeretesek.
Kedden folyó hó 15-én utolsóelőtti előadás!

ég felé nyujtja szakália hegyét... ebben a pillanatban lép teljes sarokkal a bal lábára Géza. A »szakértö« függélyesen föltelé ugrik, Géza felugrik s alázatosan megemelinti kalapját mig a szakértö ur az azóta bekövetkezett fortissimó alatt czifra káromkodásokban enged szabad folyást indulatának.

Géza ezalatt odébb állt, de vissza volt adva önmagának, magához tért. Félrevonult a sokaságtól és próbált okosan gondolkodni. Konstatálnia kellett a tényt, hogy csalódott, midőn azt remélte, hogy meg tud birkózni Malvin »néni« emlékével, a miből ismét nem következhetik más, mint, hogy az akasztófa végre is kikikerülhetetlen. A végzet könyvében meg van irva, hogy neki ki kell állania a metszö gunyt, azt a megsemmisitö kaczagast, melyet válaszul fog kapni a vallomásra. A vallomás! Inkább akármit vallana, csak ez a keserü pohár távozék tőle. Homlokára kiül a hideg veriték Pedig meg kell történnie. Bár tette volna meg azonnal, most legalább tul volna rajta. Eh, utoljára is, egy asszonyi kaczaj, azután vége a komédiának... Az ám, de minö az az asszony, és minö az a kaczaj?...

Gézának utját állotta valami. Egy nagy fekete tábla. Egyike ez azoknak a táblaknak, melyeket a kiállitási-igazgatóság állitatott fel a végből, hogy az eltévedtek ráirhassák: hol találhatók, vagy hol várják meg egymást az összetartozók. Afféle izengetö tábla. Géza önkéntelenül kapja a kezébe a krétát és ir... »Öh Malvin, mit tettél velem, hogy vonz feléd a szérelem... Géza érzi, hogy valaki a vállára tette a kezét s megfordul. Irgalmas ég... Malvin!

Géza kiejti kezéből a krétát (szerencse, hogy madzagon van, különben a földre esnék) s a rémülettől megdermedve bámul az asszonykára, miközben ajkai gépiesen ejtik ki ezt az egyetlen szót: »Malvin«.

És fölhangzik a rettegett kaczaj... De milyen kaczaj ez... Hisz igy még soha sem nevetett... Ez nem guny... Az a remegö ajak... Az a köny a szemekben.. Öh én édes istenkém, ha lehetséges volna... Géza megragadja Malvin kezét, ez viszonozza az ideges szoritást, szép alabastrom arczán csilogó gyöngy pereg végig s a következö pillanatban a korzón sétálók csodálkozva nézik az annyit kinevetett fiatal embert, a mint térdre hullva egy bájos asszony kezeit csókolgatja s az még csak — ki sem neveti érte.

Muszlai K. János.

szt.-jakabi lakós végrehajtatónak Tóth Kincses József végrehajtást szenvedő galamboki lakós elleni 300 frt tőke 1872 évi junius hó 2-ától járó 12½% kamatok 20 frt 10 kr. per, 3 frt 50 végrehajtás kérelmi 16 frt 90 kr. becslési, 12 frt 87½ kr. ingatlan végrehajtás kérelmi 9 frt 50 kr. jelenlegi s még felmerülendő költségek iránti végrehajtási ügyében a fentnevezett kir. törvszék területéhez tartozó galamboki 563 sz. tjkvben A I 307|b 322|b 511|b 1085|b 1393, 1462, 2202|b 1685 hrsz. alatt felvett ingatlanból 774 frtra becsült Tóth Kincses József tulajdonát képező hasonfele

1885 évi szeptember hó 15 napján d. e. 10 órakor

Galambokon a községbiró házánál Garai Benő felperesi ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Kir. telekkönyvi hatóság Nagy-Kanizsán 1885. május 8-án.

CSERESNYÉS elnök. 411 1—1 EVELL jegyző.

---

lakosok ellen 342frt 89 kr. tőke, ennek 1883 évi május hó 3 napjától számitandó 8% kamatai és eddig perköltség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 880 frtra becsült 3 ló, 2 üsző, 3 ökör tinó, 50 akó bor, 20 merő buza, 30 kereszt rozs, 20 akó boroshordóból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésen a 4082|1885 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén vagyis Kerka Szt. Miklóson alperes lakásán leendő eszközlésére

1885-ik évi augusztus hó 18 ik napjának délelőt 9 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintet ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Alsólendván 1885-ik évi augusztus hó 4-ik napján.

ZAKÓ DÁNIEL kir. birósági végrehajtó.

410 1—1

Pályázati hirdetmény!

A Mura-Szent Mártoni rom. kath. (Zalamegye Muraköz) most ujonnan rendszeresitett

nőtanitói állomásra

pályázat hirdettetik,

a mely tanitónői állomás választás utján 1885 évi augusztus hó 31-én a helyszinén Mura-Szent Mártonban fog betöltetni

1. A tanitónői évi készpénz fizetése . . . . . . 300 frt.
2. Szabad lakás . . . .
3. 3 öl tüzifa természetben vagy e helyett . . . 21 frt

Tannyelv magyar és horvát.

A pályázni kivánók tanképesittő okmánnyal ellátott folyamodványaikat folyó évi augusztus hó 25-ik napjáig a Mura-Szent Mártoni iskolaszék elnökéhez nyujtsák be

Kelt Mura-Szent-Mártonban 1885. augusztus 5 én

Steinaner András jegyző 416 1—1 **Varga János** iskolaszéki elnök

---

Tero! Terno! Terno!

Millió és millió forintnyi összeg

birtokába juttatja évenkint szegény embertársainkat bölcs kiszámitási tehetsége által a hires mathematikus

Mihalik János ur, Budapest, kerepesi ut 74. sz. I. em. 7. ajtó

Mihalik úr a jelenkor leg ügyesebb számművésze! — Ő az egyedüli ember e világon, ki képes ezen számokat előre kiszámitani, melyek a kis lottóban biztosan kihúzatnak! — Mihalik úr elhibázhatlan ternoszámképletei segitségével f. évi julius hovában is következő nyeremények érettek el:

a Bécsi huzásban	46 52 60	számokra,	juli	s 11.283	nyer.
a Linzi	18 44.77	„	„	4. 86	„
a Brünni	90.21.81	„	„	15.154	„
a Prágai	46.3.35	„	„	22 90	„
a Budai	42.90 85	„	„	18.160	„

Ennélfogva tehát 409.000 frtot nyert összesen 773 szem.

773 személy nyert 409.000 frt. osztr. ért.

Ezért felszólittatnak mindazok, kik Mihálik János úr műtételeit még igénybe nem vették, — mindazok kik sanyarú helyzetükön segiteni, szerencsében részesülni óhajtanak, haladéktalanul csakis **Mihalik János úrhoz Budapest, kerepesi-út 74. sz. I. em. 7. ajtó** fordulni szerencseszámokért. — Különösen az István Király ünnep alkalmából Budapestre jövő t. cz. közönségnek nem eléggé ajánlható becses figyelmébe, hogy mindenki mindjárt megérkezése után keresné fel a hires számművészt Mihalik János urat, hadd váljék e kirándulás minden egyes utasnak szerencséjére, hadd részesüljön minden egyes látogató oly tetemes nyereményben, mint tisztelettel alólirott, ki a **Mihalik úrtól kapott 13. 69. 29. számokkal az utolsó Bécsi huzásban 4800. frtnyi összeget nyertem** és kivánom, hogy még sok szegény embertársam érjen el Mihalik János ur által ily váratlan szerencsét.

Köszönetem nyilvánitásával maradtam tisztelettel Vukowcze.

Manthner Nándor jószágbérlő

Mihalik János urhoz intézett levelekhez kéretik válasz végett 3 drb. 5 krros bélyeget mellékelni.

417 1—1.

---

627 szám. 1885

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy az alsó lendvai kir. járásbiróság 4098/80 számu végzés által Rampfl Ferencz Lenti lakós részére, Aranyos Ignácz és Aranyos Juli Kerka-Szent-Miklósi

---

Az első osztrak

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári

társaság

BÉCSBEN, IV. Heumühlgasse 13. alap. 1817.

Markert M. *vezetése alatt*

347 8 12

ajanlja nagy áruraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárólag kapcsokkal, ugyszintén puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fries- és parquettalajok.

A gyár szárazfa-anyagjának vagy raktára által, mintszintén kész áruinak vagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fentnevezett árukból a légrövidebb idő alatt teljesithet.

A gyár vállalkozik portálék előállitására, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák sat. sat. berendezésére is, nemkülönben mindenféle, gépekkel előállitható famüvek elkészitésére, adott rajzok és minták után kivéve a házi butorokat.

Nyilvános

kereskedelmi tanintézet

TEMESVÁROTT.

KERESKEDELMI SZAKISKOLA alapittatott 1860-ban.

Ezen intézet három évi tanfolyamiból áll és a németországi kereskedelmi akademiák és magasabb kereskedelmi iskolák mintájára van berendezve. A tanulmányaikat végzettek az egyévi önkéntesi szolgálatra jogosultak. Tannyelv magyar és német. E tanintézettel összeköttetésben áll egy jól berendezett négy osztalyu polgariskola mint előkészitő iskola.

A tanev kezdődik szeptember 1-én.

Értesitésit és közelebbi tudnivalókat nyujt

Vieszner Ferencz igazgató

401 2—3

Harkányi gyógyfürdő

Harkányi gyógyfürdő

Magyarország, Baranyavármegyében,

fürdőidény Május 1-től Szeptember 30-ig.

Habár ezen fürdő hirneve oly hosszu évek lefolyasa óta számtalan kiváló gyógyeredményei által is lett alapitva, mégis a fürdőigazgatóság sok évi tapasztalat alapján kijelentheti, hogy e hasznos gyógyforrásnál ezerek és ezerek a legmakacsább és legneheezebb betegségekben is egészséget és épségüket visszanyerték, a miért is a legnagyobb elismerést érdemli.

E fürdő a maga nemében egyedüli; minden más akár belföldi, akár külföldi hason gyógyforrást gyógyhatás tekintetében felülmul; a mit különben az évről-évre szaporodó vendégek száma is bizonyit.

Ezen 50° R. természetes meleg ártézi kénforrás kitünő gyógyitási hatással bir **csuzos, köszvény, görvély, idült bőrkiütegekre, aranyér, nőbántalmakra, fogamzási hiányok, sebzések, daganatok** és higanyos gyógyszerek által okozott **mérgezésekre,** továbbá máj-, lép- általán **mirigy-daganatokra, nehéz hallás, idült szembajok és ivarszervi bántalmak ellen.**

Az utazásra ajánlható Budapest-pécsi vasut, vagy Déli vasut budapest-kanizsa-barcsi vonala állomás: **Pécs,** alföldi vasut Eszéken át Villányig, Mohács-pécsi vasut, állomás: **Villány.**

Posta- és távirda-állomás.

Bövebb tudósitást a legnagyobb készséggel **Dr. Heller József** rendes fürdőorvos nyujt.

Harkány, 1885.

A fürdő-igazgatóság.

365 12—12

Sárkány

bizományi és butor-csarnoka Budapest. Gizellatér 3. sz. I. em a Deák Ferencz utca sarkán.

Ajánlja az országos kiállitás t. látogatóinak a legelőkelőbb hazai asztalos-mesterek által készitett óriási választékban eladásra kiállitott igen finom szalon-, ebédlő-, háló és uri szoba berendezéseket mindennemü kivitelben; **körülbelül 150 szobára való egyszerü legszilárdabb asztalos és kárpitos butorok,** kelengyékre kiválóan alkalmas, valamint vasbutorok, nyári lakberendezésekre az egyszerü butorkészlet teljes feloszlása miatt, mig e készlet tart, az elkészitési áron alul eladatnak.

Dús választék igen elegans, valamint egyszerü kész szalongarniturákban legizlésesebben a legujabb minta szerint elkészitve, atlasz, bársony, selyem, brocat, pluche, crep és juttaszövetekből

rendkivüli olcsó árak mellett. 418 1—4

Bemenet a Gizellatéri oldalról a 3. sz. kapunál I. em.

Megrendelések a legnagyobb lelkiismeretességgel eszközöltetnek. Mintarajzok és árjegyzékek bérmentve küldetnek.

Fehérneműek

a tanuló ifjuság számára;

u. m.: fehér és szines nappali ingek, nadrágok, hálóingek, zsebkendők, kötött fehérneműek és harisnyák, ágynemü, paplanok, ágypokróczok és derékaljak legjobb és legszolidabb anyagból a legolcsóbb árak mellett ajánl

IRMLER és WÁGNER

Nagy-Kanizsán, a városháza átellenében

Továbbá mindennemü szines és fehér zsinór- és piquet-barchet, ruhára való flanell, saját készitményü vászon és asztalnemü, valamint a vászon- és fehérnemü-iparnak e szakhoz tartozó valamennyi czikkei **Csehországból, Morvaországból és Sziléziából.**

Levélbeli megrendelések pontosan és figyelmesen teljesittetnek. Árjegyzékeket kivánatra bérmentve küldünk.

404 3—4

Üzlet megnyitás.

Ezennel van szerencsém a n érdemü helybeli és vidéki közönség becsés tudomására hozni, hogy *Nagy-Kanizsán a délzalai takarékpénztár épületben az udvarban jobbra* törvényszékileg bejegyzett czégem alatt

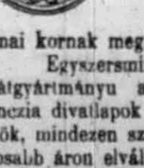

Fiálovits Lajos

KÁRPITOS és DISZITŐ

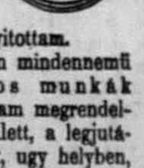

a mai kornak megfelelő dúsan berendezett, fiók butor üzletet nyitottam.

Egyszersmind bátor vagyok ajánlani, hogy raktáramban mindennemü sajátgyártmányu asztalos, esztergályos és kárpitos munkák franczia divatlapok mintája szerint készletben találhatók es nálam megrendelhetők, mindezen szakmába vágó megrendeléseket, felelőség mellett, a legjutányosabb áron elvállalok, ugy szintén avult butorokat át alakitok, ugy helyben, mint vidéken, raktáron találhatók fénytelen tölgyfa, háló- és ebédlőszoba berendezések, ó-német alakokban, (Altdeutsch renaisanz). Továbbá mindenféle álló, függő és Konzol tükrök, függöny tartók (Karnischen) minden alakban. Dús raktár kész garniturákból, ugy mint Jutte, crepp, buroth nyomat. és sima bársonyból minden szinben. Utomanok és kisebb nagyobb divánok, kanapék a legujabb fajtáju amerikai börből. Elvállalok menyasszonyi berendezéseket a legjutányosabb árak és felelőség mellett.

Nagy raktára hajlitott nádsonatu butorok es minden fajtáju vas butoroknak.

Midőn ezen nagy raktáram egyes kiválóbb czikkeit a nagyérdemü helybeli és vidéki közönségnek felsorolom, teljes tisztelettel kérem szives pártfogásukat. Ezzel mararadok kiváló

tisztelettel:

Fiálovits Lajos
kárpitos és butor-kereskedő.

Nyomatott Fischel Fülöp laptulajdonosnál Nagy-Kanizsán.

34. szám. Nagy-Kanizsa, 1885. augusztus 23-án. XII. évfolyam.

Szerkesztőség: Bajcsy-utczai 4. sz., ide intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Kiadóhivatal: városházutczai 1.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

ZALA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zalamegyei ügyvédegylet, a Nagy-Kanizsai- és Délzalai takarékpénztárak, Bankegyesület, az Alsó-murakőzi takarékpénztár részvénytársaság és önsegélyző szövetk. hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	5 frt. — kr.
Fél évre	2 „ 50 „
Negyedévre	1 „ 25 „

Hirdetések tetszőleges számban fogadtatnak.

Árverési s egyéb hivatalos hirdetmények 30 kr. bélyegdíjon felül 100 sorig 1 frt, azontul minden sorért ½ kr.

Nyilttér petitsora 10 kr.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: Vasárnap.

Fővárosi és vidéki sajtó.

Hétfőn, e hó 24-én ül össze Budapesten az Irók és művészek társaságának helyiségében a magyar vidéki hirlapszerkesztők kongresszusa.

Ha ez értekezleten a vidéki szerkesztők részéről csakugyan akkora lesz a részvét, mint ezt a kongresszus összehivói az ügy érdekében reménylik, akkor nem tulzott amaz állitásunk, hogy az 1885-ik év augusztus 24 ike Magyarország kulturtörténetében elég jókora fontosságu mozzanatot fog képezni.

Ez alkalommal nem czélunk, ujból vázolni a kongresszus feladatát és czélját. A mi lapunk volt a vidéki lapok között a legelső, mely a kongresszus eszméjét megpenditette és egyrészről nekünk szolgál erkölcsi elégtételül, másrészről pedig eklatáns bizonyiték a kongresszus szükségessége iránt, hogy az eszmét vidéki laptársaink annyira felkarolták s hogy a kongresszus ime valóban létrejött.

Jelenleg csak egy kérdéssel akarunk foglalkozni, olyan kérdéssel, mely mindjárt kezdetben szembeötlő volt s melyet a kongresszus hirével kapcsolatban mindjárt eleinte fölvetettek a fővárosi sajtó körében is.

Azzal a kérdéssel ugyanis: miért hivták össze akezdeményezők a **vidéki** sajtó kongresszusát: miért nem adtak annak országos jelleget, belevonva az elterjedettség és hatalom által aránytalanul kimagasló fővárosi hirlapirodalmat is, mely tekintélyével, szellemi sulyával bizonyára nagyot billentett volna a siker esélyenek mérlegén. És ezenfelül igy teljesen egyetemes jellege lett volna az értekezletnek, melynek várható jó eredménye is az összes magyar zsurnalisztikának válandott hasznára. Az érdekközösségnek ugyis csak csekély töredéke választja el egymástól a fővárosi és a vidéki zsurnalisztikát stb.

Ezzel indokolják a vidéki sajtónak a fővárositól ezuttal való szeparálása tárgyában felvetett kérdést. De — nézetünk szerint — igen alapos inditó okok azok, melyek a kongresszusnak jelenlegi — elkülönitett — alakjában való létrejöttét eredményezték.

Mindenekelőtt kézzelfoghat a — nem ugyan a dolog érdemébe vágó, de mindazonáltal eléggé lényeges ok. *Az egyetemes kongresszusra* a bennünket anyagi és szellemi súlyban messze felülmúló fővárosi sajtó *nem várhatta az inicziativát tőlünk, a szétforgácsolt erejű, jelentéktelen vidékiektől.* Ezt megtenni valóságos szerénytelenségnek látszhatott volna és nem tudjuk, nem e épen a fővárosi sajtóban fogták-e volna fel ilyennek sok oldalról.

Nem foglalkoztunk eléggé egy hazai egyetemes hirlapirói kongresszus tervének és konzekvenciáinak elgondolásával, de a dolog természetéből kifolyólag — első pillantásra is felismerhető, hogy az eredmények igy messzebbrehatók és nagyobbszerűek leendettek. Épolyan világos azonban az is, hogy ezt az egyetemes értekezletet a fővárosi sajtónak kellett volna kezdeményeznie és létrehoznia. Mi nem tehettük.

De az ügynek érdemét tekintve is, a helyzetnek behatóbb megfigyelése után világossá válik, hogy az egyetemes kongresszus esetén — ha ez üdvös hatással akart volna lenni a vidéki sajtóra — ez utóbbinak ügyeit a legtöbb tekintetben külön, sőt egészen szeparát álláspontról kellett volna tárgyalni. Teljesen egyetemes jellegű hirlapirói kongresszus képzelhető másutt, pl. Németországban, de a mi specziális viszonyainknál fogva nálunk nem.

Azt hiszszük, ez állításunk sem szorul igen bő magyarázatra. Ha példaképp Németországot emlitettük, nem árt talán egy futólagos összehasonlitás sem. És mindjárt azon kezdhetjük, hogy a párhuzam eredményekép kimondjuk a kettő között létező óriási különbséget: Németországban a vidéki sajtó is egyetemes jellegű, hatása az egész birodalomra, sőt ennek határain tul is terjedő; mig ellenben a mi országos hatásu publiczistikánk legszigorúbban czentralizálva van a fővárosban — *országos érdekü vidéki ujság Magyarországon nincs.* Amott a Berliner Tageblatt és a Norddeutche Algemeine zeitungnál — a birodalmi főváros legnagyobb lapjainál — nem kevésbbé fontos és elterjedett ujságok pl. a Kölmische Zeitung, vagy a volt augsburgi, jelenleg müncheni Allgemeine Zeitung. És minden vidéknek lapja többé-kevésbbé országos jellegü. Tekintélyes és egyenrangu helyet foglal ott el a provincziális zsurnalisztika a központbelivel.

Nálunk tulságosan aránytalan a különbség, — olyan, mely az érdekeket is igen aránytalan módon választja el egymástól. Nálunk a vidéki sajtó kiterjedése és hatása a lehető legszűkebb körü. A magyar vidéki lap ugyszólván kizárólag csak saját vidéke számára van irva, csak erre nézve bir érdekkel és nem is mer számot tartani arra, hogy másutt is olvassák. Ez nem is történik, legfeljebb csak a fővárosi ujságok szerkesztőségeiben, kik ki is vesznek belőle egy-egy szenzácziós eseményt, melyet közzétesznek többnyire a forrás megnevezése nélkül. A fővárosi ujság pedig nélkülözhetlen a vidéki ujságolvasóra nézve; a világ s az ország dolgainak folyásáról csak a fővárosi „nagy" lap informálja kimeritően, egyetemes és országos érdekü ügyben csak amaz mond véleményt; vagy ha az ő helyi lapja is bátorkodnék hozzászólni, ennek a szava nem imponál neki, mert hiszen ennek a czikkezőjét személyesen ismeri, mindennap beszélget vele a törzsvendéglőben, sőt három évi előfizetési díjával is tartozik neki, a boldogtalan szerkesztő mégis küldi pontosan a lapját, holott az a fővárosi ujság ha elsején nincs ott az előfizetési pénz, már másodikán nem jó, akárhogy várja is a prenumeráns családapa a dörgedelmet Bismarck gabonavám-politikája ellen, a családanya pedig a Jókai vagy Ohnet legujabb regényének a folytatását. A helyi ujság — az csak a községi tenyészbikavásárlásról vagy a városháza rozzant teteje kijavitásának szükségességéről vezérczikkeljen, de ezt is az ő szája ize szerint, különben irgalmatlanul visszaküldi neki az elő nem fizetett ujságot. A pénze ugy se vesz oda.

A fővárosi sajtó annyira tulszárnyalta a vidékit, hogy ez amannak még csak szurrogátumát sem képezheti, hanem szerényen meglapul mellette, mint csekély kiegészitő alkatrész és a közönség negligenciája következtében ezt a helyet is csak alig-alig képes betölteni. Mig a főváros ujságainak tizezrekre megy az előfizetők száma, addig vidéki lap tudtommal alig van olyan, mely ezer előfizetővel dicsekszik és ezeknek is legalább fele nem elő-, hanem utó — és sehogy sem fizető. Amott a hirdetési rovat egy évi jövedelme egy-egy vagyonnak felel meg, mig itt akárhány esetben alig telik ki belőle egy szedő fizetése. Amazok költhetnek kitünő publiczisták czikkeire, jeles irók szépirodalmi dolgozataira, táviratokra, külön tudósitásokra s egyéb — a közönségnek reggeli kávéja mellé igen jól eső — passziókra; a vidéki szerkesztő legfeljebb csak egy betévedt falusitól tudja meg, hogy X vagy Y. község négy nappal előbb leégett, vagy hogy Fehér János tehene a mult hónapban elgázolta a Vörös Mátyás kis fiát. Azután

---

Tároza.

Esküvő megbizásra.

L. newyorki ügyvéd, ki mintegy tiz évvel ezelőtt vándorolt ki Magyarországból, s kinek vendégszerető házanál magam is gyakran megfordultam, egy napon levelet kapott Simeon barátjától, ki buffalói farmer volt. A levél igy hangzott:

»Eppen aratás ideje van. Perczre sem távozhatom a birtokról; pedig szavamat adtam, hogy még e hóban fogom oltárhoz vezetni a bájos Black Alice kisasszonyt Newyorkban, kérlek keresd fel őt, lakik 3. Avenu 263-ik szám, szerezz két tanut, esküdjél meg vele az én nevemben az idezárt meghatalmazás alapján, s azután kiserd a vonathoz, hogy mint asszony mielőbb hozzám, férjéhez siessen. Mondhatom nagy szükségem van rá. Simeon.

L., ki nemcsak egyszer vegzett már ily megbizást, zsebre gyűrte a levelet, vette a kalapját és sietett Black Alice kisasszonyt fölkeresni.

A fentebb jelzett házban az ötödik emeletre igazitották.

Midőn lihegve felért, látta, hogy a lépcsővel szemközti ajtón nagy betűkket áll: Black Alicze derékfűzőkészitőnő.

— Ah, az én barátom derékfűzőkészitőt vesz nőül? Ennek bizonyára szépen idomitott termettel kell birnia, elmélkedék L. ügyvéd, mialatt kopogtatott.

Rekedt és öreges hang kiáltá: szabad!

Bizonyára az anyja vagy a nagynénje lesz! Gondolá L.

Midőn az ajtót kinyitotta, csakugyan egy körülbelül negyvenéves hölgyet talált a szobában, egészen belemélyedve a varrás mesterségébe.

— Bocsánat asszonyom! Én Black Alice kisasszonyt keresem.

— Az én vagyok.

— Ah az lehetetlen!

— Kérem, magyarázza meg, mért tartja azt lehetetlennek? Bebizonyithatom husz éves vevőimmel, kik mindég e név alatt ismertek.

— De ebben a levélben bájos ... igaz hogy az egyébként az izlés dolga.

— Micsoda levélben? Miféle izlésről beszél ön?

— Szabad kérdeznem a kisasszonyt! ismeri-e M. Simeont Buffalóból?

— Oh nekem sok ismerősöm van a vidéken s ugy rémlik, hogy M. Simeon ur is azok közé tartozik.

— Ime, itt a levél, mely tőle jön, olvassa el, s aztán itélje meg, ha vajjon a kisasszony van-e e abban erive, vagy más valaki e néven?

— Ah, tehát végre mégis akadt egy! Nem volt potyapénz a sok hirdetési költség! kiáltott föl örömében Alice kisasszony, végig olvasván a levelet. Igen, igen, uram! Ez a nő nem lehet más, mint én, hiszen az utcza s házszám világosan ki van irva. Uram, az ön barát a derék, okos, számitó ember, mert bár vagyont nem vihetek is a házhoz, de szivet, hűséget, élettapasztalatot kap helyette annyit, hogy minden perczét paradicsommá fogom varázsolni.

L. ügyvéd nem szólt semmit, csak gondolá, hogy abban a paradicsomban, még kigyó sem szeretne lenni.

Mi lelhette az én Simeon barátomat, barátomat, hogy ilyen matrona alakon akadt meg a szeme? Azt irja levelében: szavát adta, hogy nőül fogja venni. Bizonyára a kisasszony valamelyik rokona tehette vele szivességét, az ajánlotta neki, annak adta szavát, sőt az sem lehetetlen, hogy fogadást vesztett s a fogadás feltétele volt Black Alicet nőül venni. Ezek az amerikai yankeek gyakran hóbortos dolgokat szoktak elkövetni.

Mialatt az ügyvéd igy okoskodott, fürkészve a menyasszonyválasztás inditó okait, azalatt Alice kisasszony rizsporos kendővel végig törölgette arczát és karját, megigazitotta a haját, tiszta uj fogsort illesztett a szájába, jókora turnürökkel övezte magát körül, felcsatolta az akkor divatban volt gombakalapot s mikor mindezekkel készen volt, bájos mosolyt erőltetve ajkára, az ügyvéd karjába czimpaszkodott e szavakkal:

— Nos uram! Észre sem veszi, hogy már készen vagyak?

— Ah, igen! De hát voltaképen mire?

— Az esküvőre.

— Hiszen arra adok én kisasszonynak néhány napi készülési időt.

— Minek, mikor én már ugyis elkészültem? Oh, én szeretem a gyorsaságot! Meglássa milyen farmerné lesz belőlem!

— Meghiszem de hisz előbb két tanut kellene szereznünk.

— Utközben majd betérünk két ismerősömhöz, azok készséggel meg fogják tenni boldogságomért e csekély fáradságot.

Mintán Simeon barátom azt irja levelében, hogy nagy szüksége van asszonyra ...

— No látja! Ő is azt irja.

— Ám legyen. Ne mondja, hogy hátráltattam csak perczig is a boldogságát. Menjünk a polgármesterhez s állitassuk ki a házassági bizonyitványt.

— Mielőtt azonban távoznánk, engedje meg édes ügyvéd ur, hogy megrendelőimet értesithessem férjhezmeneteleimről és arról, hogy nem foglalkozom többé derékfűzők készitésével.

— Kérem csak tessék. Mikor jöjjek vissza?

— A világéri se távozzék! Hiszen meg van az egy perez alatt. Nézze!

Black Alice kisasszony krétát vett a kezébe és azzal nagy betűkkel felirta ajtajára a kivánt értesitést.

— Szállásom ki van fizetve e hó végeig — szólt azután. — Megrendelőim bizonyára valamennyien meg fognak itt azalatt fordulni és tudomást vesznek a változásról. Oh, mint fogják barátnőim irigyelni sorsomat! Egy farmerné! Kivált nyáron! Azért se bucsuzom el tőlük. Hadd tudják meg ők is az ajtóról Ügyvéd ur, ha ugy tetszik ...

— Menjünk.

Néhány óra eltelte után Black Alice kisasszony már utban volt Buffaló felé, kezében a házassági bizonyitványnyal, valamint az ügyvédnek boldogságot kivánó levelével. L. ügyvéd pedig, mint ki jól végezte dolgát ment haza kipihenni a nap fáradalmait és megirni a költségjegyzéket Simeon részére, követelni szándékozván azt még a mézeshetek alatt, nehogy később nehezebben essék barátjának a fizetés.

Másnap reggel az ügyvéd nagy dörömbölésre ébredt fel. Valaki ütötte, verte az ajtaját, miután a villamos csengőt már előbb szétszaggatta.

Az ügyvéd azt hitte, tűz van a szomszédban. Sietett kinyitni ajtaját és ekkor nagy meglepetésére Simeon barátja rohant be azon, dult ábrázatial.

— No te drágalátos prókátor! Te ugyan belerántottál a bajba! Monda, miféle öcskaságot akasztottál feleségül a nyakamba?

— Black Alice kisasszonyt, 3. Avenu 2.3-ik szám, mint te azt a levelben megirtad —

— Igen, de abban a házban az első emeleten Hort kereskedő fogadott leányát is Black Alicenek hivták és én azt értettem; azzal állitam már hónapok óta levelezésben,

— Hát miért nem irtad meg?

— Mert nem tudtam, hogy az a gerebiye is ott lakik.

jő Z. ügyvéd, hozva egy rengeteg czikket. Kivülről tekintélyes percsomónak néané az ember, — melyben hosszan és bőven tejtegeti a szóbeliségről és közvetlenségről táplált saját külön nézeteit. A czikk kuriális stilusban van irva s legfeljebb csak nyolcz folytatásban közölheted, azonfelül pedig publikumodban a czikk meg iróján kivül egy lélek sincsen, aki ezt a czikket elolvasná, de neked — szegény vidéki szerkesztőnek — meg kell hatva lenned a meg nem érdemelt, nagy tisztelettől s elfogódva kell hálát rebegned a jeles munkáért, mit ha nem tennél, magadra zúditod haragját a rettenetes férfiunak, ki egész klikkjével együtt rögtön átpártol a konkurrencziás ujsághoz. — A fővárosi lap az effajta czikket papirkosarába temeti, irójának pedig sans gêne megizeni, hogy máskor kiméllje meg az effajta izetlen tréfáktól. Igy azután lehet a fővárosi ujság nagy, hatalmas, kittünő és elterjedt, mi pedig szégyenkezve vagyunk kénytelenek meghúzódni mellettök, kikkel olyan arányban vagyunk, mint a veréb a sassal.

Ilyen és még sok hasonló okból nem jött létre a veréb-sas kongresszus. Különbözők vagyunk lényegre s különbözők érdekekre nézve. Csak égy érdekünk, lényegünk egy pontja közös: a haza és a közügy szolgálata. Csakhogy ezt szolgáltuk és szolgáljuk kongresszus nélkül is. — A kongresszusnak más czéljai vannak s — ha Isten is ugy akarja, mint magunk — el is fogja érni czéljait.

---

†

Glavina Lajos.

A főispán elhunyta a legszélesebb körök őszinte részvétét keltette fel. A családon kivül Zalamegye tisztikara is bocsátott ki külön gyászjelentést; ezenkivül pedig ugyancsak a haláleset alkalmából Zalamegye alispánja, Svastits Benó a következő, gyászkeretes, körlevelet bocsátotta ki a megyei törvényhatósági bizottság tagjaihoz:

Zalamegye elhunyt főispánjáért, méltóságos Glavina Lajos urért, a gyász isteni tisztelet Zala-Egerszegen folyó augusztus hó 19-én délelőtti 9 órakor fog megtartatni, miért is tisztelettel felkérem a törvényhatósági bizottság t. cz. tagjait, hogy a gyász isteni tiszteletben leendő részvétel végett folyó augusztus hó 19-én reggel 8½ órakor Zala-Egerszegen a nagymegyeház termében megjelenni sziveskedjenek. Zala-Egerszegen, 1885 augusztus hó 15-én. Svastits Benó s. k. alispán.

*

Az elhunyt főispán tudvalevőleg a zalamegyei gazdasági egyesületnek is elnöke volt. Háczky Kálmán ur, az egyesület alelnöke, a következő körlevelet intézte a zalamegyei gazdasági egyesület tagjaihoz:

Mélyen meghatva a gyászhir által, hogy méltóságos Glavina Lajos ur, Zalamegye főispánja, a zalamegyei gazdasági egyesület elnöke, Gelsén f. 1885-ik évi augusztus hó 13-án elhunyt; — mint a megyei gazdasági egyesület ügyvezető elnöke fájó szivvel értesitem erről a gazdasági egyesület tisztelt tagjait. A boldogult; — megyénk szülöttje, — már ifju korában megyénk alkotmányos küzdelmeinek egyik előharczosa, — közügyeinknek lánglelkü bajnoka —, az alkotmányos élet szünetelése alatt megyénkben a hazafias szellemnek és közérzületnek irányadója, — az alkotmányos megyei életnek bölcs vezére, — végperczéig az anyagi és szellemi haladásnak, az emberiségnek, a közjótékonyságnak s minden szép s jónak meleglelkü barátja — felejthetetlen emléket hagyott maga után megyénk történelmében. Keserves e veszteség a zalamegyei gazdasági egyesületre, mert ennek egyik hazafias áldozatkész s fáradhatlan alapitója, mind végig egyik legtevékenyebb tagja, évek hoszszu során át a jelenig buzgó és bölcs elnöke volt, kinek ily minőségeiben is a megyei gazdasági egyesület életében, megyénk mezőgazdászata fejlesztése terén, hervadhatlanok érdemei. — Azon meggyőződéstől indittatva, hogy a gazdasági egyesület tagjai a boldogult jeles férfiu iránti tisztelet és kegyelet érzelmeitől áthatva, örök nyughelyére fogják őt elkisérni: felkérem az egyesület t. tagjait, hogy ezt testületileg teljesitendők — e végett f. 1885-ik évi augusztus hó 16-án d. u. 3¾ órakor Gelsen, a boldogult kastélyában, — a Zala-Egerszegen 1885-ik évi augusztés hó 19-én d. e, 9 órakor tartandó gyászmisén megjelenés végett pedig ugyanezen napon d. e. 8¾ órakor Zala-Egerszegen az egyesület saját háza termében összejönni méltóztassanak. Kelt ZalatEgerszegen, 1855-ik évi augusztus hó 14-én. Háczky Kálmán m. k. ügyvezető elnök.

*

A temetés vasárnap, e hó 16-án, d. u. 4 órakor ment végbe Gelsén, nagy fénynyel és oly impozans részvét mellett, mely bizonyitá, hogy a főispán halála nemcsak hivatalos gyászt okozott. — Kanizsáról külön vonat hozta a gyászközönséget, mely több ezer főnyi diszes sokaságot képezett a temetésnél.

Jelenvoltak: a megyei tisztikar részéről Svastits Benó alispán, Gözony László főjegyző, Csesznyák Sándor árvaszéki elnök, több árvaszéki ülnök, Skublics Zsigmond főpénztárnok, Árvay Lajos tiszti ügyész s valamennyi szolgabiró, a perlaki kivételével, akit sulyos betegsége tartott vissza. Ott volt az ügyvédi kamara küldöttsége: Arvay István elnök, Szigety Antal alelnök, Hajik István titkárral stb. — A gazdasági egyesület küldöttsége Háczky Kálmán vezetése mellett. — Kanizsáról mintegy 200-an érkeztek a külön vonaton; ott volt Cseresnyés Sándor törvényszéki elnök, az itt tartózkodó dr. Hérics-Tóth János soproni törvényszéki elnök, Bogyay Ödön kir. ügyész, Miklós Károly, Gulyás Jenő, Erdődy Lajos törvényszéki birák, Kovács Béla járásbiró, Babochay György polgármester, Lengyel Lajos főjegyző és a városi tanács több tagja, Pihál F. kir. körjegyző, Tóth Lajos, Eperjessy Sándor; s az ügyvédi karnak több tagja; a katonaság részéről Rózsa Bertalan honvédalezredes és Negrelli közös hadseregbeli alezredes több tiszttel; a kereskedelmi testület, kegyes tanitórend, polgári és népiskolák tanári kara stb. — Zalaegerszegről mintegy ötvenen, köztük a hatóság képviselői, Kovács Károly polgármesterrel élükön; a törvényszék Gyömörey Vincze elnökkel stb — Csáktornyáról Molnár Elek ügyvéd, Ziegler Kálmán kir. közjegyző és Luperszbek József tiszttartó: Keszthelyről Reischl városbiró és Tersánczky Lajos ügyvéd; Letenyéről Filippics járásbiró; azonkivül nemcsak a közeli vidék, de a megye legtávolabb eső részeinek notabilitásai voltak jelen a temetésen. A földbirtokosok közül Inkey László, Bogyay István, Bogyay Máté, Csillag Gyula, Csertán László, Kollár János, Nunkovics Vilmos, Koller Ferencz és István, Clement Lipót, Baranyay Ödön, Vizlendvay Sándor, Talabér Zsigmond és Kálmán, Dervarics Imre, Nedeczky Jenő, Baán Kálmán, Paffy Elek; a nemesi pénztár képviseletében Isső Alajos, Grunner Ernő, Damm. Hartmann, Birk bérlők; Hirschler Henrik, Hirschmann Leo, Ebenspanger Lipót, Vidor Samu, Löwinger Ignácz, Grünhut Fülöp, id Fesselhofer József kereskedők. stb. stb.

Ott volt továbbá a temetésen Szabó Samu kuriai tanácselnök Budapestről; Etl István murak-reszturi apát s az egész vidékbeli papság.

* A megye nevében Svastits Benó alispán az egybegyült gyászoló családnak megható szavakkal fejezte ki részvétét, mire a család részéről Véssey László mondott köszönetet.

A diszes érczkoporsót a szebbnél-szebb koszoruk egész özöne boritotta. A család tagokon kivül koszorut helyeztek a ravatalra: Zalamegye tisztikara, Zalamegye közönsége, Zalamegye nemesi pénztára, Lázár Bernát, Práger Béla és neje, Clement Lipót és neje, Zalamegyei gazdasági egyesület, Clement Péter, Palint urodalom, Zala-Egerszeg város közönsége, Ujlaky Hirschler és fiai (A.-Domboru), Nagy-Kanizsa város közönsége, és a nagy-kanizsai kereskedelmi testület. — A gyászszertartást Modrovics János gelsei plébános végezte Balaton József és Király Elek segédlete mellett s az óriási közönség a négylovas gyászkocsit kikisérte a temetőbe, hol a koporsót az ujonnan épült családi sirboltban helyezték el. — Áldás és béke lengjen az elhunytnak emléke körül!

Ebből a tévedésből akkora pör támadt, hogy még a lapok is hónapokon át foglalkoztak vele.

A derékfüzők müvésznője tántorithatlanul követelte, hogy az egész világ előtt Simeon asszonynak ismertessék el és sehogy sem akarta megint hajadon állását visszafoglalni. Egyuttal felhagyott üzlete miatt kártalanitást követel.

Simeon követelte nőtlenségét és hogy mielőbb akadály nelkül elvehesse a másik Black Alicet.

Az ügyvéd követelte költségjegyzéke kiegyenlitését és váltig azt igyekezett bizonyitani, hogy nem ő volt a hibás, hanem részben a derékfüzőkészitőnő, a ki állitásával őt még inkább tévutra vezette és sietette az esküvőt.

Az itélet meghozatván, igy szólt: »A házasság felbontatik, Black Alicze, férjétől elvált asszonynak itéletileg kimondani, kártalanitására pedig a kényes megbizásában nem elég óvatosan eljárt ügyvéd köteleztetik.«

L. ügyvéd másnap örökre elhagyta a várost, sőt még az államot is. Jó hirneve tönkre lett téve.

Nem tudom, azóta kötött-e máshol is hasonló házasságot?

Badarassy László.

Különfélék.

† Nyuli György. Fekete zászló lengett Szent István napján a távirda hivatal erkélyén, hirdetve ama veszteséget, melyet Nyuli György kir. távirdatiszt halála okozott. — Nemcsak e hivatal, de városunk közélete is vesztett e haláleset által; ki ne ismerte volna a rövid idő előtt még viruló egészségnek örvendő férfiút, ki a mellett, hogy hivatalát kitünően tölté be, még a közélet lelkes munkásaihoz is tartozott; — ki ne emlékezne a 70-es évek végére, midőn mint titkára a polgári egyletnek, oly buzgón és kitartóan dolgozott ennek érdekében. De nemcsak itt, hanem a hivatalnoki kar ügyeinek is lelkes pártolója fáradhatlan munkása volt. — Két éven át vezette a tiszti önsegélyző szövetkezet ügyeit mint ennek elnöke s e két év bátran mondható a szövetkezet viruló korszakának. — Fáradságot nem ösmere, munkát nem kimélve, teremté meg azt a helyzetet, melyet a tagok jelenleg élveznek. Érdemeit még Ő felsége is elismerte azáltal, hogy a boszniai foglalás alkalmával neki az arany érdemkeresztet adományozá. Nyuli szerdán, e hó 19-én, d. e. 10 órakor halt meg, majd egy évig tartó sulyos betegség után. A temetés 20-án d. u. 5 órakor ment végbe, a közönség nagy részvéte mellett. A gyászmenet a boldogult sógora dr. Tuboly Gyula házától indult ki. — A gyászkocsin kartársai remek koszoruján kivül, Dr. Fülöp Kázmér családjától és Farnek Kálmán gyógyszerész urtól láttunk szép koszorukat, azonkivül is számos koszoru volt. — A sir fölött Lenkey Károly, a boldogult egyik kartársa, rövid de meghatóan bucsuzott el töle a többiek nevében. — A gyászoló özvegy s a kesergő árvák bánata iránt őszinte részvétünket fejezzük ki; enyhitse fajdalmukat a boldogult emléke iránt nyilatkozott őszinte tisztelet és szeretet. Áldás hamvaira!

— **Jégeső.** Pénteken, e hó 21 én este jégesővel vegyes zivatar vonult el vidékünk felett. A jég nagy károkat okozott a homokkomáromi, látóhegyi, bagolai és szentgyörgyvári szőllőkben.

— **Écsy László jubileuma.** Nagy ünnepet ült Balaton-Füred e hó 17-én. E napon ünnepelték meg Écsy László fürdőigazgató 50 éves munkálkodását, melyet Füred emelkedése körül oly kiváló módon érvényesitett. — Már 16-án este Gerőfi szintársulata szerenáddal tisztelte meg a jubilánst, 17-én reggel pedig egyik küldöttség a másikat váltotta fel a tisztelgéssel. Écsy számos tisztelőit és a küldöttségeket a gyógyteremben fogadta. Ezek között felemlitjük: A b.-füredi nyaralótulajdonosok küldöttségét, melynek élén Jókai Mór meleg szavak kiséretében renaissance stilusban készitett gyönyörü ezüst serleget nyujtott át a jubilárisnak. A fürdővendégek kürt alaku ezüst serleget készittettek, melynek fedelén szép arányokban kivitt pezsgőt ivó női alak látható. Ezt az ajándékot a fürdővendégek nevében Bobula János budapesti épitész alkalmi beszed kiséretében adta át az ünnepeltnek. A A Balaton-egylet nevében gr. Esterházy és Kállay Gyula beszéltek. A szeretetház igazgatósága nevében Jókai Mór, a füredi reformált egyház részéről Segesdy Dénes lelkész, a füredi község részéről Szkublits bizottsági tag és Kovács Rezső szolgabiró; a tüzoltók részéről Reményfy Jenő és a szeretetház gyermekei nevében egy fiu mondott megható beszédet. Mind e kitüntetésekre Écsy igazgató meghatottan mondott egyenként mindegyikre köszönetet és számos tisztelőit a nagy vendéglőbe hivta meg ebédhez. Emlités nélkül nem hagyhatjuk, hogy az ünnepélyek rendezése körül legnagyobb érdemeket szerzett magának Kállay Gyula balatonfüredi nyaralótulajdonos. Két óra tájt 150 vendég foglalt helyet a hosszu asztalok körül és az étkezés a füredi dalárda éneke és a tüzoltók zenekarának közreműködése mellett vette kezdetét. Csakhamar megindult a felköszöntések sora és elsőnek a tihanyi apát Simon Zsigmond szólalt fel, éltetve a királyt; utána Jókai Mór mondott szép toasztot az ünnepelt Écsy Lászlóra, ki megköszönve az óvácziókat, az apátságra, mint mint B.-Füred földesurára emelé poharát. E »hivatalos« felköszöntések után következett még hosszu sora a »nem hivatalos« toasztoknak; beszéltek Tolnay Lajos, Szslay Imre, Lonkay Antal, Kállay Gyula, a sajtó nevében Sziklay János, dr. Hortoványi József és többek. A felköszöntések elmondása után a közönség a szinházba ment, hol a szinház tagjai szép albumot nyujtottak át az ünnepelt férfiunak.

— **Tanügyi értesités.** A nagykanizsai kath. főgymnasiumban a jövő tanévre a beiratások aug. 30. és 31. valamint szept. 1. és 2. napján délelőtt 8—11, délután 3—5 óráig történnek. Ugyanezen napokon tartatnak a javitó-, pótló- és magánvizsgálatok. A felvétel szabályai a következők: 1) a növendék szülői vagy ezek megbizottja kiséretében jelentkezik az igazgatóságnál s itt felmutatja az előbbi tanévről szóló iskolai bizonyitványát, továbbá keresztelőlevelét, illetőleg születési bizonyitványát. Az első osztályra felvétetni kivánók szükség esetében felvételi vizsgálatott tesznek. 2) Tandij fejében egész évre 12 frt. fizetendő. Ezenkivül azon tanulók, akik először lépnek a tanintézetbe, 2 frt 10 kr. felvételi dijat, valamint az ének- és zenetanitó tiszteletdijának fedezésére 1 frtot fizetnek, mely utóbbi összeg minden tanulótól (a szegények kivétel) szedetik. 3) Az első osztályba csak 9 évet betöltött tanrló vétetik fel, ki a népiskola 4. osztályának tananyagában kellő jártassággal bir. A szülőknek, vagy ezek helyettesének kötelessége az iskolán kivül a tanulók erkölcsös magaviselete fölött őrködni; különben az igazgatónak jogában áll megkövetelni, hogy olyan szállásadóktól, kiknél a felügyeletet elégtelennek tartja, az ifjak alkalmasabb helyre vitessenek. Kelt Nagy-Kanizsán, 1885. évi aug. 20-án. Az igazgatóság

— **Iskolai értesitések.** A nagykanizsai hat osztályu polgári fiu- iskolában az 1885—86. tanévre a beiratások szeptember hó 1—4 ig eszközöltetnek, naponkint délelőtti 9 órától 12-ig és délután 3-tól 5-ig a polgári iskola helyiségeiben; ugyanekkor tartatnak a felvételi és javitó vizsgálatok is. A nagy-kanizsai polgári iskolai tantestület által miniszteri engedélylyel rendezett rendkivüli tanfolyamban az 1885—86. tanévre a beiratások szeptember hó 1—4-ig eszközöltetnek reggeli 9—12, délutáni 3—5 óráig a polgári iskola helyiségeiben. — Felvételnek mindazon felserdült leánynövendékek, kik a népiskola VI. osztályát kielégitő eredménynyel végezték és erről bizonyitványt felmutatni képesek.

— **A vidéki lapszerkesztők és kiadók kongresszusa.** Az e hó 24-én és a következő napokon Budapesten megtartandó kongresszus tagjai iránt a nemzeti szinház és az opera intendánsa, valamint a népszinház igazgatója rendkivüli előzékenységet tanusitottak. A nemzeti- és népszinházban hatvan-hatvan, az operában harmincz tiszteletjegyet bocsátottak a kongresszus rendelkezésére. A kongresszus előkészitő bizottsága e szivességért ez uton fejezi ki köszönetét br. Podmaniczky Frigyes és Evva Lajos uraknak. — A déli vasut budapesti üzleti igazgatósága a hozzá intézett megkeresésre 33⅓% menetdij-leengedésben akarja részesiteni a kongresszus tagjait. E kedvezményről azonban az előkészitő bizottság köszönettel lemondott.

— **Barcs-daruvár-pakráczi vasut.** A barcs-daruvár-pakráczi vasuton, miután a déli vasuttársaság az üzemet hivatalosan átvette, e hó 18-án reggel 7 óra 6 perczkor indult el az első rendes vonat Barcs felé. A mozdony lombokkal és virágokkal volt feldiszitve. A nagy közönség, mely a pályaudvart ellepte, a vonat elindulásakor viharos éljenzésbe tört ki, mit az az utasok kendőlobogtatással viszonoztak.

— **Őszi hadgyakorlatok.** A helyben állomásozó 77-ik és 78-ik honvédzászlóalj e hó 26-án három hétre Pozsegába vonul a király előtt végzendő hadgyakorlatokra. Tavaly kitettek magukért honvédeink; reméljük az idén is ugy lesz.

* **Értesités és meghivás.** Minthogy a zalamegyei törvényhatósági bizottsági közgyülés f. évi szeptember hó 14-én fog megtartatni, — a zalamegye gazdasági egyesülete közgyülésének f. évi 8 kára kitüzött határnapját ezennel beszüntetem, és az azon napra kibocsájtott megbizást visszavonom Egyszersmint azonban a zalamegyei gazdasági egyesület rendkivül közgyülésének megtartása idejéül f 1885-ik évi szeptember hó 3-ka délelőtti 9 óráját Zala-Egerszegre az egyesület saját háza termében kitüzöm és arra az egyesület tagjait tisztelettel meghivom. Minthogy pedig a nagyméltóságu földmivelés-, ipar és kereskedelemügyi kir. miniszter ur a f. évi augusztus hó 8-án érkezett értesitése szerint a mezőrendőri ügynek más rendezése czéljából az országgyülés elé minél előbb törvényjavaslatot szándékozik terjeszteni, — s hogy ezen javaslat a létező szükségleteket kellően kielégitse, hogy a szokásos és jónak bizonyult eljárások a mezőgazdaság előnyére a törvényben is alapot nyerjenek, hogy végre egyes vidékek helyi viszonyai figyelemre méltassanak, a között kérdő ivek alapján adatokat kiván gyüjteni, és ezen kérdő ivekre a gazdasági egyesület válasza, s esetleg ezen ügyre nézve kifejtendő bővebb nézetei legkésőbb 40 nap alatt felterjesztendők,

ugyanazért: ugy ezen a mezőgazdaságra felette fontos ügynek, valamint a f. évi szeptember 13-án tartandó közgyülésen felveendő egyéb ügyeknek előkészitő tárgyalása végett az igazgató választmány t. tagjait a f. évi szeptember hó 8-án d e. 9 órakor Zala-Egerszegen az egyesület saját háza termében megtartandó igazgató választmányi ülésére ezennel tisztelettel meghivom és minél nagyobb számban leendő szives megjelenésére felkérem. A közgyülésnek a most

előadotton kívül egyéb tárgyai: 1) A jelentkező községek részére tenyész bikák beszállítása iránt intézkedés; 2) az 1885-ik évi julius 5-iki közgyülés 47|178. számu végzése folytán tűzkárbiztositási részvénytársaság alakitása czéljából beterjesztendő alapszabályok és véleményfelett határozás; 3) Lenck Ödön úr inditványa a lótenyésztés érdemében; 4) folyó ügyek. — Kelt Zalaegerszegen, 1885-ik évi augusztus hó 12. Háczki Kálmán m. k. elnök.

Nyilttér*)

Nyilvános köszönet.

Azon kegyes részvét, melyet boldog emlékü férjem elhunyta és temetése alkalmával a mélyen tisztelt közönség oly kitüntető mérvben tanusitani méltóztatott elengedhetetlen kötelességemmé teszi, mélyen érzett köszönetemet gyászoló családom nevében is ezennel mély tisztelettel nyilvánitani.

Kelt Gelsén, augusztus hó 20-án 1885.

Özvegy **Glavina Lajosné**
szül. Csertán Zsuzánna.

424 1—1

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal magára felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő:
VARGA LAJOS
Társszerkesztő:
Farkas Imre.

Árjegyzéki kivonat.

Filiczki Miksa

BUDAPEST,

VI. kerület Andrássy-ut 47-dik szám
(az Andrássy-ut előbbi neve sugár-ut.)

uri-ruha és fehérnemüekről.

Elegans tavaszi és nyári öltönyök gyapjuszövetekből frt 10. 12. 15. 20, 30.
Felöltők frt 8. 10. 15. 20. 30.
Sacco kabátok frt 5, 6. 8, 12. 15.
Nadrágok frt 2.25 2.50 3. 4. 5, 8, 10, 12.
Mellények frt 2. 3. 5. 8.
Luster sacco kabátok frt 6. 8, 10.
Mosó-öltönyök czérna-szövetből frt 6. 8, 10. 12
Fiu-öltönyök gyapju-szövetekből frt 4. 6. 10.
Ugyanaz czérna-szövetekből frt 1.50 2. 3.
Kék munkás-öltönyök frt 2.25 2.50, 3.
Legujabb uri nemez-kalapok frt 1. 1.20. 1.50 2. 3. 4.
Uri-ingek a legjobb chiffon, oxford, creton és zephierből, dbja frt 1, 1.20, 1.50. 2. legfinomabb 3.
Uri alsó-nadrágok vászon- és pamutkelmékből frt —.60, —.70, —.80, 1. 1.20, 1.50. 2.
Női-ingek I-ma chiffon és valódi vászonból schweitzi szabás himzéssel és csipkével frt —.60, —.70 —.80 1. 1.50. 2.
Női-nadrágok frt —.70. —.80, 1. 1.50, 2.
Női hálóköntösök finoman kiállitva frt —.80 1, 1.20, 1.50. 2. 3. 4. 5.
Mellfűzők fehér vagy szines dbja frt —.80, 1. 1.20 1.50, 1.80. 2, 3, egész 6 frtig.

Legnagyobb raktár mindennemü uri-lábtyük, nyakkendők, gallérok, kézelők, nap és esernyők, ugyanint mindennemü női alsó-szoknyák, fodrász köpenyek harisnyák, valódi franczia crettonok és satinek, levarrott paplanok török percailból, cachemier, vagy gyapjuszatinból minden szinben, ágyra valók, a legolcsóbb árak mellett. Rendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Kimeritő árjegyzékek kivánatra ingyen és bérmentve.

374 6—10

210|tk. 885. január 12.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

A nagy-kanizsai kir. törvényszék tkvi osztálya részéről közhirré tétetik hogy Vezel Simon letenyei lakós végrehajtatónak Németh András végrehajtást szenvedő polai lakos ellen 170 frt tőke s 18-2 évi deczember hó 22-től járó 8% kamatai 12 frt. 33 kr. per, 9 frt 24 kr. végrehajtás kérelmi 8 frt. jelenlegi s még felmerülendő költségek iránti végrehajtási ügyében beszámitásával a már fizetett 11 frt 20 krnak a fent nevezett kir. tvszék. területéhez tartozó a polai 74 sztkben I 1—2 sorsz. a felvett ingatlanból Németh Andrást illető erdő és legelő joggal 246 frtra becsült fele rész a polai 495 sz. tkben I 1—6 sor sz. a. Német András tulajdonául felvett 380 frt becsértékü ugyanazon tkben + 1 sor sz. a. Németh András tulajdonául felvett 82 frt becsértékü váltság köteles ingatlan

1885 évi szeptember hó 7 napján d. e. 10 órakor

Polán a község házánál Malics János felperes ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár.

Árverezni kivánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 1 hónap alatt, — a másodikat ugyanattól 2 hónap alatt, — a harmadikat ugyanattól 3 hónap alatt, — minden egyes részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

N.-Kanizsán a kir törvszék tkvi osztályánál 1885 évi februar hó 13-án.

CSERESNYÉS elnök. EVELL jegyző.
414 1—1

130.5|tk. 885. februar 23.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

A nagy-kanizsai kir. törvényszék tkvi osztálya részéről közhirré tétetik, hogy Törgyekes Rozália férj. Nagy Istvánné f. szemenyei lakós végrehajtatónak Zakál Gyula végrehajtást szenyedő letenyei lakós elleni 122 frt 59 kr. tőke 1884. évi april 18-tól járó 7% kamatai 7 frt 78 kr. végrehajtás kérelmi 8 frt jelenlegi s még felmerülendő költségek valamint a csatlakozónak kimondott Tamás Ferencz letenyei lakósnak 600 frt tőke, ennek 1876 évi szeptember 29-től járó 8% kamatai és 9 frt 85 kr. végrehajtási költségek iránti végrehajtási ügyében a fentnevezett kir. törvényszék területéhez tartozó letenyei 606. sztkben + 410c hrsz. a. Zakál Gyula tulajdonául felvett 130 frt becsértékü váltságköteles ingatlan ugyanazon tkben + 414. hrsz. a. Zakál Gyula tulajdonául felvett 402 frt becsértékü váltság köteles ingatlanok

1885 évi szeptember hó 23 napján délelőtt 10 órakor

Letenyén a községbiró házánál Málics János felperesi ügyvéd v. helyettes ugy Oroszváry Gyula ügyvéd mint Tamás Ferencz képviselője közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár.

Árverezni kivánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben v. óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 1 hónap alatt, — a másodikat ugyanattól 2 hónap alatt, — a harmadikat ugyanattól 3 hónap alatt, — minden egyes részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Kir. telekkvi hatóság Nagy-Kanizsán, 1885. april 12. napján.

CSERESNYÉS elnök. EVELL jegyző.
413 1—1

1283|tk. 885. februar 22.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

A nagykanizsai kir. törvényszék tkvi osztálya részéről közhirré tétetik, hogy Unger Adolf nagykanizsai lakós végrehajtatónak Reichenfeld Helen férjezett Kreuser Davidné végrehajtást szenvedő nagykanizsai lakós elleni 450 frt tőke 1881 évi szeptember hó 13 napjától járó 6% kamatok, 21 frt 50 kr. per, 9 frt 75 kr. jelenlegi s még felmerülendő költségek iranti végrehajtási ügyében a fentnevezett kir. tszék területéhez tartozó nagykanizsai 2861. sztkben A + 685 hrsz. a. felvett s 2689 frtra becsült ingatlan

1885 évi szeptember hó 12 napján d. e. 10 órakor

ezen kir. tkvi tvszék Csengeri-utcza Hencz ház helyiségében Garai Benő felperesi ügyvéd v. helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár.

Árverezni kivánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben, v. óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 1 hónap alatt, — a másodikat ugyanattól 2 hónap alatt, — a harmadikat ugyanattól 3 hónap alatt, — minden egyes részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen s módozatok szernit lefizetni.

Nagy-Kanizsán a kir. tszék tkvi osztályánál 1885 évi februar hó 27 én.

CSERESNYÉS elnök. EVELL jegyző.
412 1—1

4145|tk. 885 junius 11.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

A nagykanizsai kir. törvényszék tkvi osztálya részéről közhirré tétetik hogy Gyulasi Mária végrehajtatónak Balassa Andor illetve örökösei végrehajtást szenvedő polai lakósok elleni 142 frt. tőke 1879 évi november 11 napjától járó 6% kamatok 7 frt 43 kr. per, 8 frt 50 kr. végrehajtás kérelmi 8 frt jelenlegi s még felmerülendő költségek iránti ugy Lausch József-nek 50 frt. Zala megye árvatárának 133 frt 33⅓ krt. s a délzalai takarékpénztárnak 51 frt s jár. iránti végrehajtási ügyében a fent nevezet kir. törvényszék területéhez tartozó polai 34. sztkben II 1—6 sorsz. a felvett ingatlanoknak Balassa Andort illető, 818 frtra becsült 4/12 része, + 770|b hrsz, váltság köteles ingatlannak ugyanazt illető 120 frtra becsült 4/12 része, 772|b hrsz. váltság köteles ingatlannak 32 frtra becsült 4/12 része, 868|a hrsz váltság köteles ingatlannak 76 frtra becsült 4/12 része, 922|b hrsz. váltságköteles ingatlannak 250 frtra becsült 4/12 része, a polai 445 sztkben + 38|c hrsz. a felvett ingatlanok Balassa Andort illető, 440 frtra becsült 4/12 része legelő és erdő joggal, végül a becsebelyi 190 sztkben + 401|b hrsz. a felvett váltságköteles ingatlannak ugyanazt illető 460 frtra becsült 4/12 része ezen a polai 34 sztkben felvett illetőségből 3/12 része Ball Kati Balassa Imréné javára bekeblezett haszonélvezeti jogtól mentesen, még pedig a polai ingatlanok Pola község házánál

1885 évi szeptember hó 22 napján d. e 9 órakor,

a becsehelyi ingatlanok pedig ugyanazon nap, vagyis

1885 évi szeptember hó 22 napján délután 2 órakor

Becsehely község házánál Hertelendi Béla felperesi ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Kikiáltási ára fennebb kitett becsár.

Arverezni kivánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 1 hónap alatt, a másodikat ugyanattól 2 hónap alatt a harmádikat ugyanattól 3 hónap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Nkanizsán a kir. tszék mint telekkönyvi hatóságnak 1885-évi junius hó 20 napján tartott üléséből

CSERESNYÉS elnök. EVELL jegyző.
4 9 1—1

Raktár Nagy-Kanizsán: Weiss testvéreknél

KRONDORFI

Savanyu-Kút

„STEFANIA

Koronaherczegnő forrás."

Trieszt 1882 arany érem.

Raktár Nagy-Kanizsán: Weiss testvéreknél

Szénsavdus természetes alkalikus **savanyúvíz**, egyszersmind **gyógyvíz** a légzőszervek, gyomor és hólyag bántalmai ellen. **A krondorfi** víz legelső **szaktekintélyeink itélete szerint első helyet** foglal el az ausztriai alkalikus savanyúvizek közt.

Kutvállalat Krondorfban Karlsbad mellett.

Raktár Nagy-Kanizsán Weiss testvéreknél

továbbá a legtöbb füszerkereskedésben vendéglőben sta. 298 19 20.

! Terno ! Terno ! Terno !

6240 frtot 6240 frtot

Brünni huzasban aug. 12-én

nyertem a Budapesten kerepesi-ut 74. sz. I. em. 7. ajtó lakó Mihalik János mathematikus urtól kapott

7, 83, 43, számokra!

Azon bizalom, mely Mihalik János urnak évek óta minden felől jut, engem is felbátoritott arra, hogy e hires számmüvész szivességét én is igénybe vegyem és tőle oly biztosan kiszámitott, kimaradhatlan nyereményhez vezető szerencseszámokat kikérjek, milyeneket már számtalan embertársam boldogitására közölt, És csaknagyan, ugyszólván bizalmam jutalmául, a Mihalik urtól kapott fentmegjelölt számok által egyszerre gazdaggá lettem, miértis el nem mulaszthatom, ez örömteljes esetet embertársaim javára és hálaérzetem csekély jeléül közzététetni Mihálik ur már ezer meg ezer esetben fényesen igazolta a belé helyezett bizalmat, mivel szilárd fáradozása, kitünő szellemi tehetsége és Isten kegyelme által bámulatot gerjesztő, más által soha fel nem mutatható eredményeket ért el! — Mihálik ur már számtalan szegényt gazdagitott, minden özvegyet és árvát, aki hozzá fordult legszivélyesebben pártfogolt, sok szegény betegnek kinek orvosságra nem jutott pénze, dús nyeremények által egészségét segitette helyreállitani és igy magas tudománya és jó tevékenysége minden esetre a legfőbb elismerést érdemli. Minden, évek óta inséggel küzdő embernek most nyilik a legjobb alkalom, gyötrelmeitől szabadulhatni e hires mathematikus segitségével. miértis el ne mulassza senki Mihalik János ur bölcs tanácsát igénybe venni. illetőleg tőle biztos nyereményhez vezető szerencseszámokat kikérni. — Kiváló tisztelettel maradtam

STOJANOVITS JÓZSEF
tükör- és üvegáruk raktára
Szerajew, uj-utcza Bazar français.

Mihalik János urhoz Budapest, kerepesi-ut 74. sz. I. em. 7. ajtó intézett levelekbe kéretik válasz végett 3 drb. 5 kros bélyeget csatolni.

425 1—1

211|tk. 885 január 12.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

A nagykanizsai kir törvényszék tkvi osztálya részéről közhirré tétetik, hogy Folly Bernát letenyei lakos végrehajtatónak Toth Andor végrehajtást szenvedő polai lakos elleni 54 frt. 84 kr. tőke 1883 évi deczember 13-tól járó 6% kamatai 6 frt. 89 kr. per, 9 frt. 24 kr. végrehajtás kérelmi 8 frt jelenlegi s még felmerülendő költségek valamint a csatlakozónak kimondott zalamegye összesitett árvatára korábbi végrehajtatónak 35 frt 28 kr tőke, 1881 január 1-től járó 7% kamatai ugy a félévenkint lejárt kamatok 7% késedelmi kamatai 5 frt 80 kr per, 4 frt 45 kr ingó végrehajtási 5 frt 30 kr. végrehajtási s a még felmerülendő költségek iránti végrehajtási ügyében a fent nevezett kir. trvszék területéhez tartozó a polai 474. sztkven I 1—7 sor sz. a. Tóth Andor tulajdonául felvett erdő és legelő joggal 1425 frtra becsült ingatlan s + 1 sor sz. a. felvett 226 frtra becsült váltságköteles ingatlan

1885 évi szeptember hó 9. napján d. e. 10 órakor

Polán a község házánál Malics János felperesi, ugy Zalamegye árvatára részéről Dr. Tuboly Gyula m. t. b. ügyész ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár.

Az árverezni kivánók tartoznak a becsár 10% készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó, 1 hónap alatt, — a másodikat ugyanattól 2 hónap alatt, — a harmadikat ugyanattól 3 hónap alatt — minden egyes részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szernt lefizetni.

Nkanizsán a kir. törvényszék tkvi osztályánál 1885 évi februar hó 13-án.

CSERESNYÉS elnök. EVELL jegyző.
415 1—1

Sárkány **bizományi és butor-csarnoka Budapest, Gizellatér 3. sz. I. em. a Deák Ferenc-utcza sarkán.**

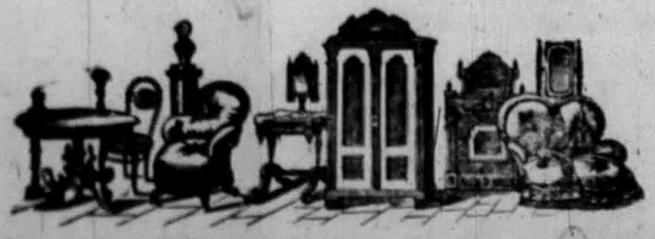

Ajánlja az országos kiállitás t. látogatóinak a legelőkelőbb hazai asztalos-mesterek által készitett őrlési választékban eladásra kiállitott igen finom szalon-, ebédlő-, háló és uri szoba berendezéseket mindennemü kivitelben; **körülbelül 150 szobára való egyszerü legszilárdabb asztalos és kárpitos butorok,** kelenyékre kiválóan alkalmas, valamint vasbutorok, nyári lakberendezésekre az egyszerü butorkészlet teljes felosztása miatt, mig e készlet tart, az elkészitési áron alul eladatnak.

Dús választék igen elegans, valamint egyszerü kész szalon-garniturákban legjelesebben a legujabb minta szerint elkészitve, atlasz, bársony, selyem, brocat, pluche, crep és juttaszövetekből

rendkivüli olcsó árak mellett. 418 1—4

Bemenet a Gizellatéri oldalról a 3. sz. kapunál I. em.

Megrendelések a legnagyobb lelkiismeretességgel eszközöltetnek. Mintarajzok és árjegyzékek bérmentve küldetnek.

86/tk. 885 január 6. 421 1—1

ARVERÉSI HIRDETMÉNY

A nagy-kanizsai kir. törvényszék tkvi osztálya részéről közhirré tétetik, hogy Zbinyovki Jenő orosztonyi plébános mint az ottani röm. kath. templom pénzkezelője végrehajtatónak Domina József, Ferencz, Anna orosztonyi és Domina János gelsei lakósok elleni 40 frt tőke 1882 évi január 1-től járó 6% kamatak 19 frt 80 kr. per, 5 frt végrehajtás kérelmi, 9 frt 50 kr jelenlegi s még felmerülendő költségek iránti végrehajtási ügyében a fentnevezett kir. törvényszék területéhez tartozó kerecsenyi 119. sz. tkben A + 403 479 hrsz. alatt felvett 230 frtra becsült ingatlanok együttesen

1885 évi szeptember hó 7-ik napján délelőtt 10 órakor

a kerecsenyi, az orosztonyi 355 tkben A + 193/c 45, 193/c 46, 195/a 24 hrsz. a. felvett s 240 frtra becsült fekvőségek együttesen

1885 évi szeptember hó 7 napjan d. u. 2 órakor

Orosztonyban a községbíró házánál Eperjessy Sándor felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár.

Árverezni kivánok tartoznak a becsár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 15 nap alatt, — a másodikat ugyanattól 3 hónap alatt, — a harmadikat ugyanattól 6 hónap alatt, — minden egyes részlet utánaz árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

N.-Kanizsán a kir. tszék tkvi osztályánál 1885 évi január hó 16-án.

CSERESNYÉS elnök. EVELL jegyző.

2836/tkv. 885 april. 10-én.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

A nagy-kanizsai kir. törvényszék tkvi osztálya részéről közhirré tétetik hogy Németh József szt.-liszlói lakós végrehajtónak Tuboly Pál végrehajtást szenvedő szent-liszlói lakós elleni 183 frt tőke 1880 évi junius hó 10-ik napjától járó 6% kamatai 13 frt 65 kr. per, 21 frt 75 kr végrehajtás kérelmi és becslési 8 frt jelenlegi s még felmerülendő költségek iránti valamint a csatlakozónak kimondott Németh Pál és neje Reinhaffer Teréziának 19 frt 11 kr. tőke ennek 1876 februar 26-tól járó 6% kamatai 8 frt per 18 frt 30 kr. végrehajtási költségek iránti végrehajtási ügyében fentnevezett kir. törvényszék területéhez tartozó szt. liszlói 22. számu tjkvben + 1 sor szám alatt 179 frtra + 2 sor sz. a. 6 frtra + 3 sor sz. a. 10 frtra becsült Tuboly Pál tulajdonaul felvett ingatlanok, továbbá a szent-liszlói 69 számu tjkvben + 1 sor sz. a. 110 frtra, + 2 sor sz. a. 261 frtra, + 3 sor szám alatt 42 frtra becsült Tuboly Pál tulajdonaul felvett ingatlanok

1885 évi szeptember hó 14 napján délelőtt 10 órakor

szt.-liszlón a község házánál Tuboly Viktor felperesi ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár.

Árverezni kivánok tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. telekkönyvi hatóság N. Kanizsán 1885 marczius 13-ik napján.

MIKLÓSS h. elnök. EVELL jegyző

420 1—1

KERESKEDELMI SZAKISKOLA alapitatott 1860-ban

Nyilvános

kereskedelmi tanintézet

TEMESVÁROTT

Ezen intézet három évi tanfolyamból áll és a németországi kereskedelmi akademiák és magasabb kereskedelmi iskolák mintájára van berendezve. A tanulmányaikat vezettek az egyévi önkénytesi szolgálatra jogosultak. Tannyelv magyar és német. E tanintézettel összeköttetésben áll egy jól berendezett negy beztalyu polgariskola mint előkészitő iskola.

A tanév kezdődik szeptember 1-én.

Értesitésit és közelebbi tudnivalókat nyujt

Vieszner Ferencz igazgató

401 2—3

KERESKEDELMI SZAKISKOLA alapitatott 1860-ban

Cs. kir. osztrák-magyar szabadalmazott

Farugony-matráczok

6 frt. 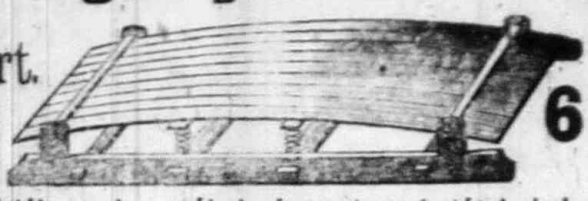 6 frt.

Pótlék szalmazsákok és sodronybetétek helyett

tiszta tartós és jutányos, különösen alkalmas intézeteknek és kórházaknak. Nagyobb megrendelésekné, megfelelő árleengedés. A megrendelésekné az ágy belső szélessége és hossza tudatandó.

Főraktár: BÉCS, I. Neuer Markt. 7

348 8—12

Fehérnemüek

a tanuló ifjuság számára;

u. m.: fehér és szines nappali ingek, nadrágok, hálóingek, zsebkendők, kötött fehérnemüek és harisnyák, ágynemü, paplanok, ágypokróczok és derékaljak legjobb és legszolidabb anyagból a legolcsóbb árak mellett ajánl

IRMLER és WÁGNER

Nagy-Kanizsán, a városháza átellenében

Továbbá mindennemü szines és fehér zsinór- és piquet-barchet, ruhára való flanell, saját készitményü vászon és asztalnemü, valamint a vászon- és fehérnemü-iparnak e szakhoz tartozó valamennyi czikkei **Csehországból, Morvaországból és Szilériából.**

Levélbeli megrendelések pontosan és figyelmesen teljesittetnek. Arjegyzékeket kivánatra bérmentve küldünk.

404 3—4

Leszállitott helyárak mellett.

BECKER tanár utolsó előadása.

Szombaton, augusztus 22-én a „ZÖLDFA"-kertbeli nyári arenában.

Ma utolsó nagy diszelőadás.

Uj műsorozattal, a legnagyobbszerü mutatványok

Először: **Antispiritisztikus ülés**

vagy

a spiritizmusz titkainak leleplezése.

Bemutatja **Oelsnna Elvira** kisasszony. Ezután: először nagyhatásu mutatvány:

Merénylet Becker tanár ellen

Szibériában:

a merényletet elkövette egy a bányákból megszökött fegyencz és rablógyilkos, Popoff János, Krasnojarsk és Irkutsk közt 1869-ben.

Először: Melusina, a villamos menyasszony.

Azután először:

A 19-ik század csodája:

a levegőben lebegő Trapez-hölgy

Részletesebb programm a nagy falragaszokon.

Kezdete 8 órakor; vége 10½ órakor.

Ross időjárás esetén az előadás vasárnap 23-án lesz.

Helyárak: 1. 2. 3. 4. sor szánozott ülőhelyek 80 kr; 5—9 sor 60 kr. földszinti szánozott szék 40 kr; belépés a helybe 20 kr; katona és gyermekjegy 20 kr.

Üzlet megnyitás.

Ezennel van szerencsém a n. érdemü helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy ***Nagy-Kanizsán a delegalai takarékpénztár épületben az udvarban jobbra*** törvényszékileg bejegyzett czégem alatt

Fiálovits Lajos

KÁRPITOS és DISZITÓ

a mai kornak megfelelő dúsan berendezett, fiók butor üzletet nyitottam.

Egyszersmind bátor vagyok ajánlani, hogy raktáramban mindennemü sajátgyártmányu asztalos, esztergályos és kárpitos munkák franczia divatlapok mintája szerint készletben találhatók es nálam megrendelhetök, mindezen szakmába vágó megrendeléseket, felelőség mellett, a legjutányosabb áron elvállalok, ugy szintén avult butorokat át alakitok, ugy helyben, mint vidéken, raktáron találhatók fénytelen tölgyfa, háló- és ebédlőszoba berendezések, ó-német alakokban, (Altdeutsch renaisanz). Továbbá mindenféle álló, függő és Konzol tükrök, függöny tartók (Karnischen) minden alakban. Dús raktár kész garniturákból, ugy mint Jutte, crepp, buroth nyomat. és sima bársonyból minden szinben. Utomanok és kisebb nagyobb divánok, kanapék a legujabb fajtáju amerikai bőrből. Elvállalok menyasszonyi berendezéseket a legjutányosabb árak és felelőség mellett.

Nagy raktára hajlitott nádzonatu butorok es minden fajtáju vas butoroknak.

Midőn ezen nagy raktáram egyes kiválóbb czikkeit a nagyérdemü helybeli és vidéki közönségnek felsorolom, teljes tisztelettel kérem szives pártfogásukat. Ezzel maradok kiváló

tisztelettel:

Fiálovits Lajos

kárpitos és butor-kereskedő.

Minden szülő és tanuló figyelmébe!

!! OLCSÓ ÉS PONTOS KISZOLGÁLÁS !!

mindennemü

ISKOLAI TANKÖNYVEK

az igazgatóságok által megállapitva a főgymnasium, polgári-iskola, izraelita-elemi és kereskedelmi, kath. elemi- és felső-leányiskolák részére,

Eredeti bolti áron kaphatók

Fischel Fülöp könyv- és papir-kereskedésében **N.-Kanizsán.**

Városház-utcza.

Egyszersmind ajánlja dúsan berendezett **papir-, iró- és rajz-szerek,** valamint mindennemü **iskolai- és jegyzői nyomtatvány raktárát. Iskolai könyvjegyzék,** valamint az **Irodalom összes termékeinek jegzékét kivánatra ingyen megküldi.**

Tanulók zsebnaptára 1885/86 évre 50 kr.

Tanulók zsebnaptára 1885/86 évre 50 kr.

Minden szülő és tanuló figyelmébe!

Nyomatott Fischel Fülöp laptulajdonosnál Nagy-Kanizsán.

35. szám. Nagy-Kanizsa, 1885. augusztus 30-án. XII. évfolyam.

Szerkesztőség: Bajza-utcza 4. sz. ide intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Kiadóhivatal: városház-utcza 1.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

ZALA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zalamegyei ügyvédegylet, a Nagy-Kanizsai- és Délzalai takarékpénztárak, Bankegyesület, az Alsó-muraközi takarékpénztár reszvénytársaság és önsegélyző szövetk. hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 5 frt. — kr.
Fél évre . . . 2 „ 50 „
Negyedévre . . . 1 „ 25 „

Hirdetések jutányosan számittatnak.

Árverési s egyéb hivatalos hirdetmények 30 kr. bélyegdijon felül 100 szóig 1 frt, azontul minden szóért ½ kr.

Nyilttér petitsora 10 kr.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: Vasárnap.

Akik nem voltak ott.

Jegyzőválasztásra gyült össze egy alföldi község lakossága A jelöltjük igen derék, jóravaló ember volt, senki sem kételkedett kitünő tulajdonságaiban s bizonyosra vették egyhangu megválasztását Annál nagyobb meglepetésére szolgált a gyülésnek, hogy mikor a választásra kerület a sor, két községbeli polgár, aki épen nem tartozott a legelsők közé — egyszerű mesteremberek voltak — elkezd egész mérgesen lármázni és kikelni a megválasztandó ellen, hogy ez ilyen meg amolyan ember, hogy erre nem lehet a község pennáját bizni, szóval hogy ez nekik sehogy sem kell. — A két jeles atyafi ellenzésére nem sokat adott a többi, okos ember és a választás megtörtént. Az uj jegyző első dolga volt felkeresni a két oppoziczionáriust.

— Mondják csak meg, Lukácsi Egyed és Ödöni Iván uraimék, hát tulajdonkép mi kifogásuk van ellenem? Igazán olyan mihaszna embernek tartanak?

— Isten ments, édes jegyző uram, hogy annak tartanánk. Dehogy is tartjuk. Nagyon jól tudjuk, hogy különb jegyzőt keresve sem találtunk volna.

— De hát akkor miért agyarkodtak annyira ellenem, mintha magam volnék a megtestesült veszedelem?

— Lássa, drága nótárius uram, ennek is megvan a maga oka. Ha mink is szótlanul beleegyeztünk abba, amit a többi mond és tesz, akkor senki sem vesz észre bennünket s jegyző ur ki tudja, mikor tudta volna meg, hogy Lukácsi Egyed és Ödöni Iván is van e községében. Igy bezzeg megtudta hamar s lám törődik is velünk, fel is keres ennünket s ilyen belső diskurzusra méltat....

Adomának nem új adoma ez, hanem igen élénken megujult emlékezetünkben, mikor a Szegedi Napló s az Arad és Vidéke szerdai, e hó 29-ikei számait elolvastuk. Ez a két vidéki ujságkollegánk — mely legtöbb vidéki napilaptársával együtt a szerkesztői kongresszuson távolléte által tündökölt, most — quasi post festa — kigyót — békát kiált az egész mozgalomra s hol maliczíával, hol gúnynyal, hol kicsinyléssel iparkodik közönsége előtt csorbítani azt a hatást, melyet a fővárosi sajtónak a kongresszusról szóló „áhitatos szemforgatású“ és „jóakarattól duzzadó“ tudósitási és megjegyzései bizonyára keltettek.

Lukácsi Egyed és Ödöni Iván uraimék rezoniroznak, hogy észrevegyék őket.

Az eljárást tehát értjük, habár mentséget nem találunk reá.

Ez a két jó kollegánk hiányzott a kongresszusról. Távolmaradását a Sz. N. azzal indokolja, hogy a kezdeményezők maguk közt csinálták meg az egész kongresszus tervét s nem kérték ki a legilletékesebb lapok és emberek véleményét, hogy voltaképen kik ezek a „legilletékesebb emberek és lapok“, ezt megmondani, szerénysége tiltja a Sz. N.-nak, mely mindazonáltal elég önérzettel tiltakozik az ellen, hogy egy csöbörbe vessék azokkal a kollegákkal, kik a hirlapirói kongresszuson nem tudnak fellépni más inditványnyal, minthogy a cserepéldányok postabélyegét eltöröljék. Ha nincs arra való pénzük — ugymond bölcs és nagy kollegánk — ne küldjenek cserepéldányt.

A másik, az Aradi Hiradó azt mondja: „nem képviseltettük magunkat a kongresszuson mert nincs semmi kedvünk, sem időnk olyan kisérletben venni részt, melynek eredménytelen volta felől meg vagyunk győződve.“ Ez is igen jóakaratu, igen kollegiális buzgóságu nyilatkozat, méltó ahhoz a kiváló helyhez, melyet a vidéki napilapok a vidéki ujságirodalomban elfoglalni vélnek.

Az Aradi Hiradó tehát előre meg volt győződve a „kisérlet“ eredménytelenségéről.

Hogy e bölcs meggyőződését honnan meritette naponkint megjelenő vidéki laptársunk, azt nem tudjuk. Hihetőleg önmagából. Ez lehet elég jó forrás de legalabb ez esetben kár volt, néki abszolut értéket tulajdonitani.

Mert hogy eredményteten volt e a kongresszus, vagy sem, ezt legközelebb leszük bátrak, az ügy fontosságához képest, részletesen és lelkiismeretesen kifejteni. Tudjuk, hogy a mi véleményünk egy cseppet sem fog imponálni sem az A. H.-nak sem a Sz. N.-nak, kik a vidéki sajtón felül állóknak képzelik magukat hetenkint hatszor való megjelenésöknél fogva. Mi csak egyszer jelenünk meg legtöbb kollegáinkkal együtt, a mi véleményünknek tehát az ő aritmethikájuk szerint legalább is hatszorta kisebb a sulya.

De annyit talán be fognak ismerni ők is, hogy például az Egyetértés nyom annyit a latban, mint akár egyikök, akár másikok. Az Egyetértésnek sehogy sincsen oka, irányunkban nagyobb jóakarattal viseltetni mint nekik, kik — ha nem akarják is — de mégis szükebbkörü kollegáinkhoz tartoznak.

Az [illegible] ott voltak a [illegible] tudósitói, akik hiven [illegible] referálták az ott [illegible]ekről lapjokban. Az Egyetértés tehát, mely ott volt a kongresszuson, aug. 27-iki számában a többi közt ezeket irja róla:

A tanácskozások folyama, néhány hevesebb felszólalást számba se véve, józan gyakorlati érzékről tett tanuságot. Sok fellengző inditvány, mely részint a b.-füredi javaslatban, részint az általános előterjesztésben legalább megérintatott, itt most vagy egészen elmaradt vagy visszhangot nem keltett. A sajtószabadság korlátozását magával hordozó minden felfogás elszámittatott, s a *valósággal elfogadott inditványok mind gyakorlati természetűek és czélszerűek.*

Majd felsorolva a kongresszus határozatait és inditványait, igy nyilatkozik:

„Bármi lesz ez inditványok sorsa, vagyis helyesebben mondva, ha ez inditványok sikerre jutása halasztást szenvedne is: *a kongresszus már ezek elfogadásával s az ezekben foglalt eszmék megmozditásával üdvös munkát végzett.* Mert vidéki hirlapjainkra nézve ezekben jótékony reform s helyzetüknek jelentékeny javitása rejlik.“

Ime a felfogás különbsége S hogy melyik felfogás a helyesebb: azé-e, aki aki közvetlen érdekeltség nélkül jelen volt és szemlélt, avagy azé, aki illetéktelen arisztokratizmusból, megbántott hiuságból, vagy egyéb kicsinyes oknál fogva, duzzogva távol tartotta magt: — e fölött méltóztassék gondolkodni ugy a Sz. N.-nak, mint az A. V.-nek.

Ambár az eddigiek után már csak igen kevés belátást és jóakaratot merünk reményelni az idézett két ujságtól, kik sokkal nagyobbaknak tartják magukat, semhogy a kisebbek inicziatívájára valamely ügyben velök együtt müködni hajlandók volnának. — De ha már nem viseltetnek is jóakarattal az ügy iránt, nekik legalább valótlan dolgokat ne állitnának a közönség megtévesztésére.

Mi egyébnek lehetne nevezni valótlanságnál pl. az A. és V. eme egyhangu és kategorikus nyilatkozatát: „A vidéki hirlapirodalom szellemi érdekeivel a kongresszus eddig nem foglalkozott“. Ez — a legenyhébben szólva — igazságtalan állitás és állitójára nézve annál súlyosabb beszámitás alá esik, miután ő kollega, kinek igy beszélnie még akkor sem lenne szabad, ha állitásának alapja volna is.

Pedig nincs. Akik buzgóbbak, jobb

Tárcza.

Dalok.

I

Reng a hold az éjnek tengerében,
A fáradt nap nyugalomra ment;
Barna árnyék néma birodalma
Virraszt már az álmodók felett.

Minden alszik égen és a földön,
Oh mi szép az éj, mi nesztelen!
Csak szivemnek nincsen álma, nyugta.
Ébren tartja forró szerelem.

Ah, ha tudnám, hogy szerelmed álom
S keblem ébren hasztalan hevül:
Lennék én is álmok álmodója
És álmodnám véghetetlenül.

II

Nem ugy lebbent el gyors illanással,
Ajkainknak legelső csókja, nem!
Lassu, titkos volt az elmulása,
Mint hajnalpiró nyári reggelen.

Nem is csók volt az; hisz olyan édes
A csók talán, talán nem is lehet?
Szíveinknek volt szép álmodása,
Mit ajkainkkal ők kiböltenek.

Bédey István.

Entre nous.

— *Kongresszusi reminiszczencziák.* —

— A „Zala“ eredeti tárczája. —

Vasárnap este szinte meghökkenve álltam meg a Hungária nagy éttermének küszöbén. A fényesen kivilágitott tágas terem egész hosszában két óriási asztal, mindegyiken vagy száz teriték. Az asztalok mellett nem ül senki, hanem két csoport a feketébe öltözött ur egymástól különváltan álldogál diskurálva — az egyik csoport jobboldali, a másik a baloldali hosszu asztal mellett. A jobboldaibeliek többnyire frakkban, rendkivüli eleganczíával, némelyiknek ordó a gomblyukában, kiborotvált arczok, brilliánt gyürük, német társalgás. Ismerős arczot nem igen látok. De igen... ott tünik fel Iványka Imre, karonfogva Hieronymivel. Soh' nem hittem volna, hogy ezek is vidéki ujságirók.

Mert a vidéki ujságszerkesztők kongresszusának ismerkedési estélye volt ekkor tartandó a Hungária eme termében.

A baloldali csoport tagjai szalonkabátosan és gérokkban, számra nézve vagy hetvenen — amazok valamivel többen voltak — vegyest fiatalok öregekkel s valamennyin egy bizonyos jelleg, mely azt mutatja, hogy az illetőnek tollforgatás a mestersége. Köztük egy csomó fővárosi fiatal ujságiró, akik eljöttek reporterkodni, a világtörténelem számára feljegyezni a vidéki kollegák által elmondandó toasztokat. Ez az est ugyanis — mint ismerkedési — előreláthatólag csupa felköszöntőkből állandott. Ismerkedünk speecheink segitségével.

Itt már találtam ismerősöket is. Az egész csoportról csakhamar kitaláltam, hogy ezek a vidéki ujságirók.

De hát amazok kicsodák? — Kisült hogy a német vasutegylethez tartozó vasutigazgatók is éppen ekkor, ugyanezen a helyen tartják az ismerkedő bankettjüket.

Német vasutigazgatók és magyar vidéki ujságirók nem igen toasztirozhatnak egyszerre ugyanegy helyiségben. Ez világos volt valamennyiünk előtt. — Az elsőség az övék volt, — ők előbb rendelték meg a termet. Mi tehát elvonultunk a nagy szállónak egy kis termébe, gondolva, hogy jó emberek megférnek szük helyen is. Itt nem versenyezünk egymással, itt nem akarjuk egymást kiszoritani, a testvériesülés ünnepét akarjuk megülni. Minél szorosabban leszünk, annál jobban simulunk egymáshoz már az első estén. Jó lesz nekünk ez a kis szoba is, kivált miután már esti tiz óra van és mindnyájan éhesek vagyunk. Maradjunk itt.

Igen ám, de bizonyos körülmények közt még a hatodik nagyhatalomnál is hatalmasabb a fizika. Az a tudomány, mely azt mondja, hogy két test egy helyen meg nem fér, bármennyire szereti is egymást. És igy miután egymásba nem ülhettünk, egymás mellett pedig még hering módon se volt elég helyünk: kiadatott a jelszó:

— Máshova!

Egy kollegánk rögtön megtette magát helykereső küldöttséggé s mig visszatért felfedezési utjából, addig kezdtünk ott a szük helyen ismerkedni; — keservesen ment, mert nem tudtunk egymáshoz férni.

A helykereső bizottság szerencsére gyorsan tért vissza. Diadalmasan lobogtatta kalapját és derült arczczal jelenté:

— Tisztelt kollegák! A vigadó vörös éttermét már teritik számunkra.

Viharos éljenzés, mely egyaránt fakadt szivből és gyomorból.

*

A vigadóban elég helyünk volt. Három nagy asztal egymás mellett. Elhelyezkedtünk.

Az ismerkedésre nézve kitünő, ötlete volt a veterán korelnöknek, Roboznak, ki a középső asztal fejénél ült. Felemelkedett és bemutatta magát.

— Én Roboz István vagyok.

— Éljen!

— Már most a többi urak is szíveskedjenek felkelni és sorba bemutatni magukat.

Tehát felkeltünk sorba, bemondtuk nevünket és a lap czimét, mely szerencsés volt magát általunk képviseltetni.

Egy kollegánkra nézve különben felesleges volt magát ujra bemutatni. Már előzőleg megtisztelt mindenkit a névjegyével. A névjegy tartalma:

Mikecz József
oklevelés jegyző,
iró, az „Ébredjünk“ radikális antiszemita hetilap szerkesztője és tulajdonosa; az országos keresztény önsegélyző és fogyasztási szövetkezet nyiregyházai fióktelepének elnöke,

A névjegy virágos alapon, szines kartonra van nyomva és mindjárt első estén elkelt vagy nyolczvan példányban. Kiki gondosan eltette emlékül.

*

Mikecz ur különben magyar ruhában, csizmásan, atillásan, tollas kalpaggal, kostökkel és makrapipával jelent meg kongresszuson. Szakállával mindenkinek imponált, de még sem annyira, hogy egy határozott szemita-tipussal megáldott fővárosi ujságiró ekkép ne mutatta volna be magát neki:

— Én Kossuth Jakab vagyok.

Mikecz megdöbben.

— Mindig igy hivták az urat?

— Nem. Ezelőtt Kohn Jakab volt a nevem.

A radikális antiszemita hetilap szerkesztője és tulajdonosa nyomban hátat forditott neki.

Másnap azonban — hihetőleg rövidlátó — nem ismert rá Kossuth Jakab urra és most meg ő mutatta be magát neki.

— Nevem Mikecz.

akaratuak voltak nála, akik nem röstelték időt, fáradságot és költségeket és megjelentek a kongresszuson, azok előtt valamennyi előtt egy és ugyanaz a főczél lebegett: épen a szellemi érdekek megvédelmezése és megóvása. Csakis ezt vette tekintetbe első sorban az előkészitő bizottság és ily értelemben készült el a kongresszus elé terjesztett javaslata. A végrehajtó bizottságnak adott utasitások lényege mind épen a szellemi érdekekre van különös tekintettel. És egyébiránt alább ott vannak a kongresszus *határozatai*, méltóztassék ezeket végig olvasni s azután — a dolog ismerete után — nyilatkozni felőle.

Bizony ezt a két czikket, a Szegedi Napló és az Arad és vidéke felig lenéző, félig gúnyolódó és igen olcsón — alaptalan állitások nyomán — gúnyolódó czikkét, a kongresszus nem érdemelte meg. Legkevésbbé pedig a vidéki zsurnalisztika közegeitől.

Szinte meg vagyunk akadva, melyik állitás czáfolásán, illetőleg alaptalan voltának kimutatásán folytassuk. Sorra kellene czitálni mind a két czikknek minden egyes passzusát, — a czáfolat kész. Csakhogy egyrészről ennyi helyünk sincsen a mi szerény terjedelmü lapunkban, másrészről pedig szükség sincsen ilyen nagyon terjedelmes védekezésre. Az elfogulatlanok az eredményekből itélve — méltányolni fogják a kongresszust e megtámadások daczára is.

Csak a legeklatánsabb dologokra akarunk még reflektálni.

Kezdjük a Szegedi Naplón. Ez már azért is hiába való munkának tekinti a kongresszus működését, mert nem volt benne képviselve az *egész* vidéki sajtó. Engedelmet kérünk: ez félig naiv, félig pedig — a konzekvencziát illetőleg — elhamarkodott állitás. A legnagyobb naivság épen a kongresszuson jelen nem volt Sz. N. részéről a kongresszusnak szemére hányni, hogy nem volt benne képviselve az összes vidéki zsurnalisztika. — Hát miért nem tetszett ott lenni? Meghíva voltak valamennyien. Az bántotta önöket, hogy nem önök, hanem mások, a kisebbek, voltak a kezdeményezők? Hát miért nem méltóztatott a dolgot kezdeményezni önöknek, a nagyoknak? Mi nem csináltunk volna a megjelenésből rejtett etitkett-kérdést s ha önök az ügyet hasonló buzgósággal, hasonló komolysággal és jóakarattal veszik kezökbe, mint ahogy mi tettük, mi nem vontuk volna ki magunkat, sőt ha bennünk — bármi okból — az a vélemény támadt volna, hogy nem fogjuk elérni a kitüzött czélt, mégis ott lettünk volna, hogy megmutassuk az *akaratot*.

A konzekvenczia pedig, hogy mert nem voltak ott mindnyájan, tehát nem ér semmit az egész munka, — mint mondtuk — igazságtalan. Ötvennégy vidáki lap ott nolt. Aránylag tekintélyes szám ez is s a munka folytatásához — bizvást remélhetjük, hogy hozzá fog csatlakozni a többi is, aki jót akar. Akik azután is el fognak maradni, azokról bátrak leszünk feltenni, hogy vagy nem akarják, vagy nem merik a vidéki sajtó emelkedését előmozdítani. És rajta leszünk, hogy a közönséget e lapok tendencziái felől felvilágositsuk.

A kiküldöt végrehajtó-bizottság igenis azon lesz, hogy módot találjon az *egész* vidéki sajtónak az egyesületbe leendő *kényszerü* bevonására. A rendelkezésünkre álló minden eszközzel, amig csak a toll ki nem hull kezünkből — és egyelőre erősen fogjuk — ösztönözni fogjuk a kormányt és törvényhozást a sajtótörvénynek ily szempontból is leendő reviziójára. Azt hiszszük, ennek elvégre is sikerülnie kell. Be kell látnia a kormánynak és törvényhozásnak, hogy az 1848 iki magyar sajtóviszonyokhoz mért törvény sehogy sem felel meg a mai sajtóviszonyoknak. Tudjuk, hogy munkánknak nem letz rögtön, egyszerre teljes eredménye.

De lesz később. Addig is egyesülünk, hogy a jelenleg rendelkezésünkre álló eszközökkel, szilárd egyesülés segitségével, mozditsuk elő és biztositsuk a haladást. Aki kényelmesebbnek, vagy magára nézve czélszerübbnek tartja, felhasználni a sikertelenség ürügyét és közönyös, passziv, vagy plane ellenséges állást elfoglalni e mozgalommal szemben, az ilyen csak bizalmatlanságot kelt bennünk önmaga iránt, de sem meg nem félemlit, sem el nem csüggeszt, sem vissza nem riaszt.

A cserepéldányok bélyegmentesitésére irányuló akcziót egész egyszerüen „kómikus"-nak találja tisztelt kollegánk, a Sz. N. Azt mondja, hogy ez mindösszse évenkint 15 20 frtnyi kiadás s aki ezt sem birja, az csukja be a boltot.

Ne olyan fennen, tisztelt napilap, és mindenekelőtt több igazságszeretetet. Ha valamennyien buzditani, oktatni, serkenteni akarjuk egymást, ugy mindenekelőtt teljesen ismerősöknek kell lennünk egymással. Erre nézve a legnagyobb mértékben ki kell terjeszteni a csereviszonyt. Az egyesület tagjai mind cserében akarnak lenni egymással, nem mintha materiális hasznuk lenne e cseréből, hanem mert a szellemi niveau emelésére szükséges. Már most feltéve, hogy az egyesületnek 100 tagja lenne, a cserepéldányok évi postaköltsége hetilapnál 52 frt; hetenkint kétszer megjelenő lapnál 104 frt és ebben az arányban feljebb. Már pedig vidéki lapnál ekkora költség lényeges rubrika. Napilapnál is. A Sz. N. hiába sajnálgatja a „szegény" eket; — ő sem lehet valami Krőzus. Mert ez esetben azt hiszszük, azon lenne, hogy lapját valódi napilappá tenné nem ssak megjelenés idejére, hanem tartalmára nézve is. Mert jelenlegi tartalmával ugy a Sz. N., valamint a többi vidéki napilapok csak épen olyan szük keretü helyi érdekü lapok, mint az általuk lenézett többi szegény vidéki lap. Ők sem láthatják el magukat gyors és pontos tudósitásokkal, ők sem követhetik kellő gyorsan és alaposan az országos és nagyvilági eseményeket, — ők sem képesek p ó t o l n i a fővárosi napilapokat. Már pedig nekik az volna a hivatásuk. Kiterjeszkedtünk volna erre a kérdésre is a kongresszuson, de nekik nem méltóztatott ott lenni és bennünk volt annyi kollegiálitás, hogy távollevők ügyeit nem feszegettük, nem ugy mint azok, kik a távolból mondanak tájékozatlan és hamis véleményt.

A Sz. N. és az A. és V. is szinte csodálkoznak azon, hogy a kongresszus sokat foglalkozott a vidéki lapok anyagi helyzetének javitásával. Azt mondják, ez a kiadók dolga.

Ez állitás sem akczeptálható a viszonyokkal ismerős ember által. A vidéki lapszerkesztők nagyobb része egyszersmind kiadója is lapjának, s már ez okból is szoros a szerkesztői és kiadói érdek kapcsolata. de másrészről csak világos dolog az, hogy a mely lapnak nagyobb a jövedelme, az jobban is lehet szerkesztve, annak magasabb is lehet a szinvonala. Az anyagi jóllét itt határozottan alapját képezi a szelleminek és egyenesen az utóbbi érdekét mozditjuk elő az előbbivel. Hogy ezen mikép lehet gáncsoskodni, azt mi a mi „Isten nevében szerkesztett hetilapocska" eszünkkel nem vagyunk képesek felfogni.

És ujra határozottan visszautasitjuk a Sz. N. részéről a kongresszusnak imputált „fiaszko"-t. — A kongresszus erkölcsi és szellemi eredményét méltányolták már illetékes oldalról; a praktikus eredmény elérésére egész buzgósággal és erővel iparkodunk tovább és az a tudat, hogy kollegáink tulnyomólag nagyobb része nem áll a Sz. N pesszimisztikus és negativ álláspontján, ez a tudat garancziát nyujt nekünk arra, hogy a praktikus eredményre nézve sem lesz fiaszkónk.

A Sz. N. czikkének kenetteljes befejezésének értékét is kellő mértékre tudjuk redukálni. Felesleges volt a szándék, a keserü pirulát megczukrozni; ugy sem vettük be, — nincs szükségünk reá!

Ezek után már kevés szavunk van az ellenünk zengő duett másik tagjához, az Arad és Vidékéhez. A legtöbbre nézve — mily csodálatos associatio idearum — egy huron pendül napilapkollegájával a Sz. N-val, és amit ennek feleltünk, ebből tessék érteni amannak is, ha egyáltalában foglalkozni szokott ellenkező véleményekkel.

Csak arra nézve szeretnénk felvilágositani az A. és V. ét, hogy a kongresszus által kiküldött végrehajtó bizottság maga sem tudná, mit akar kisütni. Igenis ez a végrehajtó bizottság teljes tudatában van teendőinek. Tudja ezt a kongresszustól nyert utasitásokból és munkaköre határozottan ki van jelölve a kongresszus határozataiban. Csupa hasznos és czélszerü teendő. És a végrehajtó bizottság, erejéhez és tehetségéhez képest, meg fog felelni feladatának, daczára annak, hogy érzi ennek nehézségét s tudja hogy ehhez több igyekezet és szorgalom fog kelleni, mint pl. egy „nagyhangu, gáncsoló és csipkedő ujságczikk megirásához.

Hogy a sajtó helyzetét megjavítani a közönség izlése van hivatva, ezt értjük és tudjuk mi is. De e szerepre mi nem *egyedül* a közönséget tartjuk hivatottnak. És mi prakticze is ismerjük a közönség izlését s tudjuk, hogy ez még igen ingadozó és fejletlen. Épen a sajtó hivatása a közönség izlését művelni, nemesiteni. Egyedül csak a közönségre tehát nem bizhatjuk ügyünket. Talán váriálni lehet itt egy régi közmondást: „Segits magadon, a — közönség is megsegit."

Mi akarunk és fogunk segiteni magunkon. A kicsinylés és a közöny talán hátráltatja munkánk sikerét, talán tovább odázza, mint ez az ügy érdekében kivánatos, — de a siker meglesz, mert mozgalmunk egészséges; ez a mozgalom üdvös czél felé törekszik, helyes eszközökkel.

Kritizálni, gáncsoskodni könnyü. Mi a helyes kritikának szivesen vetjük magunkat alá. A jóakaró és jó tanácsot pedig szivesen fogadjuk. De az ilyen kritikára és az ilyen tanácsokra milyeneket untig czitált két kollegánktól kaptunk, az ilyenekre sajnálattal bár, de nem mondhatunk egyebet, mint hogy ments meg isten bennünket jóbarátainktól; az ellenségeinkkel majd csak végezünk valahogy.

— Az enyém meg Jakhecz volt a válasz.

Erre máz a nyiregyázi Istóczy sem tehetett egyebet, mint hogy elnevette magát.

*

A kongresszusi lakomák alkalmával elmondott áldomásokat megolvashatták a napilapokban. Az első estén nagy hatást idézett elő a Mócs Zsigáé, aki Fiumében szerkeszt magyar-olasz ujságot.

A hat millió magyar előfizetőt éltette.

Eljenek, habár a hatmillió magyar embernek századrésze sem fizet elő ujságra.

De épen ezért: vivant, crescant!

Kenedi, a Pesti Hirlap szerkesztője, aki Mócs előtt mondott felköszöntőt, ezt azon kezdte hogy:

— Engedjék meg, hogy én mint e társaságban ha nem is a legidősebb, de mindenesetre a legkopaszabb...

Mócs kinek feje valóságos őserdőt képez hajbőség dolgában, erre az ő speechét igy vezette be:

— Engedjék meg hogy én, mint e diszes társaságban ha nem is a legfiatalabb, de mindenesetre a legbozontosabb...

Mindenki nevetett, csak Szávay Gyula, a győri Garaboncziás Diák ült ott szomoruan és hallgatagon. Resignált arcza hiven visszatükrözte ki nem mondott gondolatát:

— Én, mint e társaságban a legfiatalabb és legkopaszabb...

Ámbár a későbbi »vad« toasztok egynémelyikénél valóságos szerencse volt a kopaszság. A kopaszok haja nem meredt égnek.

*

Hadd térjek még egy kicsit vissza Mikecz kollegánkra. Nemcsak a vizitkártyáját, hanem — ami már kevésbbé ártatlan dolog — a lapját is kezébe nyomta mindenkinek. Félénken fogtam az olvasásába, de érdeklődésem egyre fokozódott, minél tovább jutottam. Valóságos kincsesbányája a bolondgombáknak, nyakatekert és születlen mondásoknak, izléstelen és brutális kifakadásoknak.

És Mikecz ur nem tudta, talán most sem tudja még, hogy a kongresszus és az alakitandó egyesület épen az övéhez hasonló lapok ellen irányul.

Az »Ébredjünk« niveaujának, stilusának és erkölcsi »érték«-nek jellemzésére engedjék meg czitálnom a következő passzust e jeles ujság »Csalánok« rovatából:

> Igy történt a napokban is midőn egy derék vidéki uri ember azt mondta egy hecczegő jakhecznek: köszönje, hogy kestyü nincs a kezemen mert különben »gy vágná« pofon, hogy rögtön panaszra szaladna a vén Ábrahámhoz. Igy azonban nem akarom kezemet bepiszkolni.

*

Nem érdektelen és igen mulatságos a Mikecz-ujság ortográfiája is. A Rókák és Varjak — mint nagyobbfajtu állatok nagy kezdőbetüvel, a tetvek — mint picziny ek — kis betüvel vannak irva.

Es — ami szintén jellemző — a szerkesztő és tulajdonos ur ekkép van aláirva a lapon:

»Mikecz József
(DEMOSTHENES)«

*

Hát az bizony szomoru, hogy ilyen Demosthenesei is vannak a magyar vidéki hirlapirodalomnak, de hiszen a kongresszusnak épen az a czélja, hogz az effajta salaktól megtisztuljunk. Az ilyenekkel nem akarunk egy sorban állni mi sem.

*

Jóizü, kedélyes ember Kóródi, a Bereg főmunkatársa. Egyik felköszöntőjében elmondta az Ugocsának utolsóelőtti lapjában miért volt annyi sajtóhiba. Az illető szerkesztő ugyanis maga mentegetőzött azzal, hogy a lapra nem lehetett elég gondot fordítani, miután ugy a szerkesztő, mint a munkatársak künn voltak egész héten — csépelni.

Természetes — ugymond Kóródi — hogy ha a szerkesztő csépel, akkor könnyen eshetik hiba a nyomtatásban.

Kerekes Samu marosvásárhelyi szerkesztő méltó irigykedése tárgyát képezte volna Tuboly Viktor irótársunknak, Félóráig tartó, improvizált felköszöntő oly gyönyörü rimekben, mikhez képest a Száz Károlyéi csak olyanok mint a szóda a sampányihoz viszonyitva.

A legelegánsabb szónokunk volt Várady Gábor, az ősz képviselő, ki a »Máramaros« czimü lapot képviselte. Az öreg ur toasztjai és kongresszusi beszédei voltak a legélvezetesebbek. Szellemes ötletek, kitünő eszmék, oratori nyugalommal s mindamellett az egész hangon átvonuló nemes hévvel előadva. Egészen rajta feledkeztünk, amikor beszélt.

*

A kongresszisták az egész idő alatt együtt voltak. Délelőtt a gyülésen, gyülés után ebéden, ebéd után a Fiumében, kávé után a kiállitáson, este a szinházban, szinház után vacsorán, ezután megint a Fiumében, csak az éjjeli Fiume után ki merre kedve tartotta, némelyen haza a szállásra.

Én csak később értem oda.

Ugy gondolkodtam, hogy nem aludni mentem Pestre.

*

Összeismerkedtünk szépen. Kecskemét Nyitrával, Máramaros Somogygyal, Marosvásárhely Zalával.

Milyen sok rokonszenves, kedves ismeretséget kötöttem. Ha egyebet sem profitiroztam volna a kongresszusból, már ez is elég lenne.

Zalából öten voltunk: Bátorfi, Udvardy, Margitai, Varga és én.

A vármegye hirlapirodalma tekintélyesen volt képviselve.

Somogyból egyen voltak: Roboz. Hanem ez felért egy csomóval.

Napilap egy volt: Árdényi. Ezt is féltettük, hogy nem marad meg a kongresszus végeig épségben. Minden pillanatban attól lehetett tartani, hogy explodál. Csupa dinamit ez az ember. És nagy hive a latin betünek.

A többi vidéki napilap nem jött el.

Otthon simpfeltek bennünket.

Nekünk nem válik kárunkra, nekik pedig diszökre nem szolgál.

Mi kedves emlékeket vittünk magunkkal. S őszinte szivből fakadt a bucsuszó:

— Viszontlátásra!

Farkas Imre.

Különfélék.

— **Gyilkos anya.** A nagykanizsai gőzmalom mellett e hó 28-án virradóra egy körülbelül 4 évesnek látszó fiugyermek holttestét találták. A holttest feje alatt, mintegy vánkosul, a gyermek ruhái, gondosan csomagba kötve. Az esetről azonnal jelentést tettek a rendőrségnél, honnan nyomban a hely szinére indult Bay György alkapitány és Rátz Antal városi orvos. A rendőrség utján értesitett törvényszék részéről Lovák Ede vizsgálóbiró érkezett a hely szinére. A holttest nyakán külső erőszak nyomai látszottak, ami — a tobbi körülménynyel egyetemben — kétségtelenné tette, hogy a gyermeket erőszakosan fosztották meg életétől. A vizsgáló bizottság már ott a helyszinén arra a véleményre jött, hogy a meggyilkolt gyermek valószinüleg kiskanizsai és agnoszkálása czéljából odahitták az arramenő kiskanizsaiakat, kik csakhamar igazolták ezt a véleményt, a holttestben felismerve Deli Erzsébet, Nagykanizsán szolgáló hajadon cselédnek gyermekét, aki Kiskanizsán volt dajkaságban Kupczi Ferencz czipésznél, honnan anyja a holttest feltalálását megelőző napon vette el. Alapos gyanuokok forogtak fenn arra nézve, hogy az anya követte el a gyilkosságot s ugyszólván az egész rendőrségi apparatust mozgásba hozták Deli Erzsébet kinyomozására. A nyomozást a legfényesebb eredmény kisérte, a mennyiben a kiküldött rendőrök már délben megtalálták és letartóztatták a keresett nőt, ki ott bujkált a kukoriczásban, annak a háznak környékén, hol gyermeke tartásban volt. Letartóztatása után mindjárt töredelmesen vallotta magát gyermeke gyilkosának, elmondva, hogy a rémtettet azért követte el, mert férjhez akart menni s a gyermek utjában állt házasságának. Magaviselete, különösen elfogatásakor, oly izgatott volt, hogy elmezavartnak hitték, azonban később nyugodtabb lett, s a vizsgálóbirónak igen értelmes s nyugodt feleleteket adott. A meggyilkolt gyermeket 28-án délután 3 órakor bonczolták fel a városi közkórház halottas kamrájában. A bonczolást dr. Schreyer Lajos és dr. Rácz Kálmán teljesitették. A bonczolás kideritette, hogy a gyermeket gyilkosa előbb vizbe mártogatta, s azután egyébb külső erőszakkal fojtotta meg. — A helybeli kir. törvényszék fogházában fogva levő gyilkos anya elmebeli állapotának megfigyelésével a vizsgálóbiró dr. Schreyer Lajos és dr. Szekeres József orvosokat bizta meg. — Deli Erzsébet 26 éves, baranyamegyei cseh-töttösi illetőségü hajadon, s már három gyermeke volt.

— **Beszámoló.** Unger Alajos a keszthelyi választó kerület országgyülési képviselője, a jövő, szeptember hó 6-ikán tartja beszámolóját Keszthelyen és ugyanazon a napon Kiskomáromban is.

† **Konyáry Mihály.** Ismét gyásza van a vármegyének. Egyik legderekabb tisztviselője, a perlaki járásnak érdemekben megőszült szolgabirája, hunyt el e hó 22-ikén. Az elhunytat mint hivatalnokot és mint magánembert a legőszintébb rokonszenv és szeretet környezte teljes életében s most, hogy elragadta közülünk a halál, igaz a részvét, melyet a közel és távolban érez mindenki, aki az elköltözöttet ismerte. Legyen neki könnyü a hant; emlékén áldás lebeg! A családi gyászjelentés a következőleg hangzik: Alólirottak, valamint az összes rokonság szomorodott szivvel jelentik Kenézi Konyáry Mihály hites ügyvéd, a Zalamegye perlaki járás szolgabirájának f. hó 22-én esti 8 órakor életének 58, boldog házasságának 17-ik évében sulyos betegség után bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 24-én d. u. 2 órakor Perlakon a r. kath. egyház szertartásai szerint történt beszentelés után Csáktornyára fognak szállittatni s az ottani sirkertben örök nyugalomra tétetni, — az engesztelő szent mise áldozat pedig f. hó 25-én d. e. 10 órakor Csáktornyán a Ferenczrendiek templomában és f. hó 26-án d. e. 8 órakor Perlakon a plébánia templomban fog a mindenhatónak bemutattatni. Perlakon, 1885. évi augusztus hó 22-én. Áldás és béke hamvaira. Özv. Konyáry Mihályné szül. Hegedüs Irén mint neje. Konyáry László, Konyáry Péter mint testvérek. Konyáry László, mint unoka testvér. Konyáry Emil unokaöcs.

— **Cseresnyés Sándort,** a helybeli kir. törvényszék elnökét, fájdalmas csapás csapás érte. Hárombetes leánykáját, Ilonkát, visszahivták eredeti hazájába társai, az ártatlan angyalkák. Ő ujra feltalálta tiszta honát; s kesergő szülék bánatát pedig enyhitse tisztelőik őszinte részvéte. — A haláleseteről a következő gyászjelentést vettük: Fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett kis leányunk Ilonka a mai napon, 3 hetes korában, bélhurut folytán elhalt. Kedves kis halottunk földi része e f. hó 29-én d. e. 11 órakor fognak, a helv. hit. egyház rövid szertartása szerint, Kisfaludy-utczai lakásunkról, örök nyugalomra tétetni, melybeni részvételre barátainkat s ösmerőseinket felkérjük. Nagy-Kanizsa, 1885. augusztus hó 28-án Cseresnyés Sándor és nője Kenyeres Teréz.

— **Ki lesz Perlakon szolgabiró?** A Konyáry Mihály halálával megüresedett perlaki szolgabirói állomásnak sürgős, már a szeptemberi megyei közgyülésen leendő betöltését óhajtja az érdekelt járás. Mint halljuk, már kandidátus is van, Sárossy László csáktornyai ügyvéd személyében de nem lehetetlen, hogy Kostyál Ferencz jelenlegi segédszolgabiró is pályázni fog.

— **Öngyilkosság.** Az ábrahámi szőllőhegyekben, az ottani korcsmárosné fia, egy 20 éves fiatal ember ezelőtt néhány nappal agyonlőtte magát. Ezen lépésre — állitólag — anyjának folytonos és elviselhetlen szekirozásai inditották. A szerencsétlen fiatal ember neve Cserna Gyula.

— **Emlékünnep.** A helybeli zsidótemplomban e hó 23-ikán gyászisteni tisztteletet tartottak Montefiore Mozesért, a nemrég elhunyt nagy emberbarát és a zsidóság lelkes pártfogójáért. Dr. Neumann Ede főrabbi emelkedett hangulatu emlékbeszédet mondott ez alkalommal.

— **Borzasztó tűzvész** dühöngött f. évi augusztus hó 20-án, azaz Istvánkirálykor, Szepezden. Levelezőnk a következő tudósitást küldte be a sajnos esetről: A nevezett községben bucsu levén, az ilyen alkalmakkor tapasztalt szokásos hanyagság és gondatlanság következtében a falu déli részén kigyult egy pajta. A szél délről fujt s csakhamar a falunak egész keleti része lángban állott s mintegy 20—22 ház, amellett sok cséppletlen és elcsépelt gabona, takarmány és házi butor lett a tűzvész martaléka. A tüzet kezdetben igen könnyen lehetett volna lokalizálni s az első ház kivételével valamennyit megmenteni, csak legalább két kanna viz lett volna a kellő pillanatban kéznél; daczára azonban, hogy a község egészen a Balaton partján fekszik, viz nem volt kapható, mert a lakosok, kik háromféle hitfelekezethez tartoznak s egymással évek óta surlódásban élnek, egymásnak nem segitenek. A bucsusok oltottak, amennyit lehetett. Lehetetlen itt elhallgatnom két fiatal ember nevét, akik egy magas pajtatetőre másztak föl mindjárt az először kigyuladt ház szomszédságában. Ez volt a legkritikusabb pont. Ha azt a pajtát megmenthetik, ugy megmentik vele a fél falut. A két fiatal ember, kitéve magukat a csaknem bizonyos életveszélynek, macska ügyességgel futott a sikos nád tetőn hol jobbra, hol balra, hol le, hol föl: majd egymás kezébe, majd lábába kapaszkodva, hol elöntve, hol a kezeikkel elpaskolva a lángokat, melyek vagy harminczszor belekaptak a tetőbe. Egyszer pláne az egyik ugy vetette magát az égő helyre egész testével, mivel másként nem tédta eloltani a lángot. Nemes igyekezetük és vakmerő fáradozásuk azonba sikertelen maradt. Mi csudálattal teljes bámulattal szemléltük a két fiatal embert, kiknek egyike volt Györffy Endre Köves-Kálláról, a másik meg Céri Zsigmond Kővágó-Eörsről.

— **A városi hatóságot** figyelmeztetjük arra a városunk haladásához épen nem illő körülményre, hogy a r. kath. temető útjai oly elhanyagolt állapotban vannak — se kövezve, se kavicsolva — hogy e ős időben a temetésen résztvevők szomoru hangulatába nem illő boszankodás kénytelen vegyülni a feneketlen sár miatt. Nem erőltetné meg tulságosan a város pénztárát és igen üdvös dolog volna, ha ezen az állapoton segitenének.

— **A beiratások** a nagy-kanizsai »Kisdedenevelő egyesület« mindkét ovodájában szeptember 1-én kezdetöket veszik. A nádor-utczai ovodában beiratási-dij 1 frt s havidij szinte 1 frt. Arany János-utczai ovodában a beiratási dij 50 kr, havi dij szinte 50 kr. Alapitók intézkedési joga, hogy egy-egy kisded dijtalanul felvétetik, mindkét ovodában érvényes, s az egy ajánlott bármelyikbe küldhető. Szegények s árvagyermekek mindkét ovodában dijtalanul felvétetnek, szükséges azonban a hatósági szegénységi bizonyitvány benyujtása. Elnökség.

— **A nagy-kanizsai „Kisdednevelő Egyesület"** 1885 évi szeptember 5 én, szombaton d. u. 5 órakor Arany-János-utczai ujonan épült II-ik kisdedóvóját P. Szathmáry Károly arczképének leleplezésével nyitja meg, mely alkalommal egyszersmint az egyesület 10 éves fennállásának évfordulóját ünnepli. Belépti-dij 20 kr. Felülfizetések köszönettel vétetnek s hirlapilag nyugtáztatnak. Pénztárnyitás d. u. 4 órakor. Ugyanaznap este táncz vigalom a »Zöldfakerben«, kedvezőtlen idő esetén pedig a »Korona« vendéglő helyiségeiben tartatik. Belépti-dij 30 kr. Felülfizetések köszönettel vétetnek s hirlapilag nyugtáztatnak. Pénztárnyitás este 7 órakor, kezdete 8 órakor. Mindkét esetben a tiszta jövedelem az ujonnan épült Arany-János utczai ovoda kellő felszerelésére forditatik, miért is az ovoda intézmény iránt lelkesülő érdekeltek kiváló figyelmét és pártfogását tisztelettel kéri a választmány.

— **A nagykanizsai** alsó- és felső közs. népiskolákban a beiratások f. évi szeptember 1—8-ig bezárólag reggel 8—11-ig, délután 2—5-ig a szokott helyiségekben tartatnak. Miről a t. szülőket ezennel értesiti az igazgatóság.

Irodalom.

— **Traub B.** és társa kiadásában Szegeden megjelent a Vass és Sziklay szegedi tanitó urak által szerkesztett olvasókönyv (ABC.) Tankönyvirodalmunk ezen kitünően szerkesztett és pompásan kiállitott ABC-könyvvel nem csak számban szaporodott hanem a szakkörök oly müvet nyernek, melynek segélyével az olvasás és irás tanitásánál előtörlődó akadályok könnyen legyőzhetők.

— **A Révai testvérek** kiadásában megjelenő „Jó könyvek a magyar nép számára" czimü derék vállalatból vettük a 31—38-ik számot a következő tartalommal: 31. Kurucz Péter az istenkáromló. Igaz történet, irta P. Szatmáry Károly 3 képpe, rajzolta Roskovics Ignácz. — 32. A Bokor Erzsi története. Elbeszélés irta Tóth Endre 2 képpel; rajzolta Mannheiner Ágoston. — 33. Szilágyi és Hajmási. Historiás ének, irta Lantos Sebestyén Deák (Szabó Endre). — 34 A rosz asszony, vagy: Miért akarta magát elveszteni Pergő Tamás a három gyermekével? Irta Gabányi. 2 képpel. Rajzolta Mannheimer Ágoston. — 35 A kincskeresők Elbeszélés, irta Vékony Antal. 2 képpel; rajzolta Gyulai László 36. Elvitte az ördög vagy az Érfalvi kincskeresők furcsa és szomoru kalandja: Irta Mayer Miksa Két képpel; Rajzolta Mannheimer Agost. — 37. A pokol torkában. Elbeszélés, irta László Mihály. Két képpel; Rajzolta Monnheiner Agost. — A nagy gróf komája. Elbeszélés, Irta Tolnai Lajos. Két képpel, rajzolta Mannheiner Ágoston. — Egy egy füzet ára három krajczár. A »Jó könyvek«-et tömegesen megvételre ajánljuk különösen a falusi lelkész és tanitó uraknak.

Felelős szerkesztő:
VARGA LAJOS
Társszerkesztő:
Farkas Imre.

„Kárán tanúl az ember" ezt tartja egy régi közmondás, s ez intésül szolgálhatna mindazoknak kik rá engedik magokat venni, hogy a valódi, a tudomány kitünőségei által kipróbált, Brandt R. gyógyszerész-féle svájczi labdacsok helyett, melyek az alhasi szervek zavaraiban oly kedvező hatást gyakorolnak, más szert alkalmazzanak. Minden valódi dobozon (a gyógyszertárakban 70 krron kapható) czégjegyül: egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névaláirása látható. II. 396 1—1
1934/tkvi 1885. Érk. márczius 16-án.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A nagy-kanizsai kir. törvszék telekkvi osztálya részéről közhirré tétetik, hogy a nagykanizsai takarékpénztár végrehajtatónak Mihovics Rémus és neje Kanizsai Mária végrehajtást szenvedő tótszerdahelyi lakósok elleni 525 frt 45 kr. tőke 1880 évi január hó 1 napjától járó 8%, kamatai 22 frt per 6 frt 85 kr. végrehajtás kérelmi 8 frt jelenlegi s még felmerülendő költségek iránti végrehajtási ügyében a fent nevezett kir. törvényszék területéhez tartozó a tótszerdahelyi 7. sz. telekjkben II. 1—5 sor szám alatt Mihalics Remus és neje Kanizsai Mária tulajdonául felvett 473 frtra becsült ingatlan

1885 évi szeptember hó 15 napján délelőtt 10 órakor

Tótszerdahely község házánál Garai Benő felperesi ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár.

Árverezni kivánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. telekkönyvi hatóság N.-Kanizsán 1885. május hó 8 napján.

MIKLÓSS h. elnök 426 1—1 EVELL jegyző.

Üzlet megnyitás.

Ezennel van szerencsém a n érdemü helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy *Nagy-Kanizsán a délzalai takarékpénztár épületben az udvarban jobbra* törvényszékileg bejegyzett czégem alatt

Fiálovits Lajos
KÁRPITOS és DISZITŐ

a mai kornak megfelelő dúsan berendezett, fiók butor üzletet nyitottam.

Egyszersmind bátor vagyok ajánlani, hogy raktáramban mindennemü sajátgyártmányu asztalos, esztergályos és kárpitos munkák franczia divatlapok mintája szerint készletben találhatók és nálam megrendelhetők, mindezen szakmába vágó megrendeléseket, felelőség mellett, a legjutányosabb áron elvállalok, ugy szintén avult butorokat át alakitok, ugy helyben, mint vidéken, raktáron találhatók fénytelen tölgyfa, háló- és ebédlőszoba berendezések, ó-német alakokban, (Altdeutsch renaisanz). Továbbá mindenféle álló, függő és Konzol tükrök, függöny tartók (Karnischen) minden alakban. Dús raktár kész garniturákból, ugy mint Jutte, crepp, buroth nyomat. és sima bársonyból minden szinben. Otomanok és kisebb nagyobb divánok, kanapék a legujabb fajtáju amerikai börből. Elvállalok menyasszonyi berendezéseket a legjutányosabb árak és felelőség mellett.

Nagy raktára hajlitott nádozatu butorok es minden fajtáju vas butoroknak.

Midőn ezen nagy raktáram egyes kiválóbb czikkeit a nagyérdemü helybeli és vidéki közönségnek felsorolom, teljes tisztelettel kérem szives pártfogásukat. Ezzel mararadok kiváló

tisztelettel:
Fiálovits Lajos
kárpitos és butor-kereskedő.

Fehérnemüek

a tanuló ifjuság számára;

u. m: fehér és szines nappali ingek, nadrágok, hálóingek, zsebkendők, kötött fehérnemüek és harisnyák, ágynemü, paplanok, ágypokróczok és derékaljak legjobb és legszolidabb anyagból a legolcsóbb árak mellett ajánl

IRMLER és WÁGNER

Nagy-Kanizsán, a városháza átellenében

Továbbá mindennemü szines és fehér zsinór- és piquet-barchet, ruhára való flanell, saját készitményü vászon és asztalnemü, valamint a vászon- és fehérnemü-iparnak e szakhoz tartozó valamennyi czikkei **Csehországból, Horvátországból és Sziléziából.**

Levélbeli megrendelések pontosan és figyelmesen teljesittetnek. Árjegyzékeket kivánatra bérmentve küldünk. 404 4—4

Tanulók zsebnaptára 1885/86 évre 50 kr.

Minden szülő és tanuló figyelmébe!

! ! OLCSÓ ÉS PONTOS KISZOLGÁLÁS ! !

mindennemű

ISKOLAI TANKÖNYVEK

az igazgatóságok által megállapitva a főgymnasium, polgári-iskola, izraelita-elemi és kereskedelmi, kath, elemi- és felső-leányiskolák részére,

Eredeti bolti áron kaphatók

Fischel Fülöp könyv- és papir-kereskedésében **N.-Kanizsán.**

Városház-uteza.

Egyszersmind ajánlja dúsan berendezett **papír-, iró- és rajz-szerek,** valamint mindennemű **iskolai- és jegyzői nyomtatvány raktárát. Iskolai könyvjegyzék**, valamint az **Irodalom összes termékeinek jegyzékét kivánatra ingyen megküldi.**

Minden szülő és tanuló figyelmébe!

Tanulók zsebnaptára 1885/86 évre 50 kr.

Sárkány **bizományi és butor-csarnoka Budapest, Gizellatér 3. sz. I. em a Deák Ferenc-utca sarkán.**

Ajánlja az országos kiállitás t. látogatóinak a legelőkelőbb hazai asztalos-mesterek által készitett óriási választékban eladásra kiállitott igen finom szalon-, ebédlő-, háló és uri szoba berendezéseket mindennemű kivitelben; **körülbelül 150 szobára való egyszerű legszilárdabb asztalos és kárpitos butorok**, kelengyékre kiválóan alkalmas, valamint vasbutorok, nyári lakberendezésekre az egyszerű butorkészlet teljes feloszlása miatt, mig e készlet tart, az elkészitési áron alul eladatnak.

Dús választék igen elegans, valamint egyszerű kész szalon-garniturákban legizlésesebben a legujabb minta szerint elkészitve, atlasz, bársony, selyem, brocat, pluche, crep és juttaszövetekből

rendkivüli olcsó árak mellett. 418 2—3

Bemenet a Gizellatéri oldalról a 3. sz. kapunál I. em.

Megrendelések a legnagyobb lelkiismeretességgel eszközöltetnek. Mintarajzok és árjegyzékek bérmentve küldetnek.

Árverési hirdetmény.

Söjtör község közbirtokossága részéről közhirré tétetik, miszerint a söjtöri közbirtokosság tulajdonát képező felső vendéglő helyiség regale joggal és 9 hold szántóföld s réttel **f. évi szeptember hó 27-én reggeli 9 órakor Söjtörön a helyszinén** 1886 évi april 24 től három egymást követő évre árverés utján — kizárólag keresztény hitfelekezetűnek fog bérbe adatni.

Az árverési feltételek Söjtörön a közbirtokossági gondnoknál bármikor megtekinthetők.

Az árverezni szándékozók a kikiáltási ár 20%-át letenni tartoznak

A kikiáltási ár 600 frt

Kelt Söjtörön, 1885 augusztus hó 26 án.

MARTON GYÖRGY,
közbirtokossági gondnok.

1—1

5844/t. 85.

Arlejtési hirdetmény.

Nagy-Kanizsa város képviselő testületének megbizásából a laktanya épitő bizottság közhirré teszi, hogy a Nagy Kanizsán két honvéd zászlóalj számára épitendő 91432 frt 90 kr. költség előirányzattal felvett laktanya megépitésére 1885 évi szeptember hó 5-ik napjára a városház tanácstermében tartandó szóbeli és zárt ajánlati árlejtést hirdet.

Az árlejtésen résztvevők tartoznak az előirányzott összeg 5%-kát kész pénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy a zárt ajánlathoz mellékelni.

A zárt ajánlatok 1885 évi szeptember hó 5-én 9 óráig vagyis az árlejtés kezdetéig beadandók; mert a későbben érkezők figyelembe vétetni nem fognak

Az épitési tervek költségvetés és feltételek a városi tanácsnál a hivatalos órák alatt bármikor betekinthetők

Kelt Nagy-Kanizsán 1885. évi augusztus hó 21.

428 1 2 **A laktanya bizottság.**

! Terno ! Terno ! Terno !

Budapesten, Kerepesi-ut 74. sz. I. em. 7. ajtó lakik az emberek legnemesbike, a számművészek leghiresebbike, s a mesterek nagy mestere

Mihalik János ur.

Mihalik János ur szellemi képessége és jótékonysági érzeténél fogva azon kellemes helyzetben van, hogy a szegényeken segithat s valóban, számtalan is azok sokasága, kik ezen bölcs ember közreműködésével ma már a legkellemesebb jólétnek örvendnek. — Valóban csodával határos; — Halljátok csak ! Halljátok csak azt a hihetetlennek látszó dolgot, hogy folyton minden huzásnál **1 terno, 10 terno, 86 terno, 154 terno, 90 terno, 160 terno, sőt 283 terno** is lett már csinálva a Mihalik János ur által adott számokkal, s igy egyszerre százan és ezren kik azelőtt inséggel és s ükséggel küzdének élvezetik a biztositott jólét édes örömeit. — Egy barátom, Stojanovits József **az augusztus 12-ki Brünni huzásra Mihalik urtól a 7. 83. 43. szerencseszámokat kapta ezen számokra én is tettem 50 krt., s igy a csekély betéten kivül minden legkisebb költség nélkül 2400 frtot nyertem,** mig ellenben Stojanovits ur 6940 frtnyi nyereménynek örvend. — **Ezen** nemes lelkü ember dicsőitésére és az egész emberiség javára hozassanak ezen sorok nyilvánosság elé, hogy öreg, ifju apraja, nagyja szegény és gazdag, közel és távolból, aki csak a kis lottón biztosan ohajt nyerni, azonnal irhasson **Budapestre, Kerepesi-ut, 74. sz. I-ső emelet 7. ajtó,** nemeslelkü emberbarátunk, szükségünkben se ítönk Tekintetes Mihalik János urnak, mert egyedül csak általa juthatunk bizonyos nyereményhez, a föld legfőbb javaihoz, melyet szíveink csak óhajtanak

Terno pénz szerencse öröm.

A legmélyebb tisztelettel maradtam

Szerajew, Szerbutcza, 17. sz.

BOGDANOVITS MIKLÓS.

Mihalik János urhoz Budapest, kerepesi-ut 74. sz. I. em. 7. ajtó intézett levelekhez kéretik válasz végett 3 drb. 5 kros bélyeget csatolni.

429 1—1

4425/885 Zalamegye számvevőségétől.

Hirdetmény.

A zalamegyei összes szolgaszemélyzetnek 1886-ik évi egyenruháihoz és pedig: 36 drb kék atilla, 70 drb kék nadrág, 15 drb fehér és 10 drb szürke köpeny, 36 drb nyári foszlányhoz szükséges kelme és egyéb czikkeknek u. m. 299⁸²/.. meter fehér béllés vászon, 29⁸⁶/.. meter kemény vászon, 36 meter kanavászon, 154⁸⁸/... meter vitorla vászon, 144 tábla vatta, $8^{10}/_{12}$ tuczat kapocs, 15 tuczat makkgomb, 30 tuczat rózsa, 30 tuczat gyürü, 3 tuczat dragon gomb, $18^{7}/_{12}$ tuczat csontgomb, $14^{12}/...$ tuczat köpeny gomb és 36 drb nyakra valónak szállitása, 36 drb kék atillának 70 drb nadrágnak, 15 drb fehér, 10 drb szürke köpenynek, 36 drb nyári foszlánynak elkészitése, 36 drb kék sapka kiállitása, 36 drb kék atillára és 70 drb kék nadrágra szükséges sárga zsinorzat kiszolgálása mégis 36 pár nyári uj csizma (15 párra sarkantyu) és 34 pár téli uj csizmának szállitása, — továbbá:

A megyei központi irodák részére 1886 évre szükséges következő irodaszerek és egyéb czikkeknek u. m. 7 rizsma (rizsmáját 1000 ivvel számitva) diósgyőri meritett medián papir, 155 iv imperiál, $3^{3}/_{4}$ rizsma minister, 82 rizsma fehér iroda, 1 rizsma register, 23 rizsma meritett nagyboriták, 20 rizsma közönséges nagyboriták, 20 rizsma median, 4 rizsma regal, 15 rizsma nagy konczept, 130 rizsma kis konczept papir, 45 kgrm spagét, 205 doboz réz toll, 58 kgrm közönséges pecsét viasz, 100 liter fekete tinta, 30 üvegecske vörös tinta, 32 tuczat fekete, 48 tuczat szines irón, 356 kgrm milly (csomagját 56 dekagr számitva) 20 kgrm fagygyu gyertya, 290 drb toll nyél, 27000 drb pecsét ostya, 24 kötet nemzeti szinü hivatalos zsinor, 140 üvegecske autogr. tinta és 7 riz-ma lytogr papirnak, végre a hivatalos folyosók kivilágitásához 80 kgrm petroleum és 2 utczai lámpa kivilágitásának biztositása érdemében folyó évi szeptember hó 18-án délelőtti 9 órakor Zala-Egerszegen a megyei számvevői irodában irásbeli zárt ajánlati tárgyalás fog tartatni.

Miről mindenki azon megjegyzés mellett értesittetik, miszerint a vállalkozni szándékozó által az ajánlati levél (Offert) a megyei számvevőséghez f. évi szeptember hó 18-ig délelőtti 9 óráig beadandó, mert utólagosan beadott ajánlati levél tekintetbe nem fog vétetni.

Minden ajánlati levél a szabályszerü 50 krros bélyeggel ellátandó, az elvállalandó czikk vagy munka tisztán és érthetőleg, az azért ajánlott összeg pedig betüvel és számokkal kiteendő és 5% bánatpénzzel ellátandó azon hozzáadással, hogy a tárgyalás befejezése után a vállalkozók által letett bánatpénz biztositékképen 10%-ra kiegészitendő, mely vagy készpénz vagy állam kötvényből állhat, az ajánlati levél a vállalkozó által, annak vezeték ugy keresztneve és lakhelye hozzá tételével aláirni

A szállitandó kelmék és egyéb czikkeknek minősége, valamint azokra vonatkozó minták és feltételek a tárgyalás napjáig mindenni a számvevőségnél megtekinthetők, valamint bővebb felvilágositások nyerhetők.

Zala-Egerszegen 1885 ik év augusztus hó 19-én

Czukelter József
m. főszámvevő

427 1—1

Nyomatott Fischel Fülöp laptulajdonosnál Nagy-Kanizsán.